

II

(Muut kuin lainsäätämisyksessä hyväksyttävät säädökset)

ASETUKSET

KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOASETUS (EU) 2023/111,

annettu 18 päivänä tammikuuta 2023,

lopullisen polkumyynnitullin käyttöönnotosta Indonesiasta peräisin olevan rasvahapon tuonnissa

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan unionin jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 8 päivänä kesäkuuta 2016 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2016/1036 ⁽¹⁾, jäljempänä 'perusasetus', ja erityisesti sen 9 artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

1.1 Vireillepano

- (1) Euroopan komissio, jäljempänä 'komissio', pani 30 päivänä marraskuuta 2021 perusasetuksen 5 artiklan perusteella vireille polkumyynnitutkimuksen, joka koski Indonesiasta, jäljempänä 'asianomainen maa', peräisin olevan rasvahapon tuontia. Se julkaisi *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* menettelyn vireillepanoa koskevan ilmoituksen ⁽²⁾, jäljempänä 'vireillepanoilmoitus'.
- (2) Komissio pani tutkimuksen vireille saatuaan 18 päivänä lokakuuta 2021 valituksen, jonka oli tehnyt Coalition against Unfair Trade in Fatty Acid, jäljempänä 'valituksen tekijä' tai 'CUTFA'. Valitus tehtiin rasvahappoa valmistavan unionin tuotannonalan puolesta perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Valitus sisälsi riittävästi näyttöä polkumyynnistä ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta tutkimuksen vireillepanoa varten.
- (3) Komissio pani 13 päivänä toukokuuta 2022 vireille Indonesiasta peräisin olevan rasvahapon tuontia koskevan tukien vastaisen tutkimuksen. Se julkaisi vireillepanoilmoituksen *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* ⁽³⁾.

1.2 Asianomaiset osapuolet

- (4) Komissio pyysi vireillepanoilmoituksessa asianomaisia osapuolia ottamaan siihen yhteyttä tutkimukseen osallistumista varten. Lisäksi komissio ilmoitti valituksen tekijälle, muille tiedossa oleville unionin tuottajille, tiedossa oleville vientiä harjoittaville tuottajille, Indonesian viranomaisille sekä tiedossa oleville tuojille ja käyttäjille tutkimuksen vireillepanosta ja kehotti niitä osallistumaan.
- (5) Asianomaisilla osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia tutkimuksen vireillepanosta ja pyytää kuulemista komission ja/tai kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa.
- (6) Kuulemiset järjestettiin biodieselin tuottajan Campa Iberia SAU:n, jäljempänä 'Campa', ja siihen etuyhteydessä olevan yrityksen IM Biofuel Italy S.r.l:n, jäljempänä 'IMBI', (jäljempänä yhdessä 'Campa/IMBI') sekä otokseen valitun unionin tuottajan AAK AB:n, jäljempänä 'AAK', kanssa.

⁽¹⁾ EUVL L 176, 30.6.2016, s. 21.

⁽²⁾ Ilmoitus Indonesiasta peräisin olevan rasvahapon tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL C 482, 30.11.2021, s. 5).

⁽³⁾ Ilmoitus Indonesiasta peräisin olevan rasvahapon tuontia koskevan tukien vastaisen menettelyn aloittamisesta (EUVL C 195, 13.5.2022, s. 11).

1.3 Vireillepanoa koskevat huomautukset

- (7) Komissio sai vireillepanoa koskevia huomautuksia seuraavilta osapuolilta: vientiä harjoittavat tuottajat P.T. Musim Mas, jäljempänä 'Musim Mas', ja siihen etuyhteydessä oleva viejä P.T. Intibenua Perkasatama, jäljempänä 'IBP' (jäljempänä yhdessä 'Musim Mas -ryhmä'), P.T. Wilmar Nabati Indonesia, jäljempänä 'Wilmar', P.T. Nubika Jaya ja P.T. Permata Hijau Palm Oleo, jäljempänä yhdessä 'Permata-ryhmä', ja Indonesian viranomaiset.
- (8) Musim Mas -ryhmä, Wilmar ja Indonesian viranomaiset väittivät, että valituksessa esitetty tutkimuksen kohteena olevan tuotteen määritelmä oli liian laaja, koska se sisälsi rasvahappoja, jotka eivät olleet valituksen kohteena (kuten biodieselin tuotannossa käytetty rasvahappo, eläinten rehussa käytetyt palmitiinihapot, elintarvikkeissa käytetty kasviperäinen öljyhappo ja kookosöljystä saadut rasvahapot). Indonesian viranomaisten mukaan se, ettei valituksen tekijä määritellyt tuotetta asianmukaisesti valituksessa, vaikuttaa valituksen aiheellisuuteen ja tutkimuksen aloittamisen oikeutukseen.
- (9) Lisäksi väitettiin, että tutkimuksen kohteena olevan tuotteen laajan määritelmän vuoksi valituksessa esitetyt tiedot (kuten tuotanto, tuotantokapasiteetti, työllisyys, myynti, markkinaosuus, voitto, syy-yhteys ja unionin tuotannon-ala) olivat puutteellisia, koska ne laadittiin ainoastaan valituksen kohteena olevien rasvahappotyyppien osalta.
- (10) Lisäksi Musim Mas -ryhmä ja Wilmar väittivät, että valituksessa liioiteltiin Indonesiasta tulevaa tuontia, koska se sisältää unioniin biodieselin tuotantoa varten tuotavan rasvahapon ja muut rasvahapot, joita ei käytetä elintarvikkeissa, kosmetiikassa, henkilökohtaisen hygienian tuotteissa ja farmaseuttisissa sovelluksissa, kuten palmitiinihapot. Tämän vuoksi valituksessa ilmoitetut tiedot kulutuksesta ja markkinaosuuksista eivät pitäneet paikkaansa.
- (11) Lisäksi väitettiin, että valituksessa esitetty Indonesiasta tulevan tuonnin hinta oli liian alhainen, koska se sisälsi biodieselin tuotantoon käytettävien jätteistä ja sivutuotteista valmistetun halvan rasvahapon. Näin ollen myöskään hinnan alittavuuden marginaalit eivät olleet paikkansapitäviä.
- (12) Lisäksi Musim Mas -ryhmä ja Indonesian viranomaiset väittivät, että tarkasteltavana olevaan tuotteeseen ja samankaltaiseen tuotteeseen liittyvien ongelmien vuoksi tutkimuksen vireillepano perustui epäluotettaviin, epätäydellisiin ja virheellisiin tietoihin. Näin ollen myös tutkimus kärsii samoista ongelmista kuin valitus, minkä vuoksi tutkimus olisi päätettävä.
- (13) Valituksessa ja vireillepanoilmoituksessa esitetty tuotteen määritelmä perustui valituksen laatimis- ja jättämisaikana valituksen tekijän käytettävissä olleisiin tietoihin. Tuolloin ei ollut tietoja siitä, että määritelmän mukainen tuote saattaisi kattaa sellaisia rasvahappotyyppisiä, joita valituksen tehnyt tuotannonala ei tuottanut. Tämä asia tuli esiin vireillepanon jälkeen ja sitä käsiteltiin asianmukaisesti, kuten jäljempänä 91–102 ja 108–124 kappaleessa selitetään. Valitukseen sisältyvien vahinkoa koskevien tietojen osalta 9 kappaleessa esitetyt väitteet ovat asiasisällöltään virheellisiä tai perustuvat väärinkäsitykseen. Valituksessa esitetyt vahinkoa koskevat tiedot liittyvät tarkasteltavana olevaan tuotteeseen. Tuotteen määritelmä perustui valituksen tekijän tuottamaan tuotteeseen ja vastasi valituksen kohteena olevan tuotteen määritelmää. Vahinkoanalyysi perustui valituksen kohteena olevan tuotteen määritelmään, ja kyseessä oli se tuote, josta valituksen tekijä halusi valittaa. Sen vuoksi valituksessa esitetyt vahinkoanalyysia koskevat tiedot olivat täydelliset, mikä vahvistettiin tutkimuksessa.
- (14) Valituksessa esitetyt Indonesian tuontiluvut perustuivat kyseisenä ajankohtana valituksen tekijän käytettävissä olleisiin tietoihin. Komissio tutki huolellisesti valituksen tekijän toimittamien tietojen paikkansapitävyyden ja riittävyyden ja päätteli, että eri rasvahappotyypeillä on samat perusominaisuudet, mikä tarkoittaa, että ne kuuluvat samaan tuoteluokkaan. Tarkasteltavana olevan tuotteen perusominaisuudet mahdollistivat kuitenkin sen erottamisen muista tuotelajeista siinä määrin, että niiden voitiin katsoa olevan erilaisia ja kuuluvan toiseen rasvahappoluokkaan. Näin ollen vireillepanovaiheessa vaikutti siltä, että valituksen tekijän ehdottama tuotteen määritelmä täytti kaikki asiaankuuluvat lakisäätteiset vaatimukset.
- (15) Tätä ei kyseenalaista se, että vireillepanon jälkeen kerätyt tiedot ja näyttö antoivat aihetta selventää tuotteen määritelmää vireillepanon jälkeen ja jättää tuotteita tarvittaessa tutkimuksen ulkopuolelle, kuten 94–124 kappaleessa todetaan. Valituksessa esitetyt tiedot vastasivat komission 91 kappaleessa esittämiä selvennyksiä. Näin ollen väitteet hylättiin.

- (16) Wilmar väitti, että valituksessa esitetty näyttö ei ollut riittävä, jotta unionin tuottajille olisi voitu todeta aiheutuneen merkittävää vahinkoa tai sen uhkaa. Se totesi erityisesti, että tuotanto ja kapasiteetin käyttöaste eivät osoittaneet vahinkoa aiheutuneen ja että työllisyys ja investoinnit ovat lisääntyneet eivätkä kuvasta vahinkoa. Lisäksi väitettiin, että valituksessa esitetyt hinnan alittavuutta koskevat väitteet eivät olleet luotettavia, koska unionin tuottajat nostivat myyntihintojaan merkittävästi. Samoin todettiin, että valituksessa ei esitetty valituksen tekijän kannattavuutta koskevia tietoja. Lisäksi todettiin, ettei myöskään ollut olemassa vahingon uhkaa, koska Indonesian kapasiteetti oli arvioitu liian suureksi ja kotimainen kysyntä kasvoi.
- (17) Komissio muistuttaa, että perusasetuksen 5 artiklan 2 kohdan mukaan valitukseen on sisällyttävä tietoja, jotka ovat kohtuudella valituksen tekijän käytettävissä, väitetysti polkumyynnillä tulevan tuonnin määrän muutoksista, tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisen tuotteen hintoihin unionin markkinoilla sekä tuonnin vaikutuksesta unionin tuotannonalaan, mitä osoittavat merkitykselliset (mutta eivät välttämättä kaikki) tekijät ja indikaattorit, joilla on vaikutusta unionin tuotannonalan tilanteeseen, kuten perusasetuksen 3 artiklan 3 ja 5 kohdassa luetellut tekijät. Kaikkien seikkojen ei tarvitse osoittaa heikkenemistä, jotta merkittävä vahinko voidaan todeta.
- (18) Tältä osin valituksesta kävi ilmi, että sekä makro- että mikroindikaattorien osoittama yleinen suuntaus oli kokonaisuutena vahingollinen. Analyysi osoitti, että tuotanto ja kapasiteetin käyttöaste laskivat. Unionin tuottajien myyntihintojen korotusten osalta komissio katsoi, että ne eivät riittäisi kyseenalaistamaan valituksen tekijän väitteitä hinnan alittavuudesta ja että ne heijastivat osittain raaka-ainekustannusten nousua. Valituksen tekijän kannattavuutta koskevien tietojen osalta Wilmarin väite oli tosiasiallisesti virheellinen. Valituksessa esitettiin indekseinä riittävät tiedot unionin tuotannonalan voittomarginaalien negatiivisesta kehityksestä. Tietoja pidettiin luottamuksellisina, koska valituksen tehneitä ja sitä tukevia unionin tuottajia oli vain vähän ja koska kyseiset tiedot ovat liiketoiminnan kannalta hyvin arkaluonteisia. Valituksessa todettiin lisäksi, että investointien lisääntymisen syy ei liittynyt kapasiteetin lisäämiseen, vaan kansallisiin ympäristövaatimuksiin. Vaikka työllisyys kasvoi hieman, komissio katsoi, että valituksessa esitetty näyttö oli kokonaisuudessaan riittävä osoittamaan unionin tuotannonalan vahingollisen tilanteen olemassaolon. Valituksen tekijä esitti myös Indonesian kapasiteetin ja kotimaisen kysynnän osalta näyttöä siitä, että Indonesian tuotanto oli suurempi kuin sen paikallinen kysyntä ja kulutus. Lisäksi pienempi kapasiteetti ja kasvava kotimainen kysyntä eivät riittäisi kumoamaan merkittävän vahingon olemassaoloa. Näin ollen väitteet hylättiin.
- (19) Musim Mas -ryhmä ja Wilmar väittivät myös, että valitus ei ollut unionin rasvahapon tuotannon osalta edustava, koska se ei sisältänyt tietoja unionin biodieselin tuottajilta, jotka tuottavat myös merkittäviä määriä rasvahappoja.
- (20) Komissio toteaa tältä osin, että biodieselin tuotannon sivutuotteena tuotettava rasvahappo ei sisältynyt tutkimuksen alaan. Komissio lisäsi asiaa selvittävän muistion asiakirja-aineistoon 21 päivänä tammikuuta 2022. Näin ollen unionin tuotannonalan edustavuus valituksessa ei ollut millään lailla ongelmallinen, ja väite hylättiin.
- (21) Musim Mas -ryhmä ja Wilmar väittivät myös, että unionin tuottajat, jotka olivat etuyhteydessä indonesialaisiin rasvahappojen tuottajiin tai vientiä unioniin harjoittaviin malesialaisiin rasvahappojen viejiin, olisi jätettävä unionin tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle, koska tällaiset yritykset ovat eturistiriitatilanteessa, ja tässä tapauksessa komission olisi väitteen mukaan arvioitava uudelleen, täyttäsivätkö muut valituksen osapuolet valituksen edustavuutta koskevan kynnysarvon.
- (22) Komissio toteaa, että vireillepanoa edeltävässä analyysissä ei havaittu mitään syytä sulkea pois mitään unionin tuottajia. Malesialaisiin rasvahappojen viejiin etuyhteydessä olevien unionin tuottajien osalta Musim Mas -ryhmä ja Wilmar eivät selittäneet, mikä on väitetyn ”eturistiriidan” luonne, miksi nämä tuottajat olisi sen perusteella jätettävä unionin tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle ja mikä olisi tällaisen poissulkemisen oikeusperusta. Näin ollen väite hylättiin.
- (23) Musim Mas -ryhmä väitti myös, että Malesian ja Indonesian hallitukset ovat noudattaneet samanlaista raa’an palmuöljyn ja raa’an palmuölyn vientitullia koskevaa politiikkaa, ja jos tämä politiikka aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle, tutkimuksen olisi katettava myös Malesia. Lisäksi väitettiin, että valituksen tekijän tavoitteena oli estää tuonti Indonesiasta unionin tuottajiin etuyhteydessä olevien malesialaisten yritysten eduksi.

- (24) Valituksessa arvioitiin Malesiasta tulevaa tuontia. Valituksen tekijän käytettävissä olevien tietojen mukaan Malesiasta tulevan tuonnin määrä oli kuitenkin paljon pienempi kuin Indonesiasta tulevan tuonnin määrä ja väheni hieman vuodesta 2018 maaliskuuhun 2021. Lisäksi Malesiasta tuleva tuonti tapahtui unionin tuotannonalan tavoitehintaa korkeammalla hinnalla eikä olisi voinut aiheuttaa vahinkoa. Näin ollen väite hylättiin.
- (25) Musim Mas -ryhmä ja Wilmar väittivät myös, että valituksen tekijä katsoi virheellisesti koko unionin tuotannonalalle aiheutuneen väitetyn vahingon johtuneen Indonesiasta tapahtuneesta tuonnista. Lisäksi Musim Mas -ryhmä väitti, että unionin tuotannonalalle aiheutuneen väitetyn vahingon ja Indonesiasta tulevan tuonnin väliseen syy-yhteyteen vaikuttivat myös 8 kappaleessa mainitut seikat. Wilmar väitti, että muut vahingon syyt katkaisivat syy-yhteyden, joka valituksessa yritettiin osoittaa. Näitä syitä olivat muun muassa seuraavat: 1) unionin tuottajien pääraaka-aineen, talin, käytön lisääntyminen biopolttoaineiden tuotannossa, 2) covid-19-pandemian vaikutus autoteollisuuteen, 3) unionin tuotannonalan tehottomuus, joka johtuu uusiin ja parempiin laitteisiin tehtävien investointien puutteesta, 4) unionin tuotannonalan tulos täsmällisyyden ja laadun osalta, 5) työvoimakustannusten noususta johtuvat kohtuuttomat tuotantokustannukset, 6) tuotantolaitosten maantieteellisesti epäedullinen sijainti, joka lisäsi raaka-aineiden saannin kustannuksia ja vaikutti vientimahdollisuuksiin, ja 7) sääntelyn kehitys, kuten 3-MCPD:tä koskevien oikeudellisten vaatimusten voimaantulo.
- (26) Valituksessa analysoitiin muita tekijöitä, jotka olisivat saattaneet vaikuttaa syy-yhteyteen Indonesiasta väitetyistä polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja unionin tuotannonalan vahingollisen tilanteen välillä, eli muuta tuontia, raaka-ainekustannuksia ja unionin tuotannonalan vientiä. Mikään näistä muista tekijöistä ei kuitenkaan heikentänyt valituksessa esitettyä syy-yhteyttä. Valituksen tekijän käytettävissä oli kohtuudella riittävästi näyttöä siitä, että ilmeinen merkittävä vahinko ei johtunut muista tekijöistä. Tutkimuksen aikana asianomaisille osapuolille tarjotaan mahdollisuus esittää yksityiskohtaisempia väitteitä muista tekijöistä, jotka ovat saattaneet vaikuttaa syy-yhteyteen ja joita komissio arvioi.
- (27) Musim Mas -ryhmä totesi myös, että tarkasteltavana olevan tuotteen ja sitä vastaavan samankaltaisen tuotteen virheellisen määrittelyn vuoksi valituksessa ei otettu huomioon unionin etua sellaisten rasvahappojen tuottajien, käyttäjien ja tuojien osalta, jotka eivät kilpaile valituksen tekijän valmistamien rasvahappojen kanssa (esimerkiksi unionin biodieselteollisuus ja sellaisten tuotujen rasvahappojen, joita ei käytetä elintarvikkeissa, kosmetiikassa, henkilökohtaisen hygienian tuotteissa ja farmaseuttisissa sovelluksissa, kuten palmitiinihappojen ja kookosöljystä tuotettujen rasvahappojen, kuluttajat).
- (28) Perusasetuksen 5 artiklan 2 kohdassa ei edellytetä, että valituksen tekijä sisällyttää valitukseen tietoja unionin edusta, eikä unionin edun tarkastelulla ole merkitystä tutkimuksen vireillepanon kannalta. Valitus/tutkimus ei myöskään koskenut biodieselin tuotannon sivutuotteena tuotettua rasvahappoa, kuten 20 kappaleessa todetaan.
- (29) Wilmar väitti, että valituksessa ei ollut riittävästi näyttöä, joka olisi oikeuttanut perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan soveltamisen. Se totesi erityisesti, että Oil Palm Plantation Fund -rahaston rahoittamiseksi käyttöön otettu vientimaksu toimi oikeutettuna tuloja tuottavana kilpailukyisten hyödykkeiden verona ja että valituksen tekijän väite, jonka mukaan vientimaksu väärästi raa'an palmuöljyn ja raa'an palmuydinöljyn hintoja, oli perusteeton. Se väitti myös, että valituksen tekijä ei valituksessa osoittanut, että vientivero ja vientimaksu toimivat vientiä rajoittavana kaksitahoisena järjestelmänä, ja että raa'an palmuöljyn ja raa'an palmuydinöljyn väitetty enimmäishinta sekä valtion omistamien yritysten nimellä P.T. Perkebunan Nusantara, jäljempänä yhdessä 'PTPN', järjestämien tarjouskilpailujen järjestelmä eivät alentaneet raa'an palmuöljyn kotimarkkinahintoja. PTPN:n hyväksymät hinnat perustuivat tarjouskilpailuihin, ja tarjouskilpailujärjestelmä muodosti muiden pörssilistattujen markkinoiden kaltaisen läpinäkyvän hintamekanismin. Wilmarin mukaan ei ollut näyttöä siitä, että PTPN olisi tahallisesti asettanut hinnat keinotekoisesti alhaiselle tasolle. PTPN myy korkeimman hinnan tarjoavalle tarjoajalle, ja hinnat, jotka PTPN voi saada julkisissa tarjouskilpailuissa, riippuvat paitsi hinnasta, jolla PTPN on valmis myymään, myös hinnasta, jonka ostajat ovat valmiita maksamaan. Näin ollen Wilmar väitti, että hinta, jonka PTPN lopulta hyväksyi, oli markkinahinta, joka vastasi tarjontaa ja kysyntää Indonesiassa. Lisäksi se, että raa'an palmuöljyn hinnat olivat Indonesiassa alhaisemmat kuin muilla kansainvälisillä markkinoilla, ei osoittanut, että hinnat olivat keinotekoisesti alhaiset, koska Indonesia oli maailman suurin raa'an palmuöljyn tuottaja. Lopuksi todettiin, että väitetyt hintaerot raa'an palmuöljyn ja raa'an palmuydinöljyn kotimarkkinahintojen ja kansainvälisten hintojen välillä olivat virheellisiä, koska valituksen tekijä on käyttänyt kahta erilaista ja epä johdonmukaista vertailuarvoa, toisin sanoen raa'an palmuöljyn osalta Malesian kotimarkkinahintaa ja raa'an palmuydinöljyn osalta CIF-hintaa Rotterdamin satamassa. Wilmar ja Musim Mas -ryhmä katsoivat, että valituksen tekijän olisi pitänyt käyttää samaa

vertailuarvoa sekä raa'an palmuöljyn että raa'an palmuydinöljyn osalta. Wilmar totesi, että väitetyt hintaerot, 14 prosenttia raa'an palmuöljyn ja 11 prosenttia raa'an palmuydinöljyn osalta, eivät ylittäneet perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdassa säädettyä kynnsarvoa, jonka mukaan hinnan on oltava "huomattavasti alempi".

- (30) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Valituksen tekijän ei tarvinnut osoittaa, että vientivero ja vientimaksu toimivat vientiä rajoittavana kaksitahoisena järjestelmänä. Vientivero on yksi perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdassa mainituista raaka-aineisiin liittyvistä vääristymistä. Valituksen tekijä käytti edustavinta sen käytettävissä ollutta vertailuarvoa, ja komissio piti tätä asianmukaisena valitusvaiheessa. Lisäksi komissio totesi, että valituksessa esitetty hintaero tässä tapauksessa merkitsi perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettua "huomattavasti alempaa" hintaa. Näin ollen väite hylättiin.
- (31) Permata-ryhmä väitti, että valituksen tekijä oli väärässä todetessaan, että vientiveron tavoitteena oli edistää Indonesian politiikkaa, jolla pyritään saamaan Indonesian taloudessa aikaan siirtymä arvokkaiden tuotteiden, kuten öljykemian tuotteiden, tuotantoon. Permata-ryhmän mukaan vientivero otettiin käyttöön erityisesti ruokaöljyn paikallisen kysynnän turvaamiseksi ja sen hinnan vakauden varmistamiseksi. Tästä syystä Permata-ryhmä väitti, että perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettuja raaka-aineisiin liittyviä vääristymiä ei ollut olemassa, koska vientiveroa ei ollut suunniteltu tai otettu käyttöön raa'an palmuöljyn ja raa'an palmuydinöljyn hintojen pitämiseksi keinotekoisena alhaisina öljykemian tuotteiden eduksi.
- (32) Komissio totesi, että raaka-aineisiin liittyviä vääristymiä koskevassa analyysissä otetaan huomioon vääristymien vaikutukset raaka-aineiden hintaan vääristymiä aiheuttavien toimenpiteiden tarkoitukseen katsomatta. Näin ollen väite hylättiin.
- (33) Komissio muistutti lopuksi, että valitukseen vaadittava oikeudellisesti riittävä näyttö tarkoittaa, että valituksen sisältämät tiedot eivät välttämättä määrältään tai laadultaan vastaa tutkimuksen lopussa lopulliseen määrittämiseen vaadittavia tietoja. Kuten 13 kappaleessa selitetään, vireillepanovaiheessa valituksen tekijän ehdottaman tuotteen määritelmän katsottiin täyttävän kaikki asiaankuuluvat lakisääteiset vaatimukset. Sellaisten seikkojen olemassaolo, joiden perusteella toimenpiteet hyväksytään tai menettely päätetään, vahvistetaan vähitellen tutkimuksen edetessä. Valitusvaiheen ja tutkimuksen päättämisen välissä voi näin ollen ilmetä muutoksia. Tämän vuoksi komissio oli eri mieltä siitä, että valituksessa esitettyihin tietoihin liittyi ongelmia, joiden vuoksi tutkimus olisi pitänyt päättää.
- (34) Kaiken kaikkiaan komission analyysissä vahvistettiin, että yksikään edellä mainituista seikoista, pitivät ne tosiasiallisesti paikkansa tai eivät, ei ollut riittävä peruste kyseenalaistaa päätelmä, jonka mukaan valituksessa esitettiin riittävästi näyttöä Indonesiasta polkumyynnillä tapahtuvasta rasvahappojen tuonnista, joka aiheutti vahinkoa unionin tuotannonalalle. Nämä seikat todettiin valituksen tekijän valitusajankohtana käytettävissä olleen parhaan näytön perusteella, ja ne katsottiin riittävän edustaviksi ja luotettaviksi, jotta tutkimus voitiin panna vireille.

1.4 Otanta

- (35) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se saattaa soveltaa asianomaisiin osapuoliin perusasetuksen 17 artiklan mukaista otantaa.

1.4.1 Unionin tuottajia koskeva otanta

- (36) Komissio ilmoitti vireillepanoilmoituksessa, että se oli valinnut alustavasti otoksen unionin tuottajista. Komissio valitsi otoksen perusasetuksen 17 artiklan perusteella ja vahvisti tärkeimmiksi perusteiksi samankaltaisen tuotteen unionissa tapahtuvan tuotannon ja myynnin edustavan määrän 1 päivän lokakuuta 2020 ja 30 päivän syyskuuta 2021 välisenä aikana. Otokseen kuului neljä unionin tuottajaa, joiden osuus arvioidusta kokonaistuotantomäärästä oli 61 prosenttia ja myynnistä 63 prosenttia. Komissio kehotti asianomaisia osapuolia esittämään huomautuksia alustavasta otoksesta muttei saanut mitään huomautuksia. Otos vahvistettiin ja sen katsottiin edustavan unionin tuotannonalaa.

1.4.2 Tuoja koskeva otanta

- (37) Voidakseen päättää otannon tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valita otoksen komissio pyysi etuyhteydettömiä tuojia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa täsmennetyt tiedot.

- (38) Yksikään etuyhteydettömistä tuojista ei toimittanut pyydettyjä tietoja eikä suostunut osallistumaan otokseen. Koska vastauksia ei saatu, komissio päätti, ettei otanta ollut tarpeen.

1.4.3 Indonesianlaista vientiä harjoittavia tuottajia koskeva otanta

- (39) Pystyäkseen päättämään otannan tarpeellisuudesta ja tarvittaessa valitsemaan otoksen komissio pyysi kaikkia Indonesiassa toimivia vientiä harjoittavia tuottajia toimittamaan vireillepanoilmoituksessa pyydetty tiedot. Lisäksi komissio pyysi Indonesian edustustoa nimeämään muita mahdollisia vientiä harjoittavia tuottajia, jotka voisivat olla kiinnostuneita osallistumaan tutkimukseen, ja/tai ottamaan yhteyttä niihin.
- (40) Kuusitoista asianomaisen maan vientiä harjoittavaa tuottajaa, jotka kuuluivat kahdeksaan ryhmään, toimitti pyydetty tiedot ja suostui osallistumaan otokseen. Komissio valitsi perusasetuksen 17 artiklan 1 kohdan mukaisesti kahteen ryhmään kuuluvien kolmen vientiä harjoittavan tuottajan otoksen, joka perustui unioniin suuntautuneen viennin suurimpaan edustavaan määrään, jota voitiin kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa ajassa. Kaikkia tiedossa olleita asianomaisia vientiä harjoittavia tuottajia ja asianomaisen maan viranomaisia kuultiin otoksen valinnasta perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Huomautuksia ei saatu.

1.5 Yksilöllinen tarkastelu

- (41) Yhdeksän indonesialaista vientiä harjoittavaa tuottajaa pyysi perusasetuksen 17 artiklan 3 kohdan mukaista yksilöllistä tarkastelua. Komissio ilmoitti otoksen ulkopuolisille vientiä harjoittaville tuottajille, että niiden on toimitettava kyselyvastaus, jos ne haluavat yksilöllisen tarkastelun. Kaksi otokseen kuulumatonta vientiä harjoittavien tuottajien ryhmää toimitti kyselyvastauksen.
- (42) Tutkimuksen monimutkaisuuden ja otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien (*) monimutkaisen yritysrakenteen vuoksi (toiseen kahdesta vientiä harjoittavien tuottajien ryhmästä kuului kaksi indonesialaista tuottajaa ja Singaporessa toimiva kauppias ja toinen oli osa monikansallista yritystä, jonka jakelukanava oli monimutkainen) komissio katsoi, ettei ollut mahdollista myöntää yksilöllistä tarkastelua ja saattaa tutkimusta päätökseen säädetyissä määräajoissa.
- (43) Lopullisten päätelmien (ks. 57 kappale) ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Permata-ryhmä väitti, että komissio rikkoi perusasetuksen 17 artiklan 3 kohtaa ja WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen 6 artiklan 10 kohdan 2 alakohtaa. Permata-ryhmä väitti erityisesti, että komissio hylkäsi sen yksilöllistä tarkastelua koskevan pyynnön tutkimuksen monimutkaisuuden ja otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien yritysrakenteen monimutkaisuuden perusteella eikä sen perusteella, että yksilöllistä tarkastelua pyytäneitä yrityksiä olisi ollut niin paljon, että tarkastelujen tekeminen olisi ollut kohtuuttoman työlästä ja estänyt tutkimuksen loppuun saattamisen ajoissa. Lisäksi Permata-ryhmä väitti, ettei yksilöllinen tarkastelu olisi kohtuuttoman työlästä eikä estäisi tutkimuksen loppuun saattamista ajoissa, koska komissiolla on edelleen viisi kuukautta aikaa ennen lopullisten toimenpiteiden käyttöönoton määräaikaa. Permata-ryhmä lisäsi vielä, että tutkimuksen viivästyminen tuotteen määritelmän vuoksi ei ollut sen syy eikä viivästyminen saa johtaa Permata-ryhmän menettelyllisten oikeuksien toteutumiseen.
- (44) Komissio totesi hylänneensä kaksi yksilöllistä tarkastelua koskevaa pyyntöä sillä perusteella, että kyseiset yksilölliset tarkastelut olisivat olleet kohtuuttoman työläisiä. Vaikka 42 kappaleessa viitataan virheellisesti ”otokseen valittuihin” vientiä harjoittaviin tuottajiin”, asiayhteydestä ja välittömästi sitä ennen ja sen jälkeen esiintyvistä virkkeistä käy selvästi ilmi, että oikea viittaus olisi ”yksilöllistä tarkastelua pyytäneet otokseen kuulumattomat vientiä harjoittavat tuottajat”, kuten 42 kappaleella on luettava. Samassa kappaleessa suluissa olevassa virkkeessä selvennetään, että mainitut vientiä harjoittavat tuottajat olivat tosiaankin Permata-ryhmä (”toiseen kahdesta vientiä harjoittavien tuottajien ryhmästä kuului kaksi indonesialaista tuottajaa ja Singaporessa toimiva kauppias”) ja P.T. Unilever Oleochemical Indonesia, jäljempänä ’Unilever Indonesia’, (”toinen oli osa monikansallista yritystä, jolla on monimutkainen jakelukanava”), jotka molemmat pyysivät yksilöllistä tarkastelua. Näin ollen komissio sovelsi arvioinnissaan oikeita oikeudellisia perusteita ja vahvisti, että yksilöllisen tarkastelun myöntäminen ei ollut mahdollista tutkimuksen monimutkaisuuden ja yksilöllistä tarkastelua pyytäneiden otokseen kuulumattomien vientiä harjoittavien tuottajien monimutkaisen yritysrakenteen vuoksi, mikä olisi tehnyt yksilöllisestä tarkastelusta kohtuuttoman työläisen niin, että tutkimuksen oikea-aikainen loppuun saattaminen olisi voinut vaarantua.
- (45) Komissio huomautti lisäksi, että vaikka yksilöllistä tarkastelua koskeva kyselyvastaus saatiin vain kahdelta vientiä harjoittavien tuottajien ryhmältä, niiden monimutkaisen yritysrakenteen vuoksi tutkimuksessa olisi pitänyt tarkastella useita eri yksiköjä. Yksilöllisen tarkastelun tekemiseksi komission olisi pitänyt tarkastaa kaikki tarkasteltavana olevan tuotteen unioniin suuntautuvaan myyntiin osallistuvat tuottajat, kauppiat ja tuojat ja analysoida kaikki niiden jakelukanavat, kuten otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien osalta tehtiin. Riippumatta siitä, että tutkimus oli alun perin viivästynyt tuotteen määritelmän vuoksi, tällaiset tarkastukset ja analyysit – etenkin kun kyseessä oli useampi kuin yksi ryhmä, jonka yritysrakenne on monimutkainen – olisivat olleet

(*) ’Otokseen valituilla vientiä harjoittavilla tuottajilla’ tarkoitetaan ”yksilöllistä tarkastelua pyytäneitä otokseen kuulumattomia vientiä harjoittavia tuottajia”, kuten 44 kappaleessa selitetään.

suhteettoman työläitä. Permata-ryhmän 43 kappaleessa mainitsevat viisi kuukautta eivät koske ainoastaan menettelyn tutkinta- ja havaintovaihetta, sillä menettelyihin sisältyy useita kuukausia kestäviä hallinnollisia menettelyjä (huomautusten käsittely, kuulemisten järjestäminen, sisäiset hyväksynnät, kuulemiset muiden komission yksiköiden kanssa, kääntäminen jne.). Kaikki nämä tekijät sekä asianomaisten yritysten monimutkainen rakenne (joka määrää kutakin asianomaista vientiä harjoittavaa tuottajaa koskevan analyysin tekemiseen tarvittavan ajan) on otettava huomioon yhdessä. Lisäksi tässä yhteydessä on muistettava, että otokseen valittujen kahden yrityksen rakenne oli niin ikään monimutkainen ja niiden otanta ja tarkkojen tulosten saaminen edellyttivät merkittäviä tutkimusponnistuksia ja hallinnollisia resursseja. Näin ollen komissiota ei voida moittia siitä, että se päätti olla ottamatta tutkimukseen mukaan kahta muuta ryhmää ja että se ei mahdollisesti pysty saattamaan tutkimusta päätökseen ja julkaisemaan sen tuloksia määräajassa. Sen vuoksi väite hylättiin.

- (46) Täydentävien lopullisten päätelmien (ks. 58 kappale) ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksia Permatar ryhmä toisti aiemmat huomautuksensa ja väitti, että Unilever Indonesia ei vaikuttanut enää panostavan yksilöllistä tarkastelua koskevaan pyyntöönsä. Näin ollen komission työ määrä olisi ollut vielä vähäisempi.
- (47) Komissio totesi, että väite oli asiasisällöltään virheellinen, ja hylkäsi väitteen, koska Unilever Indonesia toisti pyyntönsä lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen pidettyyn kuulemiseen asti, kuten seuraavassa kappaleessa todetaan.
- (48) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen pidetyssä kuulemisessa Unilever Indonesia ja Unilever Europe BV, jäljempänä 'Unilever', väittivät, että tutkimuksen ajoitus ei voinut olla syy hylätä Unilever Indonesian yksilöllistä tarkastelua koskevaa pyyntöä, kun otetaan huomioon polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden haitalliset vaikutukset Unileverin liiketoimintaan Euroopassa.
- (49) Komissio totesi, että sillä on oikeus hylätä yksilöllistä tarkastelua pyyntö, jos se on kohtuuttoman työläs ja estäisi tutkimuksen loppuun saattamisen ajoissa. Kuten edellä selitetään, yksilöllisen tarkastelun myöntäminen Permatar ryhmälle ja Unilever Indonesialle olisi ollut kohtuuttoman työlästä siinä määrin, että tutkimuksen oikea-aikainen loppuun saattaminen olisi voinut vaarantua.

1.6 Kyselyvastaukset ja tarkastuskäynnit

- (50) Valituksen tekijä toimitti valituksessa riittävää näyttöä tarkasteltavana olevan tuotteen raaka-aineisiin liittyvistä vääristymistä Indonesiassa. Kuten vireillepanoilmoituksessa ilmoitettiin, tutkimus kattoi kyseiset raaka-aineisiin liittyvät vääristymät sen määrittämiseksi, tulisiko perusasetuksen 7 artiklan 2 a ja 2 b kohdan säännöksiä soveltaa Indonesiaan. Tästä syystä komissio lähetti täydentävän kyselylomakkeen Indonesian viranomaisille.
- (51) Komissio asetti kyselylomakkeet unionin tuottajien, tuojien, käyttäjien ja vientiä harjoittavien tuottajien saataville verkossa ⁽⁵⁾ vireillepanopäivänä. Lisäksi komissio lähetti kyselylomakkeen CUTFAlle.
- (52) Komissio sai kyselyvastaukset CUTFAlta, Indonesian viranomaisilta, neljältä unionin tuottajalta, jotka olivat Oleon NV, jäljempänä 'Oleon', KLK Emmerich GmbH, jäljempänä 'KLK', AAK ja Cailà & Parés SA, jäljempänä 'Cailà & Parés', neljältä käyttäjältä, jotka olivat Peter Greven Nederlands C.V., Peter Greven GmbH & Co. KG, jäljempänä yhdessä 'Greven-ryhmä', Schill + Seilacher "Struktol" GmbH ja Schill + Seilacher GmbH, jäljempänä yhdessä 'Schill + Seilacher -ryhmä', kolmelta otokseen kuuluvalta vientiä harjoittavalta tuottajalta, jotka olivat Musim Mas, IBP ja Wilmar, niihin etuyhteydessä olevilta kauppiailta, jotka olivat Inter-Continental Oils & Fats Pte. Ltd., jäljempänä 'ICOF Singapore', Wilmar Trading Pte. Ltd., Volac Wilmar Feed Ingredients Ltd., ja niihin etuyhteydessä olevat tuojat, jotka olivat ICOF Europe GmbH, IMBI ja Wilmar Europe Trading B.V., jäljempänä 'WETBV'.
- (53) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin, siitä johtuvan vahingon ja unionin edun määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot. Perusasetuksen 16 artiklan mukaisia tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten/organisaatioiden toimitiloihin:

Unionin tuottajien järjestö

— Coalition against Unfair Trade in Fatty Acid

⁽⁵⁾ https://trade.ec.europa.eu/tdi/case_details.cfm?id=2564

Unionin tuottajat

- Oleon NV, Ertvelde, Belgia
- KLK Emmerich GmbH, Emmerich am Rhein, Saksa
- AAK AB, Malmö, Ruotsi
- Cailà & Parés SA, Barcelona, Espanja

Indonesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat

- P.T. Musim Mas ja P.T. Intibenua Perkasatama, Medan ja Dumai
- P.T. Wilmar Nabati Indonesia, Medan

Etuyhteydessä olevat kauppiat Singaporessa

- Inter-Continental Oils & Fats Pte. Ltd., Singapore
- Wilmar Trading Pte. Ltd., Singapore

Etuyhteydessä oleva kauppias Yhdistyneessä kuningaskunnassa

- Volac Wilmar Feed Ingredients Ltd., Royston

Etuyhteydessä olevat tuojat unionissa

- ICOF Europe GmbH, Hampuri, Saksa
- Wilmar Europe Trading B.V., Rotterdam, Alankomaat.

1.7 Tutkimusajanjakso ja tarkastelujakso

- (54) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän lokakuuta 2020 ja 30 päivän syyskuuta 2021 välisen ajan, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttavien kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 2018 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen jakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

1.8 Väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönnotosta luopuminen

- (55) Tapauksen monimutkaisuuden vuoksi komissio päätti olla ottamatta käyttöön väliaikaisia toimenpiteitä ja jatkaa tutkimusta.
- (56) Komissio ilmoitti 1 päivänä heinäkuuta 2022 perusasetuksen 19 a artiklan 2 kohdan mukaisesti jäsenvaltioille ja kaikille asianomaisille osapuolille, että Indonesiasta peräisin olevan rasvahapon tuonnissa ei otettaisi käyttöön väliaikaisia tulleja ja että tutkimusta jatkettaisiin.

1.9 Ilmoittaminen osapuolille

- (57) Komissio ilmoitti 1 päivänä elokuuta 2022 kaikille asianomaisille osapuolille niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella se aikoi ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin Indonesiasta peräisin olevan rasvahapon tuonnissa, jäljempänä 'lopullisten päätelmien ilmoittaminen'. Kaikille osapuolille annettiin määräaika, jonka kuluessa ne voivat esittää huomautuksensa lopullisista päätelmistä. Komissio vastaanotti huomautuksia Indonesian viranomaisilta, vientiä harjoittavilta tuottajilta (Musim Mas -ryhmä, Wilmar, P.T. Ecogreen Oleochemicals, jäljempänä 'Ecogreen', ja Unilever Indonesia) ja käyttäjiltä (IMBI, Procter & Gamble International Operations SA, jäljempänä 'P&G', Greven-ryhmä, Schill + Seilacher -ryhmä, Henkel Global Supply Chain B.V., jäljempänä 'Henkel', Kapachim SA, jäljempänä 'Kapachim', Evonik Industries AG, jäljempänä 'Evonik', Quaker Chemical Corporation, jäljempänä 'Quaker Houghton', Omya GmbH, jäljempänä 'Omya', Stéarinerie Dubois Fils, jäljempänä 'Stéarinerie Dubois', NYCO-ryhmä, jäljempänä 'NYCO', DHW Deutsche Hydrierwerke GmbH Rodleben, jäljempänä 'DHW', E&S Chemie SAS, jäljempänä 'E&S', ja Unilever).
- (58) Näiden huomautusten perusteella komissio muutti joitakin huomioita, joiden perusteella se aikoi ottaa käyttöön lopullisen polkumyyntitullin, ja ilmoitti tästä kaikille asianomaisille osapuolille 4 päivänä lokakuuta 2022, jäljempänä 'ensimmäinen täydentävien päätelmien ilmoittaminen', ja 28 päivänä marraskuuta 2022, jäljempänä 'toinen täydentävien päätelmien ilmoittaminen'.

- (59) Täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevia huomautuksia saatiin Wilmarilta, Musim Masilta, Permata-ryhmältä, Stéarinerie Dubois'ilta ja Henkeliltä ja toisia täydentäviä lopullisia päätelmiä koskevia huomautuksia Wilmarilta, Musim Mas -ryhmältä ja Permata-ryhmältä. Vaikka komissio pyysi, että asianomaiset osapuolet esittävät huomautuksia ainoastaan täydentävistä lopullisista päätelmistä, Musim Mas, Permata-ryhmä, Wilmar, Henkel ja Stéarinerie Dubois toistivat lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämänsä huomautukset.
- (60) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen asianomaisille osapuolille annettiin mahdollisuus tulla kuulluiksi vireillepanoilmoituksen 5.7 kohdan säännösten mukaisesti. Lopullisia päätelmiä koskevia kuulemisia järjestettiin Musim Mas -ryhmälle, Wilmarille, Ecogreenille, Unileverille, Greven-ryhmälle, Schill + Seilacher -ryhmälle ja AAK:lle. Lisäksi Greven-ryhmän pyynnöstä järjestettiin kuuleminen kauppaan liittyvissä menettelyissä kuulemisesta vastaavan neuvonantajan kanssa. Kuulemisesta vastaava neuvonantaja totesi, että menettelyssä oli noudatettu asianomaisten osapuolten puolustautumisoikeuksia.

1.10 Valituksen peruuttaminen

- (61) CUTFA peruutti valituksen 24 päivänä elokuuta 2022.
- (62) Valituksen peruuttamista koskevia huomautuksia saatiin Indonesian viranomaisilta, Musim Masilta, Wilmarilta, P.T. Soci Mas'ilta ja P.T. Energi Sejahtera Mas'ilta, jäljempänä yhdessä 'SOC/ESM', Ecogreeniltä, P&G:ltä, Omyalta ja Stéarinerie Dubois'ilta.
- (63) Indonesian viranomaiset totesivat, että koska valitus peruutettiin, komission olisi välittömästi päätettävä tutkimus asiavaltuuden puuttamisen vuoksi. Tältä osin Indonesian viranomaiset viittasivat WTO:n polkumyynnin vastaisen sopimuksen 5 artiklan 4 kohtaan, jonka mukaan tutkimuksen perustelemiseksi edellytetään oikeudellisen asiavaltuuden täyttymistä. Lisäksi Indonesian viranomaisten mukaan se osa unionin tuotannonalasta, joka vastaa yli 50 prosentista samankaltaisen tuotteen tuotannosta, ei ole tutkimuksen kannalla eikä samankaltaisen tuotteen kaikista unionin tuottajista edes 25 prosenttia tue tutkimusta, mikä käy ilmi siitä, että valitus peruutettiin, ja siitä, että KLK, yksi suurimmista unionin tuottajista, katsoi 15 päivänä elokuuta 2022 päivättyssä ensimmäisessä kirjeessään, että ehdotetut polkumyynnitilut voisivat aiheuttaa häiriöitä Aasiasta peräisin olevan rasvahapon tarjonnassa, ja vastusti sitten polkumyynntoimenpiteiden käyttöönottoa ylipäätään 19 päivänä elokuuta 2022 päivättyssä toisessa kirjeessään.
- (64) Komissio toteaa ensinnäkin, että WTO:n polkumyynntisopimuksen 5 artiklan 4 kohdassa viitataan tutkimuksen vireillepanoon. Sen vuoksi komissiolla on oltava asiavaltuus ainoastaan tutkimuksen vireillepanon yhteydessä. Lisäksi WTO:n polkumyynntisopimuksen 5 artiklan 4 kohdassa tarkoitetuilla 50 prosentin ja 25 prosentin kynnyksillä viitataan unionin tuottajien eri ryhmiin. Päinvastoin kuin Indonesian viranomaiset totesivat huomautuksissaan, 50 prosentin kynnyksellä viittaa pelkästään tutkimusta tukevien unionin tuottajien suhteelliseen painoarvoon tutkimusta tukevien tai vastustavien unionin tuottajien ryhmässä. Sen sijaan 25 prosentin kynnyksiarvo viittaa "kotimaisen teollisuuden tuottaman samankaltaisen tuotteen kokonaistuotantoon" ja tarkoittaa valitusta tukevien unionin tuottajien prosentiosuutta koko unionin tuotannosta. Komissio muistuttaa myös, että vakiintuneen oikeuskäytännön⁽⁶⁾ mukaan WTO:n polkumyynntisopimuksen 5 artiklan 4 kohdassa ei aseteta asianomaisen jäsenen eli tässä tapauksessa unionin menettelyviranomaisille mitään velvoitteita lopettaa meneillään olevaa polkumyynntitutkimusta, jos valituksen tukitaso alittaa kotimaista tuotantoa koskevan 25 prosentin vähimmäiskynnyksen. Kyseinen artikla koskee ainoastaan valituksen tukitasoa, joka tarvitaan, jotta komissio voi aloittaa menettelyn. Sama pätee sitäkin suuremmalla syyllä myös 50 prosentin kynnykseen. Tätä tulkintaa tukee perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdan sanamuoto, joka koskee valituksen peruuttamista ja jossa käytetään verbimuotoa "voidaan". Näin ollen vaikka unionin tuotannonala peruuttaa valituksen, komissiolla ei ole velvollisuutta vaan ainoastaan mahdollisuus päättää menettely. Sen vuoksi väite hylättiin.
- (65) Indonesian viranomaiset väittivät vielä, että koska valitus peruutettiin ja KLK vastustaa toimenpiteitä, komission tekemä vahinkoanalyysi ei kattanut koko unionin tuotannonalaa, sellaisena kuin se ymmärretään 'kotimaiseksi teollisuudeksi', jonka pitäisi WTO:n polkumyynntisopimuksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti viitata samankaltaisen tuotteen kotimaisiin tuottajiin kokonaisuudessaan tai pääosaan samankaltaisen tuotteen kotimaisesta kokonaistuotannosta.

⁽⁶⁾ Paneelin raportti, Mexico – Steel Pipes and Tubes, WT/DS331/R, annettu 24.7.2007, DSR 2007:IV, s. 1207, 7.347 kohta. WTO:n oikeuskäytännön mukaisesti myös unionin tuomioistuimet ovat omaksuneet saman kannan perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdassa vahvistetun rinnakkaisen säännöksen osalta, muun muassa tuomiossa 10.3.2009, Interpipe Niko Tube and Interpipe NTRP v. neuvosto, T-249/06, EU:T:2009:62, 139 kohta.

- (66) Komissio huomautti, että vahingon määrittämisessä käytetyn 'kotimaisen teollisuuden' käsitteen ei välttämättä tarvitse käsittää samoja kotimaisia tuottajia kuin kotimaisen teollisuuden muodostamat tuottajat silloin, kun määritetään, oliko valituksen tukitaso WTO:n polkumyntisopimuksen 5 artiklan 4 kohdan mukainen. WTO:n polkumyntisopimuksen 5 artiklan 4 kohta koskee asiavaltuutta, eikä siinä käsitellä erillistä kysymystä siitä, mikä muodostaa merkittävän osuuden WTO:n polkumyntisopimuksen 4 artiklan 1 kohdan nojalla ⁽⁷⁾. WTO:n polkumyntisopimuksen 4 artiklan 1 kohta ei myöskään sulje kotimaisen teollisuuden määritelmän ulkopuolelle sellaisia tuottajia, jotka eivät tukenet valitusta tai jotka eivät toimineet tutkimuksessa yhteistyössä ⁽⁸⁾. Lisäksi komission tekemä vahinkoanalyysi kattoi koko unionin tuotannonalan riippumatta yksittäisten unionin tuottajien tuesta tai yhteistyöstä. Näin ollen tämä väite hylättiin.
- (67) Indonesian viranomaiset, Wilmar, Musim Mas, SOCI/ESM, Stéarinerie Dubois, P&G ja Omya väittivät, että KLK:n kirjeet ja valituksen peruuttaminen osoittavat, että polkumyntitullien käyttöönotto olisi unionin edun vastaista. Erityisesti Wilmar, P&G ja Stéarinerie Dubois väittivät, että valituksen peruuttamisen jälkeen komission olisi päätettävä tutkimus perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdan perusteella, koska polkumyntitullien käyttöönotto olisi unionin edun vastaista. Lisäksi Wilmar viittasi kahteen tutkimukseen ⁽⁹⁾, jotka komissio päätti valituksen peruuttamisen jälkeen, sekä polyesterikatkokuituja koskevaan tapaukseen ⁽¹⁰⁾, jossa komissio analysoi viisi tekijää ennen kuin se päätteli, että tutkimuksen jatkaminen ei ollut unionin edun mukaista. Ecogreen totesi, että valituksen peruuttaminen osoitti, että tutkimuksen lopettaminen olisi unionin edun mukaista. Musim Mas -ryhmä totesi, että valituksen peruuttaminen ja kappaleessa 63 mainitut KLK:n kaksi kirjettä, jotka vahvistavat, että Indonesiasta tuleva tuonti ei aiheuttanut KLK:lle vahinkoa, osoittavat, että Indonesiasta tuleva tuonti ei aiheuttanut vahinkoa unionin tuotannonalalle.
- (68) Komissio muistutti, että polkumyntiä koskevan valituksen peruuttamisesta säädetään perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa, jossa todetaan, että "[j]os valitus peruutetaan, menettely voidaan päättää, paitsi jos päättäminen ei ole unionin edun mukaista" (korostus lisätty). Unionin yleinen tuomioistuin tulkitsi perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdan säännöksiä muun muassa tuomiossa Philips Lighting Poland and Philips Lighting v. neuvosto ⁽¹¹⁾, jota ei ole riitautettu muutoksenhaussa. Unionin yleinen tuomioistuin katsoi, että unionin toimielimillä oli laaja harkintavalta jatkaa tutkimusta tai päättää se peruuttamisen jälkeen, ja selvensi, että tarkkaan ottaen unionin etu on otettava huomioon vain, jos komissio harkitsee tutkimuksen päättämistä; tällöin komission on tarkistettava, että päättäminen ei ole unionin edun vastaista. Tältä osin viimeaikaisia tutkimuksia, jotka komissio on päättänyt lopettaa valituksen peruuttamisen jälkeen, ei voida pitää yleisesti sitovina ennakkotapauksina vaan analyysit tehdään tapauskohtaisesti. Lisäksi komission analyysi unionin edusta polyesterikatkokuituja koskevassa tutkimuksessa ei liittynyt tutkimuksen jatkamiseen vaan pikemminkin sen päättämiseen. Käsillä olevassa tutkimuksessa komissio teki vahinkoanalyysin koko unionin tuotannonalasta, ja tutkimus osoitti, että unionin tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa Indonesiasta polkumyntihinnoilla tapahtuvasta polkumyynnistä, kuten 180–372 kappaleessa todetaan. Yhden unionin tuottajan kirjeessä esitetty yksittäinen maininta, jonka tueksi ei esitetty mitään näyttöä, ei kyseenalaista komission tutkimuksen päätelmiä. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.
- (69) Edellä esitetyn perusteella komissio päätti jatkaa tutkimusta valituksen peruuttamisesta huolimatta ja tutkia, kumoaisivatko lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esitetyt huomautukset päätelmät, joiden mukaan toimenpiteiden käyttöönoton oikeuttavat edellytykset täyttyivät. Kuten tässä asetuksessa jäljempänä selitetään, komissio päätteli, että lopullisten toimenpiteiden käyttöönottoon oikeuttavat edellytykset täyttyivät.

⁽⁷⁾ Valituselimen raportti, EC – Fasteners (China), WT/DS397/AB/R, annettu 28.7.2011, DSR 2011:VII, s. 3995, 425 kohta.

⁽⁸⁾ Ks. edellinen alaviite, 430 ja 454 kohta.

⁽⁹⁾ Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2019/1146, annettu 4 päivänä heinäkuuta 2019, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevan kuumavalssatun ponttiteräksen tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä (EUVL L 181, 5.7.2019, s. 89) ja komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2019/266, annettu 14 päivänä helmikuuta 2019, Malesiasta peräisin olevan aurinkopaneeleissa käytettävän lasin tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä (EUVL L 44, 15.2.2019, s. 31).

⁽¹⁰⁾ Komission päätös 2007/430/EY, tehty 19 päivänä kesäkuuta 2007, Malesiasta ja Taiwanista peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuontia koskevan polkumyntimenettelyn päättämisestä ja käyttöön otetun väliaikaisen tullin vakuutena olevien määrien vapauttamisesta (EUVL L 160, 21.6.2007, s. 30).

⁽¹¹⁾ Tuomio 11.7.2013, Philips Lighting Poland and Philips Lighting v. neuvosto, T-469/07, EU:T:2013:370, 87 kohta. Tässä tapauksessa valitusta ei peruutettu. Sen sijaan unionin tuottajat, jotka tukivat valitusta, kun niihin otettiin yhteyttä ennen vireillepanoa (edustavuutta koskeva tarkastelu), päättivät myöhemmin muuttaa kantaansa ja ilmoittivat vastustavansa toimenpiteitä tutkimuksen aikana. Tämän seurauksena tapausta vastustettiin enemmän kuin kannatettiin unionin tuottajien keskuudessa. Komissio päätti kuitenkin, että sillä oli tällaisissa olosuhteissa oikeus jatkaa tutkimusta ja ottaa käyttöön toimenpiteitä sen perusteella, mitä perusasetuksen 9 artiklan 1 kohdassa säädetään.

2. TUTKIMUKSEN KOHTEENA OLEVA TUOTE, TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

2.1 Tutkimuksen kohteena oleva tuote

- (70) Tutkimuksen kohteena oleva tuote ovat rasvahapot, joiden hiiliketjun pituus on C6, C8, C10, C12, C14, C16 tai C18 ja joiden jodiluku on alle 105 g/100 g ja vapaiden rasvahappojen suhde triglyserideihin (pilkkoutumisaste, DoS) vähintään 97 prosenttia, mukaan lukien

— yksittäiset rasvahapot (joista käytetään myös nimitystä ”puhdas rasvahappo”) ja

— seokset, jotka sisältävät hiiliketjun kahden tai useamman pituuden yhdistelmän,

lukuun ottamatta rasvahappoja, jotka on sertifioitu jollakin kestävien biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomasapolttoaineiden tuotantoa koskevista vapaaehtoisista järjestelmistä ⁽¹²⁾, jotka Euroopan komissio on tunnustanut Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin (EU) 2018/2001 ⁽¹³⁾ 30 artiklan 4 kohdan nojalla, tai jollakin mainitun direktiivin 30 artiklan 6 kohdan nojalla perustetuista kansallisista sertifiointijärjestelmistä, ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 2915 70 40, ex 2915 70 50, ex 2915 90 30, ex 2915 90 70, ex 2916 15 00, ex 3823 11 00, ex 3823 12 00, ex 3823 19 10 ja ex 3823 19 90 (Taric-koodit: 2915 70 40 95, 2915 70 50 10, 2915 90 30 95, 2915 90 70 95, 2916 15 00 10, 3823 11 00 20, 3823 11 00 70, 3823 12 00 20, 3823 12 00 70, 3823 19 10 30, 3823 19 10 70, 3823 19 90 70 ja 3823 19 90 95)

- (71) Vireillepanoilmoituksessa pilkkoutumisasteen (DoS) käsite ei sisällynyt tutkimuksen kohteena olevan tuotteen määritelmään. Sen jälkeen kun 80–90 kappaleessa selostetut osapuolten huomautukset oli saatu, komissio vahvisti 21 päivänä tammikuuta 2022 asiakirja-aineistoon liitettyä muistiolla vireillepanoilmoituksessa annetun tuotteen määritelmän ja selvensi, että tutkimus koski ainoastaan sellaisia rasvahappoja, joiden pilkkoutumisaste oli vähintään 97 prosenttia.

- (72) Rasvahapot ovat minkä tahansa kasviöljyn, kuten palmuydinöljyn ja palmuöljyn, tai eläinrasvan kemiallisia muunnostuotteita. Näin ollen niitä esiintyy luonnossa vapaina molekyyleinä vain harvoin ja niitä saadaan lähinnä tislamalla ja jakotislamalla öljyä ja rasvoja.

- (73) Rasvahappoja käytetään monenlaisissa sovelluksissa, ja niitä on näin ollen monissa yleisissä tuotteissa, kuten useissa elintarvikkeissa, eläinten rehussa, saippuoissa, pesuaineissa, lääkkeissä, kosmetiikassa ja muissa henkilökohtaisen hygienian tuotteissa ja kodinhoitotuotteissa.

2.2 Tarkasteltavana oleva tuote

- (74) Tarkasteltavana oleva tuote on Indonesiasta peräisin oleva tutkimuksen kohteena oleva tuote, jäljempänä ’tarkasteltavana oleva tuote’.

2.3 Samankaltainen tuote

- (75) Tutkimuksessa kävi ilmi, että seuraavilla tuotteilla on samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet ja peruskäyttötarkoitukset:

— tarkasteltavana oleva tuote;

— asianomaisen maan kotimarkkinoilla tuotettu ja myyty tutkimuksen kohteena oleva tuote; ja

— unionin tuotannonalan unionissa tuottama ja myymä tutkimuksen kohteena oleva tuote.

- (76) Komissio päätti tässä vaiheessa, että kyseiset tuotteet ovat näin ollen perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettuja samankaltaisia tuotteita.

- (77) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Stéarinerie Dubois väitti, että tarkasteltavana oleva tuote ja unionin tuotannonalan unionin markkinoilla tuottama ja myymä tuote eivät ole samankaltaisia tuotteita muun muassa siksi, että ei ole olemassa unionin tuotannonalan tuottaman tutkimuksen kohteena olevan tuotteen markkinoita, jotka olisivat REACH-asetuksen ⁽¹⁴⁾ vaatimusten ja kosher- ja halal-vaatimusten mukaisia.

⁽¹²⁾ Luettelo komission tunnustamista vapaaehtoisista järjestelmistä ja kansallisista sertifiointijärjestelmistä on saatavilla osoitteessa https://energy.ec.europa.eu/topics/renewable-energy/bioenergy/voluntary-schemes_en

⁽¹³⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi (EU) 2018/2001, annettu 11 päivänä joulukuuta 2018, uusiutuviesta lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämisestä (uudelleenlaadittu) (EUVL L 328, 21.12.2018, s. 82), saatavilla osoitteessa <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/FI/TXT/?uri=CELEX%3A02018L2001-20220607&qid=1657211934884>

⁽¹⁴⁾ REACH-lainsäädäntö. Kemikaalien rekisteröinnistä, arvioinnista, lupamenettelyistä ja rajoituksista (REACH) annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 1907/2006 konsolidoitu versio sisältää kaikki REACH-asetuksen muutokset ja oikaisut asetuksen ensimmäisellä sivulla mainittuun päivämäärään asti.

- (78) Perusasetuksen 1 artiklan 4 kohdassa todetaan, että ”samankaltainen tuote” tarkoittaa tuotetta, joka on identtinen tai muistuttaa ominaispiirteiltään tarkasteltavana olevaa tuotetta. Komissio totesi, että asianomaisessa maassa tuotetulla ja myydyllä tuotteella ja unionin tuotannonalan unionissa tuottamalla ja myymällä tuotteella on samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet. Lisäksi unionin tuotannonala tuottaa suuria määriä rasvahappoja, jotka ovat REACH-lainsäädännön ja/tai kosher- ja/tai halal-vaatimusten mukaisia, kuten 337 kappaleessa todetaan. Sen vuoksi komissio vahvistaa, että tarkasteltavana oleva tuote ja unionin tuotannonalan unionin markkinoilla tuottamat ja myymät tuotteet ovat samankaltaisia tuotteita.

2.4 Tuotteen määritelmää koskevat väitteet

- (79) Komissio sai huomautuksia tuotteen määritelmästä Musim Mas -ryhmältä, Wilmarilta, AAK:lta, Campa/IMBI:lta, EBB:lta (European Biodiesel Board), ASSITOLilta (Italian biodieselin tuottajien järjestö), APPA Biocarburantesilta (Espanjan biopolttoaineiden tuottajien järjestö), Nesteeltä (uusiutuvan dieselin tuottaja) ja kahdelta Ecogreeniin (indonesialainen rasva-alkoholin tuottaja) etuyhteydessä olevalta yritykseltä, jotka olivat DHW, polyolien, rasva-estereiden, rasva-amiinien ja tyydyttymättömien rasva-alkoholien tuottaja, ja E&S, rasva-estereiden, etoksyylaattien ja sulfonaattien tuottaja. Myös valituksen tekijä toimitti tätä koskevia huomautuksia.

2.4.1 Palmurasvahappotisle, palmuöljypuristamoiden jäteliete, hapan palmuöljy ja rasvahappo sivutuotteena

- (80) Neste pyysi komissiolta vahvistusta sille, että palmurasvahappotisle, jäljempänä 'PFAD', ei kuulu tutkimuksen alaan. PFAD on biopohjainen jätteistä ja tähteistä saatava raaka-aine, jota saadaan uusiutuvan dieselin ja muiden uusiutuvien tuotteiden tuotantoon käytettävän elintarvikekäyttöön soveltuvan palmuöljyn jalostuksen yhteydessä.
- (81) Wilmar pyysi selvennystä siitä, kuuluuko palmuöljypuristamoiden jäteliete, jäljempänä 'POME', tutkimuksessa käytettävän tuotteen määritelmän piiriin. POME on palmuöljyn tuotannon fyysisessä puristusprosessissa syntyvä jätevesivirta ja raaka-aine, jota käytetään biopolttoaineiden tuotannossa. Se koostuu pääasiassa vedestä ja pienestä osasta öljyä ja kiinteää ainesta.
- (82) AAK pyysi jättämään happaman palmuöljyn tutkimuksen alan ulkopuolelle viitattaessa CN-koodiin 3823 19 90. Yritys väitti erityisesti, että kyseiseen CN-koodiin kuuluva hapan palmuöljy ei ollut rasvahappo ja että se sisälsi huomattavan osan öljyä, joka estää sen käytön rasvahappona. Se selitti, että hapan palmuöljy on jalostamojen tuotantoketjun alkupään toimintojen sivutuote ja sitä käytetään tutkimuksen alaan kuuluvien steariinihappojen tuotannon raaka-aineena.
- (83) Campa/IMBI ja EBB totesivat, että biodieselin tuottajat olivat myös rasvahappojen tuottajia, koska ne tuottavat rasvahappoja sivutuotteena biodieselin tuotantoprosessissa. Erityisesti todettiin, että raakaöljyn jalostusprosessissa syntyi ”rasvahappotisleeksi” kutsuttua jätettä. Lisäksi rasvahappoa saadaan prosessijätteenä, kun biodieseliä valmistetaan transesteröimällä jalostettua öljyä ja metanolia.
- (84) Vastauksena näihin väitteisiin valituksen tekijä vahvisti, että biodieselin tuotannossa käytettyjen rasvahappojen ei ollut tarkoitus kuulua tutkimuksen soveltamisalaan. Tältä osin valituksen tekijä totesi, että nämä rasvahapot voitaisiin eriyttää tuotantoprosessien erojen mukaan (tuotanto öljykemian tarkoituksiin eikä biodieselin tuotantoon liittyviin tarkoituksiin). Valituksen tekijän mukaan nämä kaksi rasvahappotyyppiä ovat eri tuotteita, jotka eivät kilpaile keskenään eivätkä voi muodostaa yhtä tarkasteltavana olevaa tuotetta.
- (85) Lisäksi valituksen tekijä selitti, että öljykemiallisten rasvahappojen tuotantoon liittyi triglyseridien pilkkomiseksi välttämätön keskeinen prosessi, jotta rasvahapot ja glyseriinit voidaan vapauttaa ja erottaa toisistaan ja saada näin erittäin puhdas tuote, joka sisältää vähintään 97 prosenttia rasvahappoja ja vain enintään 3 prosenttia pilkkoutumatonta rasvaa. Tätä prosessia kutsutaan 'pilkkomiseksi'. Lähes sataprosenttisen puhtaan tuotteen saamiseksi rasvahappo tislataan tai jakotislataan edelleen siten, että jäljellä oleva pilkkoutumaton rasva ja muut epäpuhtaudet poistetaan. Sekä tislattu että jakotislattu rasvahappo kuuluvat tuotteen määritelmän piiriin edellyttäen, että nämä tuotteet täyttävät jodiluvun raja-arvon 105 g/100 g.
- (86) Valituksen tekijä selitti myös, että biodieselin valmistusprosessissa öljy puhdistetaan epäpuhtauksien poistamiseksi mutta siinä ei suoriteta pilkkomista. Biodieselin tuotantoprosessissa syntyy sivutuotteina useita rasvahappojen tisetuotteita, kuten rasvahappotislettä (FAD), palmurasvahappotislettä (PFAD) ja palmuynidirasvahappotislettä (PKFAD).

- (87) Tästä syystä valituksen tekijä katsoi, että pilkkoutumisaste (DoS), joka osoittaa pilkkoutuneen rasvahapon prosenttiosuuden öljyssä, oli selkeä ja objektiivinen jakolinja, jonka perusteella tutkimuksen kohteena oleva tuote voitiin erottaa muista rasvahapotyypeistä, joita tutkimus ei koske. Pilkkoutumisaste lasketaan jakamalla happoluku saippuoitumisluvulla. Happoluku (tai neutralointiluku) ja saippuoitumisluku määritettiin valituksessa. Valituksen tekijä selitti, että pilkkoutumisasteen perustetta oli harkittu valitusvaiheessa, mutta sitä ei ollut säilytetty sellaisenaan (eli ilmaistu happoluvun ja saippuoitumisluvun välisenä suhteena) siitä syystä, että kaikkien tuotteen määritelmän mukaisten öljykemiallisten rasvahappojen rasvahappopitoisuus oli vähintään 97 prosenttia.
- (88) Valituksen tekijän mukaan biodieselin tuotannossa käytettyjen rasvahappojen pilkkoutumisasteet ovat paljon alhaisemmat (81–97 %). Edellä esitetyn perusteella valituksen tekijä väitti, että 97 prosentin pilkkoutumisastetta olisi pidettävä rajausperusteena rasvahappojen erottamiseksi toisistaan.
- (89) AAK ilmaisi tukensa valituksen tekijän lähestymistavalle.
- (90) Wilmar väitti, että pilkkoutumisasteen laskennassa käytetty happoluku olisi sopivin keino rasvahappojen erottelemiseksi. Se väitti, että pilkkoutumisaste ei ollut yhtä tarkka kuin happolukuun perustuva kiinteä raja-arvo. Wilmar pyysi komissiota sisällyttämään happoluvun tuotevalvontakoodiin.
- (91) Kuten 71 kappaleessa todetaan, komissio pani merkille asianomaisten osapuolten tuotteen määritelmästä esittämät huomautukset ja selvensi asiakirja-aineistoon liitettyssä huomautuksessa, että tutkimus kattoi ainoastaan sellaiset rasvahapot, joiden pilkkoutumisaste oli vähintään 97 prosenttia. Näin ollen PFAD, POME, CN-koodiin 3823 19 90 kuuluva hapan palmuöljy ja biodieselin valmistusprosessin sivutuotteena saatava rasvahappo eivät kuuluneet tutkimuksen alaan, koska niiden pilkkoutumisaste on alle 97 prosenttia. Komissio pyysi asianomaisia osapuolia myös yksilöimään kaikki sellaisten rasvahappojen määrät, joiden pilkkoutumisaste on vähintään 97 prosenttia ja jotka on tuotu biodieselin tuotantoa varten, ja täsmentämään tämän tyyppisten rasvahappojen mahdolliset erottavat fysikaaliset, kemialliset ja/tai tekniset ominaisuudet verrattuna muihin käyttötarkoituksiin käytettävään rasvahappoon.
- (92) Wilmar väitti, että koska 97 prosentin pilkkoutumisastetta koskevan kynnyksarvon käyttöönotto muutti merkittävästi tuotteen määritelmää, valitus olisi hylättävä, koska siinä ei esitetä riittävää näyttöä polkumyynnistä tai vahingosta. Lisäksi se väitti, että valituksessa esitetyt tiedot perustuivat muuhun kuin tässä tutkimuksessa käytettyyn tuotteen määritelmään.
- (93) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Selvennys, joka annettiin, kun 97 prosentin pilkkoutumisaste sisällytettiin tuotteen määritelmään (ks. 71 kappale), ei muuttanut tuotteen määritelmää eikä valitusta, koska sillä ainoastaan selvennettiin ja kuvailtiin paremmin valituksen kohteena olevaa tuotetta. Näin ollen väite hylättiin.

2.4.2 Palmujätteestä valmistettu rasvahappo, jota käytetään biodieselin tuotantoon

- (94) EBB, Musim Mas -ryhmä ja Campa/IMBI totesivat, että biodieselin tuottajat käyttivät jätteestä valmistettua rasvahappoa biodieselin tuotantoon. Campa/IMBI ja Musim Mas -ryhmä totesivat, että esteröintiä⁽¹⁵⁾ käyttävässä tuotantolaitoksessa biodieselin tuotanto vaatii raaka-aineeksi rasvahappoja, joiden pilkkoutumisaste on vähintään 97 prosenttia, ja näin ollen Campa/IMBI:n biodieselin tuotantoon käyttämä rasvahappo kuului edelleen tutkimuksen piiriin sen jälkeen, kun komissio oli antanut 91 kappaleessa mainitun selvennyksen. Campa/IMBI, Musim Mas -ryhmä ja EBB totesivat, että käyttötarkoitus oli ainoa tarkoituksenmukainen peruste erottaa tutkimuksen kohteena olevat rasvahapot biodieselin tuotannossa käytetyistä rasvahapoista. Lisäksi todettiin, että sertifiointiasiakirjalla oli keskeinen merkitys tuotteen käyttötarkoituksen ymmärtämiseksi. Erityisesti kosmetiikka-, lääke-, kemian- tai elintarviketeollisuuden tarvitsema rasvahappo on suunniteltu täyttämään erilaiset sertifiointivaatimukset (kuten kosher-sertifiointi, halal-sertifiointi, GMP+, FSSC 22000, RSPO-sertifiointi, ISO 9001, ISO 14001, ISO 45001), kun taas biodieselin tuottajat tarvitsevat sertifiointin vain noudattaakseen uusiutuvaa energiaa koskevaa direktiiviä (EU) 2018/2001 (RED II) (jokin Euroopan komission RED II -direktiivin nojalla tunnustamista vapaaehtoisista järjestelmistä, kuten ISCC EU tai 2BSVS, tai jokin RED II -direktiivin nojalla perustettu kansallisista sertifiointijärjestelmistä). Lisäksi todettiin, että unionin tuotannonala ei tuottanut eikä pystynyt tuottamaan RED II -direktiivin soveltamisalaa kuuluvaa biodieselin tuotantoon tarkoitettua rasvahappoa, jonka pilkkoutumisaste on korkea, mikä kannusti käyttämään kehittyneitä raaka-aineita. Campa/IMBI totesi myös, että se toi tämän tyyppistä rasvahappoa Taric-koodilla 3823 19 30 89, joka ei sisältynyt valitukseen eikä vireillepanoilmoitukseen.

⁽¹⁵⁾ Prosessi, jossa rasvahappoja (öljyjen sijasta) ja metanolia voidaan käyttää katalyytin avulla biodieselin valmistukseen.

- (95) Campa/IMBI ja EBB pyysivät komissiolta vahvistusta sille, että biodieselin tuotantoon käytettävät rasvahapot eivät kuuluneet tutkimuksen alaan. Ne totesivat erityisesti, että tuotteen määritelmä kattoi Campa/IMBI:n biodieselin tuotantoon käyttämän rasvahapon. Lisäksi todettiin, että valituksessa ei lueteltu unionin biodieselin tuottajia rasvahapon tuojina tai käyttäjinä eikä biodieselin tuotanto kuulunut valituksessa lueteltuihin tarkasteltavana olevan tuotteen käyttötarkoituksiin.
- (96) Myös ASSITOL ja APPA Biocarburantes vastustivat pilkkoutumisasteen käyttämistä tutkimuksen kohteena olevan rasvahapon määrittämiseen, koska sillä ei suljettu pois kaikkia biodieselin tuotantoon käytettäviä rasvahappoja. Ne katsoivat, että olisi otettava käyttöön jokin toinen mekanismi, joka perustuu tuotteen käyttötarkoitukseen unionin tullikoodeksin 254 artiklan mukaisesti.
- (97) ASSITOL ja Campa/IMBI pyysivät komissiota julkaisemaan ilmoituksen, jolla muutetaan vireillepanoilmoitusta tältä osin.
- (98) Komissio ei pystynyt vahvistamaan, oliko jätteestä valmistettu rasvahappo, jonka pilkkoutumisaste on vähintään 97 prosenttia, tarkasteltavana oleva tuote, arvioimatta, oliko sillä samat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet, oliko sen käyttötarkoitus sama ja kilpailiko se samankaltaisen tuotteen kanssa. Lisäksi raaka-aineet eivät ole ratkaiseva peruste jonkin tuotelajin jättämiseksi tutkimuksen tuotemääritelmän ulkopuolelle, jos lopputuotteet ovat samat ja niillä on samat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet.
- (99) Indonesianlaisen vientiä harjoittavan tuottajan toimitiloihin tehdyllä tarkastuskäynnillä kävi ilmi, että IMBI:n tuomat tislattut rasvahapot on tuotettu joko sivutuotteista, kuten palmurasvahappotisleistä, tai erilaisista palmujätteestä saatavista raaka-aineista.
- (100) Indonesiaan tehdyllä tarkastuskäynnillä komissio arvioi jätteestä valmistetun tislattun rasvahapon fyysisiä ominaisuuksia (kuten ulkonäkö, haju, tiiteri ja väri), teknisiä ominaisuuksia (kuten tyyppi ja laatu, materiaalin muodot ja värin kestävyys) ja kemiallisia ominaisuuksia (kuten happoluku, saippuoitumisluku, jodiluku ja rasvahappokoostumus), verrattuna muun tyyppisiin rasvahappoihin. Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että jätteestä tuotetuilla tislatuilla rasvahapoilla on hyvin samanlaiset fysikaaliset, tekniset ja kemialliset ominaisuudet kuin raa'asta palmuöljystä ja raa'asta palmuydinöljystä tuotetuilla rasvahapoilla. Näin ollen tutkimuksessa ei tullut esiin mitään fysikaalisia, teknisiä tai kemiallisia perusominaisuuksia, jotka erottaisivat jätteestä valmistetun tislattun rasvahapon muista rasvahapotyypeistä.
- (101) Tutkimuksessa kävi lisäksi ilmi, että jätteistä tuotettuun tislattuun rasvahappoon sovelletaan uusiutuvista lähteistä peräisin olevan energian käytön edistämistä koskevaa unionin lainsäädäntöä (RED II -direktiivi ⁽¹⁶⁾), jonka mukaan EU:n jäsenvaltiot voivat ottaa huomioon rasvahaposta jätemateriaaleja tai sivutuotteita hyödyntämällä tuotetun biodieselin RED II -direktiivissä vahvistetuissa tavoitteissa ⁽¹⁷⁾. Jotta EU:n jäsenvaltiot voisivat ottaa biodieselin huomioon kestävyystavoitteissaan, sen raaka-aineet, tässä tapauksessa tislattut rasvahapot, on RED II -direktiivin ⁽¹⁸⁾ mukaan sertifioitava kestävyys- ja kemiallisten vaatimusten noudattamisen varmistamiseksi.
- (102) Tämän perusteella komissio totesi, että vaikka jätteistä tuotetuilla rasvahapoilla, joiden pilkkoutumisaste on vähintään 97 prosenttia ja jotka on sertifioitu jollakin vapaaehtoisista järjestelmistä, jotka Euroopan komissio on tunnustanut RED II -direktiivin ⁽¹⁹⁾ 30 artiklan 4 kohdan nojalla, tai jollakin RED II -direktiivin ⁽²⁰⁾ 30 artiklan 6 kohdan nojalla perustetuista kansallisista sertifiointijärjestelmistä, on samat ominaisuudet kuin muilla rasvahapoilla, niillä on eri käyttötarkoitukset eivätkä ne kilpaile samankaltaisen tuotteen kanssa. Komissio vahvisti myös, että näitä jätteistä tuotettuja rasvahappoja ei ole sisällytetty valitukseen. Näin ollen komissio päätteli, että kyseiset rasvahapot eivät sisällyneet tarkasteltavana olevaan tuotteeseen, minkä vuoksi ne jätettiin tutkimuksen ulkopuolelle. Tämän vuoksi todettiin, että muun muassa Musim Mas -ryhmään kuuluvan otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan IBP:n valmistamien kyseisten rasvahappojen tuonti, jota IMBI harjoitti, ei kuulu tämän tutkimuksen piiriin.
- (103) Nämä tuotteen määritelmää koskevat lisäselvennykset, jotka on julkaistu 71 kappaleessa tarkoitettussa asiakirja-aineistoon liitettyssä muistiossa, on otettu huomioon 70 kappaleessa esitetyssä tutkimuksen kohteena olevan tuotteen määritelmässä.

⁽¹⁶⁾ Ks. direktiivi (EU) 2018/2001.

⁽¹⁷⁾ Ks. direktiivi (EU) 2018/2001.

⁽¹⁸⁾ Ks. direktiivi (EU) 2018/2001.

⁽¹⁹⁾ Ks. direktiivi (EU) 2018/2001.

⁽²⁰⁾ Ks. direktiivi (EU) 2018/2001.

2.4.3 Muun tyyppiset rasvahapot

- (104) Ecogreenin tytäryhtiöt DHW ja E&S pyysivät, että rasvahapot, joiden hiiliketjun pituus on C6 (kauppanimi: Ecoric 6), C8–C10 (kauppanimi: Ecoric 80), C16–C18, C18-tyydyttymättömät (kauppanimi: Ecoric 68 TA) ja C18:1 (kauppanimi: Ecoric 18 W) jätetään tuotteen määritelmän ulkopuolelle. Ne väittivät, että niihin etuyhteydessä oleva vientiä harjoittava tuottaja Ecogreen tuotti näitä rasvahappotyyppisiä rasva-alkoholin valmistusprosessin yhteydessä ja että niillä oli tiettyjä ainutlaatuisia ominaisuuksia eivätkä unionin tuottajat voineet tuottaa niitä samanlaatuisina. DHW ja E&S totesivat, että Ecogreen vei erityisesti kolmea ensiksi mainittua rasvahappoa Euroopassa toimiville tytäryhtiöilleen sisäistä jatkojalostusta varten laadun vakauden, toimitusten jatkuvuuden ja vakiintuneen sertifiointiketjun vuoksi. DHW ja E&S totesivat erityisesti, että Ecoric 6 -rasvahappoa voitiin valmistaa vain raa'asta palmuydinöljystä ja puhtaasta kookosöljystä hyvin pieninä määrinä. Lisäksi DHW ja E&S totesivat, että unionissa oli saatavilla muita C6-happoja mutta ne tuotettiin fermentoimalla eikä Ecogreen voi käyttää niitä. Lisäksi ne väittivät, että Ecoric 80 -rasvahappoa tuotettiin pääasiassa raa'asta palmuydinöljystä ja kookosöljystä ja että sitä käytettiin rasvaestereiden valmistukseen, jossa DHW:n tietyn patentin avulla tekemän käsittelyn jälkeen syntyi maun, hajun ja värin kestävyuden osalta korkealaatuinen esteri. Ecoric 68 TA -rasvahappoa saadaan raa'asta palmuydinöljystä. Sen hiiliketjun jakauma oli samanlainen kuin talista valmistetun rasvahapon, ja sitä käytettiin talittomien rasva-amiinien tuottamiseen. Ecoric 18W -rasvahapon avulla tuotettiin estereitä, joilla oli hyvät kylmäominaisuudet ja jotka antoivat lopputuotteelle paremman värin ja tuottivat vähemmän sivutuotteita. Lopuksi DHW ja E&S totesivat, että eläinperäinen öljyhappo oli kielletty niiden esterilaitoksissa tiukkojen kosher-sääntöjen vuoksi.
- (105) Valituksen tekijä vastusti tämän tyyppisten rasvahappojen jättämistä tutkimuksen ulkopuolelle ja väitti, että se vaikuttaisi koko tutkimuksen kohteena olevan tuotteen määritelmään, koska Ecogreenin tytäryhtiöiden pyytämä tutkimuksen ulkopuolelle jättäminen kattoi kyseisten rasvahappojen koko ketjun pituuden C6:sta C18:aan. Lisäksi valituksen tekijä katsoi, että toisin kuin DHW ja E&S väittivät, unionin tuottajat pystyivät tuottamaan tämän tyyppisiä rasvahappoja ja ne itse asiassa toimittivat niitä Ecogreenin tytäryhtiöille, koska nämä tuotteet eivät ole vain Ecogreen-ryhmän tuottamia "ainutlaatuisia" tuotteita vaan ne voidaan korvata unionin tuotannonalan tuotetuilla rasvahapoilla.
- (106) Komissio totesi, että unionin tuotannonala tuotti samankaltaisia rasvahappoja, minkä vuoksi tuotteet, jotka DHW:n ja E&S pyysivät jättämään tuotteen määritelmän ulkopuolelle, kilpailivat unionin tuotannonalan kanssa ja aiheuttivat vahinkoa. Sen vuoksi komissio hylkäsi tämän tutkimuksen ulkopuolelle jättämistä koskevan pyynnön.
- (107) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Ecogreen toisti 104 kappaleessa mainitun tutkimuksen ulkopuolelle jättämistä koskevan pyynnön. Ecogreen väitti, päinvastoin kuin valituksen tekijä, että sen tekemä tutkimuksen ulkopuolelle jättämistä koskeva pyyntö ei kattanut kaikkia tutkimuksen soveltamisalaan kuuluvia rasvahappojen hiiliketjun pituuksia, sillä C12 (lauriinihappo), C14 (myristiinihappo), C16 (palmitiinihappo) ja saturoitu C18 (steariinihappo) sekä niiden sekoitukset eivät kuuluneet ulkopuolelle jättämistä koskevan pyynnön piiriin. Lisäksi Ecogreen väitti, että tutkimuksen ulkopuolelle jättämistä koskevan pyynnön piiriin ei kuulu unionin tuotannonalan tuottamien tuotteiden kanssa samankaltaisia tuotteita. Ecogreen totesi, että sen Ecoric 6 -tuotteet sisältävät erityisen orgaanisen yhdisteen, jota ei ole unionin tuotannonalan tuottamissa C6-tuotteissa. Ecogreenin mukaan unionin tuotannonalan käyttämä C6-, C8–C10-, C16–C18- ja saturoimattomien C18-tuotteiden tuotantoprosessi on täysin erilainen. Etenkin C6:n osalta Ecogreen väitti, että unionin tuotannonala käyttää fermentointia kun taas Ecogreen-ryhmä ja sen asiakkaat eivät ole koskaan hyväksyneet fermentointiprosessia rasvahappojen tuotantoprosessina, sillä se voisi vaikuttaa tuotettujen rasvahappojen perusominaisuuksiin. Ecogreen väitti, että sen C18:1-tuote on erityisen korkealaatuinen ja että tämän tuotteen unionissa toimivat käyttäjät ovat tehneet asiakkaidensa kanssa laatua koskevia sopimuksia, joiden nojalla niiden on toimitettava näille asiakkaille estereitä, jotka on tuotettu käyttäen C18:1-rasvahappoa, joka täyttää tiukat vaatimukset.
- (108) Komissio oli samaa mieltä siitä, että Ecogreenin tutkimuksen ulkopuolelle jättämistä koskeva pyyntö ei kattanut kaikkia mahdollisia rasvahappojen hiiliketjujen pituuksia; se kattoi kuitenkin merkittävän osan niistä. Ecogreen ei kuitenkaan perustellut tutkimuksen ulkopuolelle jättämistä koskevan pyynnön piiriin kuuluvien tuotteiden osalta väitettään siitä, että unionin tuotannonala ei tuota samankaltaisia tuotteita. Mitä tulee orgaaniseen yhdisteeseen, jonka väitetään erottavan C6-tuotteet vastaavista unionin tuotannonalan tuottamista tuotteista, Ecogreen ei toimittanut näyttöä sen merkityksellisyydestä eikä kyseisen aineen pitoisuudesta asianomaisessa tuotteessa eikä siitä, miten se vaikuttaa perusominaisuuksiin ja käyttötarkoituksiin. Koska aineesta ei esitetty mitään tietoa, ei edes sen nimeä, huomautusten avoimessa versiossa, muut asianomaiset osapuolet eivät ole voineet esittää asiasta huomautuksia. Tuotantoprosessin väitetyistä eroista komissio huomauttaa, että periaatteessa tuotantoprosesseilla ei ole merkitystä arvioitaessa tuotteiden samankaltaisuutta. Tässä nimenomaisessa tapauksessa Ecogreen ei toimittanut

konkreettista näyttöä siitä, miten erot vaikuttaisivat lopputuotteen perusominaisuuksiin. Esimerkiksi fermentoinnin osalta Ecogreen mainitsee tuotteiden perusominaisuuksien väitetyt erot, jotka johtuvat mainitusta prosessista, pelkkänä mahdollisuutena eikä ninkään tosiseikkana, josta on näyttöä. Edellä esitetyn perusteella komissio hylkäsi tutkimuksen ulkopuolelle jättämistä koskevan pyynnön.

- (109) AAK pyysi komissiota jättämään elintarvikekäyttöön soveltuvan öljyhapon tutkimuksen tuotemääritelmän ulkopuolelle. AAK väitti, että vaikka öljyhappo kuului tutkimuksen piiriin, voitiin erottaa kahdenlaisia öljyhappoja: teollisuuskäyttöön tarkoitettu öljyhappo ja elintarvikekäyttöön soveltuva öljyhappo. AAK totesi, että vaikka näillä kahdella laatuluokalla on samat kemialliset perusominaisuudet, elintarvikekäyttöön soveltuvan öljyhapon tuotantoprosessissa on noudatettava tiukempia vaatimuksia, koska sitä käytetään elintarvikkeiden tuotannossa, eli hapon sisältämien vierasaineiden määrä ei saa ylittää tiettyä elintarvikkeita koskevassa EU:n asetuksessa ⁽²¹⁾ säädettyä tasoa. AAK väitti myös, että elintarvikekäyttöön soveltuva öljyhappo oli huomattavasti teollisuuskäyttöön tarkoitettua öljyhappoa kalliimpaa, että sitä ei voitu korvata teollisuuskäyttöön tarkoitettulla öljyhapolla ja että unionin tuotannonala ei pystynyt toimittamaan suurempia määriä. AAK totesi, että Indonesiasta tuotiin vain vähän elintarvikekäyttöön soveltuvaa öljyhappoa, minkä vuoksi tämä tuonti ei voinut aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle. AAK totesi olevansa todennäköisesti ainoa unionin tuoja, joka tuo merkittäviä määriä elintarvikekäyttöön soveltuvaa öljyhappoa muista maista. AAK totesi myös, että sen tietojen mukaan Indonesiassa ei ole öljyhappoa tuottavia kasveja, jotka täyttäisivät elintarvikkeiden sisältämien vierasaineiden enimmäismäärää koskevat tiukat vaatimukset. AAK totesi, että Indonesiasta tulevan mahdollisesti elintarvikekäyttöön soveltuvan öljyhapon tuonnin hintojen nousu nostaisi unionin käyttäjien hintoja myös kaikkien Malesiasta tuotavien öljyhappolajien osalta, mikä vaikuttaisi kielteisesti AAK:n toimintaan. AAK ehdotti, että elintarvikekäyttöön soveltuva öljyhappo voitaisiin jättää tutkimuksen ulkopuolelle elintarvikkeista annetussa EU:n asetuksessa virallisesti vahvistettujen bentso(a)pyreenin ja transrasvahapon enimmäispitoisuuksien perusteella.
- (110) Vastauksena edellä esitettyyn väitteeseen valituksen tekijä ilmoitti vastustavansa elintarvikekäyttöön soveltuvan öljyhapon jättämistä tutkimuksen ulkopuolelle. Valituksen tekijä väitti, että elintarvikekäyttöön soveltuvalla öljyhapolla oli samat fyysiset, kemialliset ja tekniset perusominaisuudet kuin muilla tutkimuksen alaan kuuluvilla tuotteilla, minkä vuoksi tämän tuoter ryhmän jättäminen tutkimuksen ulkopuolelle aiheuttaisi suuren riskin toimenpiteiden kiertämisestä. Valituksen tekijä väitti lisäksi, että elintarvikekäyttöön soveltuvaa öljyhappoa käyttävät tuottajat olivat myös teollisuuskäyttöön tarkoitettua öljyhapon käyttäjiä, minkä vuoksi käyttötarkoitukseen perustuvalla erottelulla ei vältettäisi toimenpiteiden kiertämisen riskiä. Valituksen tekijä väitti myös, että elintarvikekäyttöön soveltuvaa öljyhappoa oli saatavilla muista tuontilähteistä, jotka eivät olleet tutkimuksen kohteena, ja tästä syystä tarjonnan puutteen riskiä ei ollut.
- (111) Komissio päätteli tältä osin, että elintarvikekäyttöön soveltuvilla öljyhapoilla oli samat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet kuin teollisuuskäyttöön tarkoitettulla öljyhapolla. Vaikka elintarvikekäyttöön soveltuvan öljyhapon laatu- ja puhtausvaatimukset olivat tiukemmat, sen hiiliketjun pituus oli sama kuin teollisiin sovelluksiin käytettävän öljyhapon. Näiden kahden laatuluokan välinen hintaero ei sinänsä ole keskeinen peruste jonkin tuotteen jättämiseksi tutkimuksen ulkopuolelle. Lisäksi unionin tuotannonala tuottaa elintarvikekäyttöön soveltuvaa öljyhappoa ja on olemassa muita hankintalähteitä, kuten Malesia. Tämän vuoksi komissio hylkäsi tutkimuksen ulkopuolelle jättämistä koskevan pyynnön.
- (112) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa AAK toisti pyyntönsä jättää elintarvikekäyttöön soveltuva öljyhappo tutkimuksen tuotemääritelmän ulkopuolelle. AKK kritisoi komissiota siitä, että komissio ei käsitellyt sen väitteitä asianmukaisesti ja että päätöksessään jättää biodieselin tuotantoon tarkoitettua rasvahapot tutkimuksen ulkopuolelle komissio käytti eri kriteerejä kuin elintarvikekäyttöön soveltuvan öljyhapon osalta. AKK väitti etenkin, että komission päätelmä jätteistä tuotettujen rasvahappojen jättämisestä tutkimuksen ulkopuolelle (ks. 102 kappale) perustui siihen, että kyseisen rasvahapon käyttötarkoitukset ovat erilaiset eivätkä ne kilpaile samankaltaisen tuotteen kanssa, vaikka niiden ominaisuudet ovat samat kuin muilla rasvahapoilla. Toisaalta jättäessään elintarvikekäyttöön soveltuvat öljyhapot tutkimuksen ulkopuolelle komissio päätteli 111 kappaleessa, että niillä on samat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet kuin teollisuuskäyttöön tarkoitettulla öljyhapolla, jolla on sama hiiliketjun pituus. Lisäksi AAK totesi, että elintarvikekäyttöön soveltuvalla öljyhapolla ja teollisuuskäyttöön tarkoitettulla öljyhapolla on erilaiset käyttötarkoitukset eivätkä ne kilpaile keskenään ja että komission toteamus siitä, että molemmilla on samat fyysiset, tekniset ja kemialliset perusominaisuudet, ei perustu tosiseikkoihin eikä sitä perustella asetuksessa. Lopuksi AKK väitti, että jos komissio olisi tehnyt samanlaisen analyysin elintarvikekäyttöön soveltuvasta öljyhaposta ja teollisuuskäyttöön tarkoitettusta öljyhaposta, se olisi havainnut eroja näiden kahden tuotelajin tyypissä ja laadussa.

⁽²¹⁾ Komission asetus (EY) N:o 1881/2006, annettu 19 päivänä joulukuuta 2006, tietyjen elintarvikkeissa olevien vierasaineiden enimmäismäärien vahvistamisesta (EUVL L 364, 20.12.2006, s. 5).

- (113) Komissio on eri mieltä näistä väitteistä. Ensinnäkin kuten 102 kappaleessa todetaan, jätteistä tuotettujen rasvahappojen ei ollut määrä kuulua tämän tutkimuksen piiriin. Koska niillä kuitenkin on samat fyysiset, tekniset ja kemialliset ominaisuudet kuin muilla rasvahapoilla, ne lisättiin tuotemääritelmään tahattomasti. Jotta voidaan varmistaa, että tutkimus ja mahdolliset toimenpiteet toteutetaan oikein ja niitä sovelletaan oikein, komissio tarkasteli kyseistä tuotetta perusteellisesti ennen kuin se vahvisti, että sitä ei tosiasiallisesti pitäisi tutkia eikä sen pitäisi kuulua toimenpiteiden piiriin, kuten 98–102 kappaleessa selitetään. Tämä on ristiriidassa verrattuna elintarvikekäyttöön soveltuviin rasvahappoihin (kuten elintarvikekäyttöön soveltuvaan öljyhappoon), jotka olivat osa valitusta ja joiden osalta valituksen tekijä toimitti näyttöä polkumyynnistä, vahingosta ja syy-yhteydestä, jotka osoitettiin tutkimuksen aikana. Toiseksi AAK:n esittämä kritiikki perustuu tosiasiallisen ja oikeudellisen tilanteen väärin ymmärtämiseen siltä osin kuin on kyse elintarvikekäyttöön soveltuvan öljyhapon jättämisestä tutkimuksen ulkopuolelle. Vaikka teollisuuskäyttöön tarkoitettu öljyhappo ja elintarvikekäyttöön soveltuva öljyhappo katsottiin kahdeksi eri rasvahappojen tyyppiä, kuten AAK väittää, päätelmällä ei olisi mitään vaikutusta komission havaintoihin. Unionin tuotannonala tuottaa ja myy elintarvikekäyttöön soveltuvaa öljyhappoa ja Indonesiasta mahdollisesti tuodaan elintarvikekäyttöön soveltuvaa öljyhappoa⁽²²⁾, joka voi kilpailla suoraan unionin tuotannonalan myymän tuotteen kanssa ja näin ollen aiheuttaa vahinkoa. Sen vuoksi ei ole mitään syytä, miksi komission pitäisi päätellä, että elintarvikekäyttöön soveltuvan öljyhapon jättäminen tutkimuksen ulkopuolelle on perusteltua. Itse asiassa loogisen päätelmän on oltava päinvastainen: elintarvikekäyttöön soveltuvaa öljyhappoa ei ole mahdollista jättää tutkimuksen ulkopuolelle vaarantamatta käyttöön otettavien toimenpiteiden korjaavaa vaikutusta.
- (114) AAK totesi myös, että unionin vähäinen elintarvikekäyttöön soveltuvan öljyhapon tuotanto ja yhden tuotetta toimittavan kolmannen maan olemassaolo, ei tue sitä, että elintarvikekäyttöön soveltuva öljyhappo sisällytetään jatkossakin tutkimuksen tuotemääritelmään. AAK totesi muun muassa, että aiemmin tuotetta määriteltessään komissio on painottanut sitä tosiseikkaa, että tietyn tuotelajin tuotanto unionissa on vähäistä. Tältä osin AAK viittasi Malesiasta ja Taiwanista peräisin olevien polyesterikatkokuitujen tuontia koskevaan polkumyynnimenettelyyn⁽²³⁾. AAK viittasi myös tuotteen määritelmän tarkasteluun, joka koski Amerikan yhdysvalloista ja Venäjältä peräisin olevien piiseosteisesta sähköteknisestä teräksestä valmistettujen suuntaisrakeisten levyvalmisteiden tuontia, ja väitti, että kyseisen tuotteen ohut tuotelaji jätettiin tutkimuksen ulkopuolelle, koska yhdellekään tuottajalla ei ollut suoraa etua tuottaa sitä.
- (115) AAK:n huomautuksissa mainittujen kahden yrityksen lisäksi kolmas unionin tuottaja toimittaa elintarvikekäyttöön soveltuvaa öljyhappoa unionin markkinoille⁽²⁴⁾. Komissio huomautti myös, että tätä tuotetta voidaan hankkia myös malesialaisilta toimittajilta, Näin ollen väite hylättiin.
- (116) AAK ja Musim Mas -ryhmä pyysivät, että eläinten rehussa käytetty palmitiinihappo jätettäisiin tuotteen määritelmän ulkopuolelle. AAK tuottaa palmitiinihappoa unionissa. Sen kokonaiskysyntä on kuitenkin suurempi kuin sen tuotantokapasiteetti. Pyynnöissä todettiin, että raa'asta palmuöljystä ja raa'asta palmuydinöljystä tuotetaan puhdasta palmitiinihappoa, jonka hiiliketjun pituus on C16. Niiden mukaan talia ei voitu käyttää raaka-aineena palmitiinihapon valmistamiseksi eläinten rehun tuotantoon, koska EU:n rehulainsäädännössä kielletään eläinrasvan käyttö märehitijöiden rehussa⁽²⁵⁾. Lisäksi todettiin, että palmitiinihapon tuotanto Euroopassa oli vähäistä, koska muita unionin palmitiinihapon tuottajia oli vain kaksi, KLK ja IOI Oleo GmbH. AAK arvioi, että palmitiinihapon kysyntä unionissa oli 45 000 tonnia vuodessa. AAK totesi, että puhdas palmitiinihappo ei ole korvattavissa muilla rasvahapoilla eikä vaihdettavissa niihin. Lisäksi todettiin, että rasvahapot, jotka valmistetaan rapsinsiemenistä tai canolasta, joiden väitetään olevan unionin tärkein raaka-aine, eivät sovellu eläinten rehuksi, koska ne eivät tue lehmänmaidon tuotantoa kuten palmitiinihappo. AAK:n mukaan unionin tuottajilla ei ole kannustimia tuottaa merkittäviä määriä palmitiinihappoa steariinihapon vähäisen kysynnän vuoksi, sillä näitä tuotteita tuotetaan rinnakkain. AAK ehdotti, että tämä pois jättäminen voitaisiin toteuttaa poistamalla C16 tuotteen määritelmästä.
- (117) Vastauksena väitteisiin Cailà & Parés totesi, että se voisi tuottaa 17 000 tonnia palmitiinihappoa vuodessa, kun unionin markkinoille on palautettu tasapuoliset toimintaedellytykset, ja Cailà & Parés totesi tämän määrän kattavan merkittävän osan unionin kysynnästä.

⁽²²⁾ Indonesiasta tuodaan unioniin öljyhappoa, mutta Taric-koodissa ei eritellä öljyhappoa sen laatuluokan mukaan.

⁽²³⁾ Päätös 2007/430/EY, 40 kappale.

⁽²⁴⁾ https://www.ioioleo.de/wp-content/uploads/2021/01/IOI_BASIC_OLEO.pdf

⁽²⁵⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EY) N:o 1069/2009, annettu 21 päivänä lokakuuta 2009, muiden kuin ihmisravinnoksi tarkoitettujen eläimistä saatavien sivutuotteiden ja niistä johdettujen tuotteiden terveysäännöistä sekä asetuksen (EY) N:o 1774/2002 kumoamisesta (sivutuoteasetus) (EUVL L 300, 14.11.2009, s. 1).

- (118) Edellä esitetyn perusteella komissio hyväksyi väitteen, jonka mukaan palmitiinihapon tuotannon kannattavuus liittyy steariinihapon kysyntään. Se katsoi kuitenkin, että tasapuolisten toimintaedellytysten palauttaminen unionissa kaikkien rasvahappojen, myös palmitiinihappojen ja steariinihappojen, osalta palauttaisi todennäköisesti myös unionin tuottajien kannustimet tuottaa merkittäviä määriä palmitiinihappoa, myös eläinten rehuksi soveltuvaa palmitiinihappoa. Lisäksi on olemassa muita palmitiinihapon hankintalähteitä, kuten Malesia. Tämän perusteella ja kun otetaan huomioon Cailà & Parésin toimittamat tiedot sen tuotantokapasiteetista, joka on suurempi kuin Indonesiasta tulevan tuonnin määrä ja myös suurempi kuin AAK:n kysyntä, komissio hylkäsi pyynnön palmitiinihapon jättämisestä tuotteen määritelmän ulkopuolelle.
- (119) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Musim Mas -ryhmä ja AAK toistivat pyyntönsä jättää palmitiinihappo tuotemääritelmän ulkopuolelle. Molemmat yritykset kyseenalaistivat Cailà & Parésin kyvyn lisätä palmitiinihapon tuotantoa polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Etenkin Musim Mas -ryhmä totesi, että väite oli spekulatiivinen eikä sen tueksi esitetty mitään näyttöä. AAK totesi uudelleen, että palmitiinihapon tuotanto liittyy puhtaasti steariinihapon tuotantoon, eikä sille ole markkinoita unionissa, sillä puhtaasti steariinihapon tärkein käyttötarkoitus on AKD (alkyyliketeenidimeeri) -vahan tuotanto eikä sitä tuoteta enää unionissa.
- (120) Komissio ei hyväksynyt väitteitä teknisestä kapasiteetista eikä palmitiinihapon tuottamishalukkuudesta. Teknisen kapasiteetin osalta komissio vahvisti Cailà & Parésin tiloihin tehdyllä tarkastuskäynnillä, että yrityksen rasvahappotuotannon kokonaiskapasiteetti oli merkittävästi suurempi kuin sen ilmoitettu palmitiinihappotuotannon kapasiteetti (mukaan lukien asiaan kuuluvat rinnakkais- tai sivutuotteet) ja että käynnin aikana ei tullut ilmi ilmeisiä pullokauloja, jotka voisivat liittyä erityisesti palmitiinihapon tuotannon lisääntymiseen. Tuotantohalukkuuden (ks. 118 kappale) osalta tutkimuksessa vahvistui, että palmitiinihapon tuotanto on kytköksissä steariinihapon tuotantoon. Päinvastoin kuin AAK antoi ymmärtää jälkimmäisessä ei kuitenkaan ole kyse pelkästään puhtaasta steariinihapposta. Cailà & Parésin kohdalla palmitiinihapon tuotannon rinnakkaistuotteita ovat muut steariinihapon tyypit, joita myydään unionissa merkittäviä määriä. Sen vuoksi komissio katsoo, että rasvahappoja, mukaan lukien palmitiinihappo ja steariinihappo, koskevien toimenpiteiden käyttöönotto palauttaisi palmitiinihapon tuotantohalukkuuden unionissa.
- (121) Musim Mas -ryhmä väitti myös, että palmitiinihapon ei pitänyt kuulua valituksen piiriin, sillä valituksen piti koskea ihmisravinnoksi tarkoitettuja rasvahappoja, ei eläinten ravinnoksi tarkoitettuja rasvahappoja. Lisäksi Musim Mas -ryhmän mukaan unionissa tuotettu palmitiinihappo ei sovellu eläinten ruokintaan, sillä sen syöttöaineena käytetään talia, eikä se siksi täytä kaikkia vaatimuksia, kuten kosher- ja halal-vaatimuksia. Musim Mas -ryhmä päätteli, että komissio hylkäsi tutkimuksen ulkopuolelle jättämistä koskevan pyynnön vain voidakseen siirtää palmitiinihapon toimitukset Malesiaan.
- (122) Komissio ei hyväksynyt väitteitä. Valituksessa viitataan elintarvikkeiden lisäksi nimenomaisesti rehuun⁽²⁶⁾ tuotteiden käyttötarkoituksena. Tutkimus on myös osoittanut, että unionin tuottajat käyttävät kasviöljyjä, myös palmuöljyjä, palmitiinihapon tuotannossa. Lopuksi komissio totesi, kuten edellä osoitetaan, että se ei tukeutunut ainoastaan muihin unionin ulkopuolisiin tuottajiin, vaan arvioi myös unionin tuotannonalan kykyä ja halukkuutta lisätä palmitiinihapon tuotantoaan.
- (123) Musim Mas -ryhmä totesi, että koska kookosöljystä ei kanneta vientitullia eikä vientimaksua, kookosöljystä valmistetun rasvahapon ei pitäisi olla valituksen kohteena.
- (124) Komissio huomauttaa, että vaikka valituksessa väitetään, että raaka palmuöljy ja raaka palmuydinöljy aiheuttavat vientitullin ja -maksun vuoksi vääristymiä perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan soveltamisen yhteydessä, valitus ja tutkimus koskevat kaikkia tuotteen määritelmän kattamia rasvahappotyyppejä eivätkä ainoastaan raa'asta palmuöljystä ja raa'asta palmuydinöljystä tuotettuja rasvahappoja. Tutkimuksessa ei kuitenkaan tullut esiin mitään Indonesiasta EU:hun vietäviä rasvahappoja, jotka on tuotettu ainoastaan kookosöljystä. Näin ollen väite hylättiin.
- (125) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa NYCO pyysi komissiota jättämään rasvahapot, joiden hiiliketjun pituus on C8–C10, tuotemääritelmän ulkopuolelle. Tältä osin NYCO totesi, että rasvahapot, joiden hiiliketjun pituus on C8–C10, ovat erityisen tyyppisiä rasvahappoja, joita tuotetaan unionissa vähäisiä määriä. Myös tätä rasvahappoa tuodaan Indonesiasta ja Malesiasta. NYCO totesi, että syyskuusta 2021 lähtien markkinoilla on ollut maailmanlaajuisesti pulaa rasvahapoista, joiden hiiliketjun pituus on C8–C10, mikä on johtanut näiden rasvahappojen hinnannousuun. NYCO väitti, että niitä koskevan polkumyynnitullin käyttöönotolla olisi hyvin kielteisiä seurauksia sen globaaliin kilpailukykyyn ja kannattavuuteen, ja pyysi komissiota jättämään nämä rasvahapot tuotemääritelmän ulkopuolella.

⁽²⁶⁾ Valitus, 41 kohta.

- (126) Komissio huomautti, että tuotemääritelmää koskevat huomautukset olisi pitänyt toimittaa tutkimuksen alkuvaiheessa, jotta niiden arviointiin olisi ollut riittävästi aikaa ja jotta asianomaisilla osapuolilla olisi ollut mahdollisuus reagoida niihin. NYCO ei myöskään ilmoittanut, mitkä fyysiset, kemialliset ja tekniset ominaisuudet erottaisivat tämän tyyppisen rasvahapon tutkimuksen soveltamisalaan kuuluvista muun tyyppisistä rasvahapoista. Muita pyynnön kohtia, erityisesti unionin etua, käsitellään 470 kappaleessa. Nämä seikat huomioon ottaen väite hylättiin.
- (127) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Wilmar totesi, että toimenpiteiden piiriin ei pitäisi kuulua tuotteita, jotka luokitellaan sellaisiin Taric-koodeihin, joita ei lasketa mukaan tuontiin.
- (128) Komissio vahvisti, että edellä esitetty tarkasteltavana olevan tuotteen kuvaus vastaa tuontilaskelmia. Tuotteen kuvaamisessa käytettävät Taric-koodit annetaan ainoastaan ohjeellisina.

3. POLKUMYYNTI

3.1 Normaaliarvo

- (129) Perusasetuksen 2 artiklan 1 kohdan mukaan "normaaliarvo perustuu tavallisesti viejämään riippumattomien asiakkaiden tavanomaisessa kaupankäynnissä maksamiin tai maksettaviksi tuleviin hintoihin".
- (130) Komissio tutki ensin, oliko kunkin otokseen valitun, yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä edustava perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Tällä perusteella kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan samankaltaisen tuotteen kokonaismyynti kotimarkkinoilla todettiin edustavaksi.
- (131) Tämän jälkeen komissio yksilöi ne kotimarkkinoilla myydyt tuotelajit, jotka olivat samanlaisia kuin molempien vientiä harjoittavien tuottajien unioniin vietäviksi myymät tuotelajit tai niihin verrattavissa.
- (132) Sitten komissio tutki, oliko kunkin otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynti kunkin sellaisen tuotelajin osalta, joka on samanlainen kuin unioniin vietäviksi myydyt tuotelajit tai verrattavissa niihin, edustavaa perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Komissio totesi, että tiettyjen tuotelajien kotimarkkinamyynti ei ollut edustavaa molempien otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien osalta.
- (133) Seuraavaksi komissio määrittäi kunkin tuotelajin osalta kotimarkkinoiden riippumattomille asiakkaille suuntautuvan kannattavan myynnin osuuden tutkimusajanjaksolla, jotta se voisi päättää, käytetäänkö normaaliarvon laskeamisessa tosiasiallista kotimarkkinamyyntiä perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- (134) Normaaliarvo perustuu kunkin tuotelajin tosiasialliseen kotimarkkinahintaan riippumatta siitä, oliko myynti kannattavaa vai ei, jos
- vähintään laskettuja tuotantokustannuksia vastaavalla nettomyyntihinnalla tapahtuneen tuotelajin myynnin määrä oli yli 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyymtimäärästä ja
 - tuotelajin painotettu keskimääräinen myyntihinta vastaa vähintään tuotannon yksikkökustannuksia.
- (135) Tässä tapauksessa normaaliarvo on kyseisen tuotelajin koko kotimarkkinamyynnin hintojen painotettu keskiarvo tutkimusajanjakson aikana.
- (136) Normaaliarvo on tuotelajien pelkästään kannattavan kotimarkkinamyynnin tuotelajikohtainen tosiasiallinen kotimarkkinahinta tutkimusajanjakson aikana, jos
- tuotelajin kannattavan myynnin määrä on enintään 80 prosenttia tämän tuotelajin kokonaismyymtimäärästä; tai
 - tuotelajin painotettu keskimääräinen hinta alittaa tuotannon yksikkökustannukset.
- (137) Kotimarkkinamyynnin analyysi osoitti, että kunkin tuotelajin kotimarkkinamyynnistä vähintään 80 prosenttia oli kannattavaa ja että niiden painotettu keskimääräinen myyntihinta oli korkeampi kuin tuotantokustannukset. Näin ollen normaaliarvo laskettiin näiden tuotelajien koko tutkimusajanjaksolla toteutuneen kotimarkkinamyynnin hintojen painotettuna keskiarvona.

- (138) Niiden tuotelajien osalta, joiden kanssa samankaltaista tuotelajia ei myydy lainkaan tai ei myydy riittävästi tavanomaisessa kaupankäynnissä, tai jos tuotelajia ei myydy edustavassa määrin kotimarkkinoilla, komissio määrittä laskennallisen normaaliarvon perusasetuksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti, ellei pidetty asianmukaisempaan käyttää kotimarkkinoilla myydyn riittävän vertailukelpoisen tuotelajin hintaa, jota voitiin oikaista fyysisten ominaisuuksien erojen osalta tasapuolisen vertailun varmistamiseksi asianomaisen vientihinnan kanssa, kuten 145 kappaleessa todetaan.
- (139) Tiettyjen tuotelajien osalta laskennallinen normaaliarvo määritettiin lisäämällä otokseen valittujen, yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien samankaltaisen tuotteen keskimääräisiin tuotantokustannuksiin tutkimusajanjakson aikana seuraavat:
- a) painotetut keskimääräiset myynti-, yleis- ja hallintokustannukset, jotka aiheutuivat otokseen valituille yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana, sekä
 - b) otokseen valittujen yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien saama painotettu keskimääräinen voitto samankaltaisen tuotteen kotimarkkinamyynnistä tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana.
- (140) Sellaisiin tuotelajeihin, joita ei myydy edustavassa määrin kotimarkkinoilla, lisättiin keskimääräiset myynti-, yleis- ja hallintokustannukset sekä voitto tavanomaisessa kaupankäynnissä kotimarkkinoilla kyseisten tuotelajien osalta suoritetuista liiketoimista. Sellaisiin tuotelajeihin, joita ei myydy kotimarkkinoilla lainkaan, lisättiin painotetut keskimääräiset myynti-, yleis- ja hallintokustannukset sekä voitto kaikista tavanomaisessa kaupankäynnissä kotimarkkinoilla suoritetuista liiketoimista.

3.2 Vientihinta

- (141) Otokseen valitut vientiä harjoittavat tuottajat voivat tarkasteltavana olevaa tuotetta unioniin tuojana toimivan etuyhteydessä olevan yrityksen välityksellä.
- (142) Tämän vuoksi vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti niiden hintojen perusteella, joilla tuotu tuote jälleenmyytiin ensimmäistä kertaa riippumattomille asiakkaille unionissa. Tällöin hintaan tehtiin oikaisuja kaikkien tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kustannusten, muun muassa myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten, sekä voittomarginaalin huomioon ottamiseksi.
- (143) Koska etuyhteydettömät tuojat eivät tehneet yhteistyötä, kuten 38 kappaleessa todetaan, komissio päätti voittomarginaalin osalta käyttää aiemmassa menettelyssä käytettyä voittomarginaalia. Tässä aiemmassa menettelyssä oli kyse toisesta samankaltaisen tuotannonalan valmistamasta ja samankaltaisissa olosuhteissa tuodusta kemiallisesta tuotteesta, polyvinyylialkoholista, jota koskevassa hiljattain tehdyssä tutkimuksessa voittomarginaaliksi määritettiin 6,89 prosenttia ⁽²⁷⁾.

3.3 Vertailu

- (144) Komissio vertaili normaaliarvoa ja otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien vientihintaa noudettuna lähettäjältä -tasolla.
- (145) Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi komissio oikaisi tarvittaessa normaaliarvoa ja/tai vientihintaa, jotta hintoihin ja niiden vertailukelpoisuuteen vaikuttavat erot voitiin ottaa huomioon perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Oikaisuja tehtiin fyysisten ominaisuuksien, käsittely-, lastaus- ja liittämissä kustannusten, asianomaisessa maassa syntyneiden rahtikustannusten, kotimaisten vakuutuskustannusten, kotimaan merirahdin, unionissa syntyneiden rahtikustannusten, luottokustannusten, pankkimaksujen, merirahdin, merivakuutuksen, pakkauuskustannusten, vakuus- ja takuukustannusten sekä palkkioiden erojen huomioon ottamiseksi.
- (146) Myös etuyhteydessä olevien kauppayhtiöiden kautta tapahtuneen myynnin osalta tehtiin oikaisu 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan nojalla. Singaporessa ja Yhdistyneessä kuningaskunnassa toimivien kauppiaiden tehtävät vastasivat myyntiedustajan tehtäviä. Nämä kauppiat etsivät asiakkaita ja solmivat yhteyksiä niihin, olivat vastuussa myyntiprosessista, saivat palkkion palveluistaan ja kävivät kauppaa monilla muilla tuotteilla kuin tarkasteltavana olevalla tuotteella. Oikaisuun otettiin huomioon kauppayhtiöiden myynti-, yleis- ja hallintokustannukset ja 143 kappaleessa mainittu voitto.

⁽²⁷⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2020/1336, annettu 25 päivänä syyskuuta 2020, lopullisten polkumyynitullien käyttöön ottamisesta Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tiettyjen polyvinyylialkoholin tuonnissa, johdanto-osan 352 kappale (EUVL L 315, 29.9.2020, s. 1).

- (147) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Wilmar väitti, että se muodosti yhden taloudellisen yksikön siihen etuyhteydessä olevan Singaporessa toimivan kauppiaan WTPL:n kanssa, minkä vuoksi WTPL:n myyntiin ei pitäisi tehdä oikaisuja perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan perusteella. Wilmar perusteli väitettään tarkemmin huomautustensa luottamuksellisessa versiossa. Wilmar väitti myös, että vaikka Wilmar ja WTPL eivät muodostaisi yhtä taloudellista yksikköä, perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan i alakohdan vaatimukset eivät täyttyneet siltä osin kuin on kyse WETBV:n ja Volac Wilmar Feed Ingredients Ltd:n, jäljempänä 'VWFI', kautta tapahtuneesta Wilmarin myynnistä. Wilmar totesi, että WETBV ja VWFI – ei WTPL – olivat ne, jotka hankkivat asiakkaita, loivat niihin kontaktin, kantoivat vastuun myyntiprosessista ja saivat katteen palveluistaan. Wilmar viittasi myyntisopimuksiin, ostotilauksiin, laskuihin, konossementteihin, selvitysasiakirjoihin ja -vahvistuksiin sekä tilioitteisiin, jotka kaikki on osoitettu WETBV:lle ja VWFI:lle, ei WTPL:lle. WTPL ei siis osallistunut WETBV:n ja VWFI:n etuyhteydettömille osapuolille EU:ssa tapahtuvaan myyntiin eikä myöskään suorittanut niille vastaavia tehtäviä edustajana. Sen vuoksi WETBV:n ja VWFI:n kautta tapahtuvaan EU-myyntiin liittyviä WTPL:n myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia ja voittoa ei pitäisi oikaista. Wilmar viittasi myös Venäjältä peräisin olevien urean ja ammoniumnitraatin seosten tuontia koskevaan polkumyynnitutkimukseen ⁽²⁸⁾. Kyseisessä tutkimuksessa venäläinen viejä oli myynyt tutkimuksen kohteena olevan tuotteen ensin Sveitsissä toimivalle etuyhteydessä olevalle kauppiaille, minkä jälkeen se myytiin EU:ssa toimivalle etuyhteydessä olevalle tuojalle, ja komissio oikaisi etuyhteydettömältä asiakkaalta EU:ssa veloitetuista myyntihintoja ainoastaan EU:ssa toimivan tuojan myynti-, yleis- ja hallintokustannusten ja voiton osalta perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti mutta ei Sveitsissä toimivan etuyhteydessä olevan kauppiaan voiton osalta. Täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Wilmar väitti, että koska komissio käytti vientihinnan laskemiseen P.T. Musim Masin osalta biodieselitutkimuksen menetelmää (ks. 163 kappale) syrjimättömyyden periaatteen perusteella, komission olisi käytettävä biodieselin tutkimuksessa käytettyä menetelmää myös WINAn osalta ja erityisesti muodostettava vientihinta vähentämättä WTPL:n myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoa.
- (148) Komissio tarkasteli huolellisesti lopullisten ja täydentävien päätelmien ilmoittamisen jälkeen Wilmarilta saatuja huomautuksia ja katsoi kaikkien asiaan vaikuttavien seikkojen perusteella Wilmarin toimittaman näytön osoittavan, että Wilmaria ja WTPL:ää olisi pidettävä yhtenä taloudellisena yksikkönä.
- (149) Lisäksi Wilmar kyseenalaisti 143 kappaleessa mainitun 6,89 prosentin voittomarginaalin käytön ja väitti, että se oli vanhentunut eikä siinä otettu huomioon viimeaikaista markkinakehitystä, kuten raaka-aineiden hintojen ja kuljetuskustannusten merkittäviä vaihteluja, eikä sitä voitu soveltaa tarkasteltavana olevaan tuotteeseen.
- (150) Kuten 38 kappaleessa selitetään, yksikään etuyhteydetön tuoja ei toiminut yhteistyössä tutkimuksessa. Koska vaihtoehtoisia tietoja ei ollut käytettävissä, komissio päätti käyttää äskettäisessä polyvinyylialkoholia koskevassa tutkimuksessa vahvistettua voittomarginaalia. Voittomarginaali on objektiivisin käytettävissä oleva perusta samankaltaisen tuotteen tyydyttävän markkinaehtoisen vientihinnan ja siten yksityiskohtaisiin myyntitietoihin perustuvan kohtuullisen vientihinnan arvioimiseksi. Komissio huomauttaa, että Wilmar ei ehdottanut muita vaihtoehtoja. Näin ollen väite hylättiin.
- (151) Wilmar totesi myös, että polyvinyylialkoholia koskevassa tutkimuksessa vahvistettu voittomarginaali koski unionissa toimivaa etuyhteydetöntä tuojaa, ja väitti, että sen vuoksi sitä ei voida soveltaa tässä tapauksessa sellaisen kolmannessa maassa toimivan kauppiaan voittojen oikaisuun, jonka toiminta on erilaista kuin unionissa toimivan tuojan.
- (152) Komission käytäntönä on käyttää unionissa toimivan etuyhteydettömän tuojan voittoa kuvaamaan kolmannessa toimivan kauppiaan voittoa, jos asiakirja-aineistossa ei ole vaihtoehtoisia tietoja, joita voitaisiin käyttää. Komissio huomauttaa, että Wilmar ei ehdottanut muita vaihtoehtoja. Näin ollen väite hylättiin.
- (153) Laskennallisen normaaliarvon määrittämisestä niiden tuotevalvontakoodien osalta, joiden myynnin ei katsottu hinnan vuoksi tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä, Wilmar väitti, että komission olisi pitänyt laskea voittomarginaali koko kotimarkkinamyynnin perusteella, ottaen huomioon myös niitä tuotekoodeja koskeva myynti, joiden osalta normaaliarvo oli määritettävä laskennallisesti. Koska Wilmarin mukaan kaikkien tuotevalvontakoodien osalta kannattavan kotimarkkinamyynnin osuus koko kotimarkkinamyynnistä oli yli 80 prosenttia, koko kotimarkkinamyynnin olisi katsottava tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä.

⁽²⁸⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2019/1688, annettu 8 päivänä lokakuuta 2019, lopullisen polkumyynnitullin käyttöönotosta Venäjältä, Trinidad ja Tobagosta ja Amerikan yhdysvalloista peräisin olevien urean ja ammoniumnitraatin seosten tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöönotetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 258, 9.10.2019, s. 21).

- (154) Komissio huomautti, että Wilmarin väite on luonteeltaan ristiriitainen ja siinä sekoitetaan kaksi perusasetuksen säännöstä. Ensinnäkin Wilmarin ristiriitaisessa väitteessä unohdetaan se tosiseikka, että tavanomaista kaupankäyntiä koskeva testi tehdään kunkin tuotevalvontakoodin tasolla. Tarkoituksena on määrittää kunkin tuotevalvontakoodin osalta, onko myynti tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä suhteessa siihen liittyviin kustannuksiin. Käsillä olevassa tapauksessa normaaliarvo oli muodostettava laskennallisesti, koska kyseistä tuotevalvontakoodia koskevan myynnin ei katsottu tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä. Vaikka Wilmar ei kiistä 2 artiklan 4 kohdan kolmannen alakohdan perusteella tehtyä päätelmää, se väittää, että kyseistä myyntiä olisi kuitenkin käytettävä laskettaessa tavanomaisen kaupankäynnin voittomarginaalia 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Komissio oli eri mieltä väitteestä. Myyntiä, jonka ei oikeudellisesti katsottu tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä ja joka sen vuoksi voitiin jättää laskennallisen normaaliarvon määrittämisen ulkopuolelle (mitä Wilmar ei kyseenalaista), ei voida myöhemmin käyttää laskettaessa voittomarginaalia tavanomaisessa kaupankäynnissä. Näin ollen väite hylättiin.
- (155) Wilmar väitti myös, että niiden tuotelajien osalta, joita myytiin sekä kotimarkkinoilla että vientiin, komission olisi laskennallista normaaliarvoa määrittäessään pitänyt käyttää tietoja, jotka liittyvät viennin tuotantokustannuksiin (taulukko EUCOP eikä DMCOP). Tältä osin Wilmar viittasi yhdistetyissä asioissa 273/85 ja 107/86 ⁽²⁹⁾ annettuun tuomioon, jona 16 kohdassa todetaan, että ”normaaliarvon laskennallisella määrittämisellä pyritään määrittämään tuotteen myyntihinta, jos se olisi myynnissä alkuperä- tai vientimaassa”.
- (156) Komissio huomautti, että mainitun tuomion samassa kohdassa todetaan, että ”näin ollen [...] on otettava huomioon juuri ne kulut, jotka liittyvät myyntiin kotimarkkinoilla”. Lisäksi muistutetaan, että normaaliarvo on hinta, jonka riippumattomat asiakkaat ovat maksaneet tai joka niiden on maksettava viejämäassa tavanomaisessa kaupankäynnissä, ja sen vuoksi komission on laskennallista normaaliarvoa määrittäessään käytettävä kotimarkkinoilla myydyin tuotteen tuotantokustannuksia eikä vietävien tuotteiden tuotantokustannuksia. Näin ollen väite hylättiin.
- (157) Wilmar väitti lisäksi, että siihen etuyhteydessä olevan unionissa toimivan tuojan myynti olisi jätettävä polkumyymintimarginaalia koskevien laskelmien ulkopuolelle ja että komission tavanomaisena käytäntönä oli jättää huomiotta polkumyymintilaskelmien ulkopuolelle etuyhteydessä oleville osapuolille kytkösmarkkinakäyttöön tapahtuva myynti, koska tällaisissa tapauksissa on mahdotonta määrittää vientihinta sen hinnan perusteella, jolla tuote jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomille asiakkaille unionissa perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti.
- (158) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Komissiolla ei ole tällaista käytäntöä. Valituselimen raportin EC – Fasteners (DS397) ⁽³⁰⁾ mukaan polkumyymintilaskelmien on katettava 100 prosenttia vientitapahtumista. Lisäksi kuten perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdassa täsmennetään, jos tuotteita ei jälleenmyydä riippumattomalle ostajalle, hinta voidaan määrittää millä tahansa hyväksyttävällä perusteella. Koska kyseisen myynnin määrä on noin 1 prosentti unioniin suuntautuvasta viennistä ja etuyhteydessä olevien osapuolten hinta on hiukan alhaisempi kuin etuyhteydetön hinta, komissio tarkisti vientihintaa koskevia laskelmiaan käyttämällä etuyhteydetömltä asiakkailta veloitetuista hintoista sen sijaan, että se olisi käyttänyt etuyhteydessä olevilta asiakkailta samankaltaisista tuotelajeista veloitetua hintaa.
- (159) Wilmar väitti myös, että siihen etuyhteydessä olevan unionissa toimivan tuojan myynti-, yleis- ja hallintokustannukset olisi määritettävä ilman rahoituskustannuksia. Wilmar perusteli väitettään tarkemmin huomautustensa luottamuksellisessa versiossa.
- (160) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Wilmarille toimitettiin lisätietoja komission arvioinnista sille osoitetuissa erillisissä päätelmissä, koska niihin sisältyi liikesalaisuuksia.
- (161) Wilmar väitti vielä, että komissio vähensi tietyt WETBV:n kustannukset kahteen kertaan, ensin oikaisuna vientihintalaskemassa ja sitten myynti-, yleis- ja hallintokustannusten yhteydessä. Wilmar perusteli väitettään tarkemmin huomautustensa luottamuksellisessa versiossa.
- (162) Väite todettiin perustelluksi, ja komissio tarkisti vientihintalaskelmiaan.

⁽²⁹⁾ Tuomio 5.10.1988, Silver Seiko Limited ja muut v. Euroopan yhteisöjen neuvosto, yhdistetyt asiat 273/85 ja 107/86, EU: C:1988:466, 16 kohta.

⁽³⁰⁾ Valituselimen raportti, EC – Fasteners (China) (Article 21.5 – China), WT/DS397/AB/RW ja Add.1, annettu 12.2.2016, DSR 2016:I, s. 7, 5.260–5.282 kohta.

- (163) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämässään huomautuksissa Musim Mas -ryhmä väitti, että kun otetaan huomioon 388–400 kappaleessa esitetyt komission päätelmät, joiden mukaan kotimarkkinamyynnin tuotantokustannukset vääristyivät Indonesian hallituksen raakaan palmuöljyyn ja raakaan palmuydinöljyyn kohdistamien vientitullien ja -maksujen sekä enimmäishinnan vuoksi, voidaan päätellä, että myös voittomarginaali, joka saadaan vertaamalla kotimarkkinamyynnin tuotantokustannuksia kotimarkkinamyyntiin, oli vääristynyt eikä sitä voida käyttää voittomarginaalina laskennallisen normaaliarvon muodostamisessa. Tältä osin Musim Mas -ryhmä viittasi biodieseliä koskevaan tutkimukseen⁽³¹⁾, jossa komissio ei käyttänyt kotimarkkinamyynnin tosiasiallista voittoa. Lisäksi Musim Mas -ryhmä totesi, että unionin tuotannonalaa koskevassa analyysissään komissio käytti viitearvona 6 prosentin voittoa, kun taas laskennallisen normaaliarvon muodostamisessa se käytti yhdeksän kertaa suurempaa voittomarginaalia. Sen vuoksi Musim Mas -ryhmän mukaan komissio käytti laskennallisen normaaliarvon muodostamisessa kohtuutonta voittomarginaalia. Musim Mas -ryhmä totesi lisäksi, että koska komissio käytti vääristyneitä kustannuksia ja laski vääristyneen voiton, tulokseksi saatiin vääristynyt polkumyymintmarginaali, joka oli suurempi kuin vahinkomarginaali, mikä puolestaan johti tilanteeseen, jossa komissio saattoi vedota perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohtaan tutkiakseen kyseisiä kustannuksia ja päätelläkseen niiden olevan vääristyneitä. Sen vuoksi Musim Mas -ryhmän mukaan komission olisi käytettävä laskennallisen normaaliarvon muodostamiseen polkumyymintlaskelmassaan joko vääristymätöntä voittoprosenttia ennen 7 artiklan 2 a kohdan soveltamista tai olla soveltamatta lainkaan 7 artiklan 2 a kohtaa.
- (164) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Musim Mas -ryhmä sekoittaa perusasetuksen eri säännöksiä eli laskennallisen normaaliarvon määrittämistä koskevan 2 artiklan 1–7 kohdan ja toimenpiteen tason määrittämistä koskevan 7 artiklan 2 a kohdan. Komissio ei yleensä voi jättää huomiotta viejien kotimarkkinamyynnin tosiasiallista voittoa määrittäessään jonkin maan laskennallista normaaliarvoa, ellei sitä voida jättää huomiotta perusasetuksen 2 artiklan 6 tai 6 a kohdan perusteella. Perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdassa ei säädetä laskennallisen normaaliarvon määrittämisestä. Perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan perusteella komissio voi vahvistaa toimenpiteet polkumyymintmarginaalin tasolle tilanteissa, joissa valituksen tekijä väittää raaka-aineisiin liittyvän vääristymiä ja väitteet vahvistetaan tutkimuksessa. Kyseistä säännöstä ei oteta huomioon normaaliarvon laskemisessa. Sen vuoksi komissio ei voi olla ottamatta huomioon tavanomaisessa kaupankäynnissä saavutettua kotimarkkinamyynnin voittomarginaalia. Biodieseliä koskevassa, Musim Mas -ryhmän mainitsemassa tutkimuksessa komission käyttämän menetelmän osalta on korostettava, että menetelmän hylkäsivät sekä unionin yleinen tuomioistuin asioissa Musim Mas v. neuvosto⁽³²⁾, Pelita Agung Agrindustri v. neuvosto⁽³³⁾ ja Wilmar Bioenergi Indonesia and Wilmar Nabati Indonesia v. neuvosto⁽³⁴⁾ että WTO:n paneeli asiassa EU – Biodiesel (Indonesia)⁽³⁵⁾. Musim Mas -ryhmän mainitsema 6 prosentin voittomarginaali on unionin tuotannonalan tavoitevoitto, mikä on eri asia kuin viejien tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneen kotimarkkinamyynnin voittomarginaali. Tavoitevoitto on perusasetuksessa säädetty vähimmäisvoitto, jota käytetään tavoitehinnan ja vahinkomarginaalin laskemiseen. Näin ollen väite hylättiin.
- (165) Musim Mas -ryhmä totesi myös, että ICOF Singapore toimii Musim Mas Holdingsin, jäljempänä 'MMH', ja sen tytäryhtiöiden markkinointiyksikkönä. MMH on eri yksiköiden emoyhtiö. Sen vuoksi Musim Mas -ryhmän mukaan MMH on konsolidoitu oikeushenkilö, joka muodostaa yhden taloudellisen yksikön. Lisäksi todettiin, että 95 prosenttia Musim Mas -ryhmästä omisti Musim Mas Resources, josta puolestaan MMH omisti 99,95 prosenttia. ICOF Europe on ICOF Singaporen 100-prosenttisesti omistama. Musim Mas -ryhmä totesi lisäksi, että kaikki tilit, myös voittoa ja tappioita koskevat tiedot, konsolidoitiin MMH:n kanssa. Sen vuoksi todetaan, että koska MMH on yksi taloudellinen yksikkö, Musim Mas -ryhmän polkumyymintiprosenttia laskiessaan komissio käyttää MMH:n ja sen tytäryhtiöiden koko voittoa, sillä ICOF Singapore ja ICOF Europe ovat kaikki MMH:n tytäryhtiöitä. Sen vuoksi komission ei pitäisi alentaa ICOF Europen kautta tapahtuneesta myynnistä saatua 6,9 prosentin myyntivoittoa, koska se johtaisi laskennalliseen normaaliarvoon sisältyvän voiton tai kotimarkkinoilla tapahtuneesta myynnistä saadun voiton kaksinkertaiseen oikaisuun. Lisäksi todetaan, että ICOF Singaporen osalta komission ei olisi pitänyt vähentää oletettua 6,9 prosentin voittoa ja ICOF Singaporen tosiasiallisia myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia. Tältä osin Musim Mas -ryhmä viittasi biodieseliä koskevaan tutkimukseen, jossa komissio vähensi ICOF Singaporen biodieseliä koskevan tosiasiallisen voittomarginaalin.

⁽³¹⁾ Neuvoston täytäntöönpanoasetus (EU) N:o 1194/2013, annettu 19 päivänä marraskuuta 2013, lopullisen polkumyymintitullin käytön ottamisesta Argentiinasta ja Indonesiasta peräisin olevan biodieselin tuonnissa ja kyseisessä tuonnissa käyttöön otetun väliaikaisen tullin lopullisesta kantamisesta (EUVL L 315, 26.11.2013, s. 2).

⁽³²⁾ Tuomio 15.9.2016, Musim Mas v. neuvosto, T-80/14, EU:T:2016:504, 94 kohta.

⁽³³⁾ Tuomio 15.9.2016, Pelita Agung Agrindustri v. neuvosto, T-121/14, EU:T:2016:500, 74 kohta.

⁽³⁴⁾ Tuomio 15.9.2016, Wilmar Bioenergi Indonesia and Wilmar Nabati Indonesia v. neuvosto, T-139/14, EU:T:2016:499, 101 kohta.

⁽³⁵⁾ Paneeliraportti EU – Biodiesel (Indonesia), WT/DS480/R ja Add.1, annettu 28.2.2018, DSR 2018:II, s. 605, 8.1(a) –(d) kohta.

- (166) Komissio oli eri mieltä Musim Mas -ryhmän väitteestä, jonka mukaan Musim Mas -ryhmä ja ICOF Singapore muodostavat yhden taloudellisen yksikön. Komissio katsoi, että Musim Mas ei ole osoittanut kaikkien asiaan vaikuttavien seikkojen perusteella, että Musim Mas ja ICOF Singapore muodostaisivat yhden taloudellisen yksikön. Tutkimuksessa kävi itse asiassa ilmi, että Musim Mas -ryhmän ja ICOF Singaporen välisestä myynnistä määrättiin puitesopimuksessa. Lisäksi, kuten 146 kappaleessa todetaan, ICOF Singapore kävi kauppaa myös monilla muilla tuotteilla kuin tarkasteltavana olevalla tuotteella, eikä se ollut osapuolena Musim Masin kotimarkkinamyynnissä. Musim Masille toimitettiin lisätietoja komission arvioinnista sille osoitetuissa erillisissä päätelmissä, koska niihin sisältyi liikesalaisuuksia.
- (167) Tämän puitesopimuksen perusteella komissio kuitenkin tarkisti ICOF Singaporen kautta tapahtuneen myynnin vientihintalaskelmia vähentämällä vientihinnasta tosiasiallisen voittomarginaalin sen sijaan, että siitä vähennettiin etuyhteydettömän tuojan voitto ja ICOF Singaporen myynti-, yleis- ja hallintokustannukset.
- (168) Etuyhteydessä olevan tuojan ICOF Europen kautta tapahtuneen vientimyynnin osalta komissio on eri mieltä väitteestä, jonka mukaan etuyhteydettömän tuojan voittoa ja myynti-, yleiskustannuksia ei pitäisi vähentää. Koska ICOF Europe on unionissa toimiva tuoja, sen unionissa tapahtuvan myynnin vientihinta olisi määritettävä perusasetuksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti.

3.4 Polkumyymintimarginaalit

- (169) Komissio vertasi otokseen valittujen yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien samankaltaisen tuotteen kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa tarkasteltavana olevan tuotteen vastaavan tuotelajin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan perusasetuksen 2 artiklan 11 ja 12 kohdan mukaisesti.
- (170) Tällä perusteella lopulliset painotetut keskimääräiset polkumyymintimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyymintimarginaali
P.T. Musim Mas	46,4 %
P.T. Wilmar Nabati Indonesia	15,2 %

- (171) Otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta komissio laski painotetun keskimääräisen polkumyymintimarginaalin perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Tämä marginaali määritettiin näin ollen otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien marginaalien perusteella.
- (172) Tällä perusteella otoksen ulkopuolisten yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien lopullinen polkumyymintimarginaali on 26,6 prosenttia.
- (173) Kaikkien muiden Indonesiassa toimivien vientiä harjoittavien tuottajien polkumyymintimarginaalin komissio määrittä käyttävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Tätä varten komissio määrittä vientiä harjoittavien tuottajien yhteistyössä toimimisen asteen. Yhteistyössä toimimisen aste on yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien unioniin suuntautuvan viennin määrä ilmaistuna osuutena asianomaisesta maasta unioniin tutkimusajanjaksolla tulleesta kokonaistuonnista, joka määritettiin 195 kappaleessa selitetyn menetelmän perusteella.
- (174) Yhteistyössä toimimisen aste oli tässä tapauksessa korkea, koska yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien vienti kattoi 100 prosenttia koko tuonnista tutkimusajanjaksolla. Tämän perusteella komissio päätti asettaa yhteistyöhön osallistumattomia vientiä harjoittavia tuottajia koskevan polkumyymintimarginaalin sen otokseen valitun yrityksen tasolle, jonka polkumyymintimarginaali oli korkein.
- (175) Lopulliset polkumyymintimarginaalit – ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta unionin rajalla tullaamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyymintimarginaali
P.T. Musim Mas	46,4 %
P.T. Wilmar Nabati Indonesia	15,2 %
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	26,6 %
Kaikki muut yritykset	46,4 %

- (176) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Greven-ryhmä väitti, että komissio ei toiminut riittävän avoimesti laskiessaan polkumyymtimarginaalin ja että komission olisi pitänyt antaa siitä enemmän tietoa.
- (177) Komissio on eri mieltä tästä väitteestä. Laskentamenetelmä selitetään kattavasti 129–175 kappaleessa. Komissio ei kuitenkaan voi julkistaa otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien yksilöllisiä polkumyymtimarginaaleja koskevia laskelmia muille asianomaisille osapuolille, koska ne sisältävät luottamuksellisia tietoja. Komissio on ilmoittanut laskelmien yksityiskohdat otokseen valituille vientiä harjoittaville tuottajille, jotka ovat voineet esittää niistä huomautuksia. Komissio käsittelee näitä huomautuksia 147–168 kappaleessa ja tarkisti laskelmia tarvittaessa. Näin ollen tämä väite hylättiin.
- (178) Greven-ryhmä väitti myös, että kahden otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan polkumyymtimarginaalien suuri ero ei vaikuta kohtuulliselta.
- (179) Kyseisen kahden otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan polkumyymtimarginaalit laskettiin niiden omien myynti- ja kustannustietojen perusteella, jotka tarkastettiin niiden toimitiloihin tehdyn tarkastuskäynnin aikana. Se, että toisen vientiä harjoittavan tuottajan polkumyymtimarginaali oli suurempi kuin toisen, ei ole oleellista. Näin ollen väite hylättiin.

4. VAHINKO

4.1 Unionin tuotannonalan ja unionin tuotannon määritelmä

- (180) Tutkimuksessa kävi ilmi, että 15 tuottajaa valmisti unionissa samankaltaista tuotetta tutkimusajanjaksolla. Nämä tuottajat muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun "unionin tuotannonalan".
- (181) Unionin kokonaistuotannoksi tutkimusajanjaksolla vahvistettiin noin 872 000 tonnia. Komissio vahvisti tämän luvun CUTFAn toimittaman kyselylomakkeen sisältämien makrotietojen perusteella. Otokseen valittujen unionin tuottajien osuus samankaltaisen tuotteen unionin kokonaistuotannosta oli noin 61 prosenttia.
- (182) Wilmar ja Musim Mas -ryhmä väittivät, että tietyt unionin tuottajat olisi jätettävä unionin tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle, koska ne ovat yhteydessä tarkasteltavana olevan tuotteen indonesialaisiin ja malesialaisiin tuottajiin. Wilmar ja Musim Mas -ryhmä totesivat erityisesti, että KLK (otokseen valittu unionin tuottaja) oli osa malesialaista ryhmää, joka on etuyhteydessä Indonesiassa toimivaan rasvahapon tuottajaan. Wilmar ja Musim Mas -ryhmä totesivat myös, että Oleon oli etuyhteydessä malesialaiseen rasvahapon tuottajaan (Oleon Asia-Pacific Sdn Bhd / Oleon Port Klang Sdn Bhd), joka vei tuotetta unioniin ja kilpaili Indonesiasta tulevan tuonnin kanssa. Myös Indonesian viranomaiset pyysivät komissiota tutkimaan tätä väitettä.
- (183) Edellä esitetyn väitteen tarkastelu osoitti, että KLK toi vähäisiä määriä rasvahappoja Indonesiasta ja että alle 5 prosenttia sen unionin myynnistä oli tuotujen tuotteiden jälleenmyyntiä. Se, että Oleon on etuyhteydessä yhteen malesialaiseen yritykseen, ei ole olennaista käsillä olevassa tutkimuksessa, sillä tutkimus kattaa Indonesiasta tulevan tuonnin. Näin ollen komissio ei löytänyt perusteita jättää tätä yritystä unionin tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle siitä syystä, että se on rasvahapon tuoja tai se on etuyhteydessä Indonesiassa tai Malesiassa toimiviin yrityksiin.
- (184) Wilmar väitti myös, että Temix International – Temix Oleo kuului samaan yritysyhmään kuin P.T. Sinar Mas Agro Resources and Technology Tbk, joka on indonesialainen vientiä harjoittava tuottaja. Golden Agri Resources Ltd omisti 92 prosenttia P.T. Sinar Mas'sta ja 25 prosenttia Temix Oleo S.r.l:stä. Sen vuoksi Wilmar väitti, että tämän suhteen perusteella Temix Oleo S.r.l olisi jätettävä unionin tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle.
- (185) On kuitenkin huomattava, että Temix International – Temix Oleo ei ollut otokseen valittu tuottaja ja tähän yritykseen liittyviä tietoja on käytetty ainoastaan makrotaloudellisten kehityssuuntausten, kuten myynti- ja tuotantomäärien, määrittämiseen. Koska etuyhteys vientiä harjoittavaan tuottajaan ei voi vääristää tällaisia tietoja, asian tutkimista tarkemmin ei pidetty asianmukaisena.

4.2 Unionin kulutus

- (186) Komissio määrittäi unionin kulutuksen CUTFAn toimittamien vahvistettujen unionin tuotannonalan tietojen perusteella, jotka koskivat myyntiä EU:n vapailla markkinoilla ja kaikkien unionin tuotannonalan määritelmään sisältyvien 15 tuottajan kytkösmarkkinoille suuntautuvia siirtoja. Tuontimäärät kaikista maista saatiin Eurostatilta.
- (187) Rasvahappoja myydään yleensä vapailla markkinoilla, mutta niitä voidaan käyttää myös jatkojalostustuotteiden valmistuksessa. Komissio totesi, että noin 11 prosenttia unionin tuottajien samankaltaisen tuotteen tuotannosta oli tarkoitettu kytkösmarkkinoille. Nämä tuotantomäärät siirrettiin (ilman laskutusta) ja/tai toimitettiin siirtohinnoilla saman yrityksen tai yritysyhmien sisällä jatkojalostusta varten.

- (188) Jotta unionin tuotannonalasta saataisiin mahdollisimman täydellinen kuva, komissio hankki tietoja kaikesta tuotteeseen liittyvästä toiminnasta ja määritteli, oliko tuotanto tarkoitettu kytkösmarkkinoille vai vapaille markkinoille.
- (189) Taulukko 1 osoittaa, että vain pieni osa unionin tuotannonalan kokonaistuotannosta oli tarkoitettu kytkösmarkkinoille tarkastelujaksolla. Se osoittaa myös, että kytkösmarkkinat pysyivät vakaina ja että niiden osuus kulutuksesta oli noin 8 prosenttia kyseisenä ajanjaksona. Täydellisyyden vuoksi pienten kytkösmarkkinoiden luvut esitetään ja analysoidaan tarvittaessa erikseen osana asianomaista vahinkoindikaattoria koskevaa kokonaisarviointia. Muiden indikaattoreiden, kuten tuotannon, kapasiteetin, tuottavuuden, työllisyyden ja palkkojen, osalta jäljempänä esitetyt luvut koskevat koko toimintaa, eikä lukujen erittelyn katsottu olevan tarpeen.
- (190) Unionin kulutus kehittyi seuraavasti:

Taulukko 1

Unionin kulutus (tonnia)

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Unionin kulutus yhteensä	1 278 072	1 295 034	1 240 681	1 219 265
<i>Indeksi</i>	100	101	97	95
Kytkösmarkkinat	92 607	92 409	87 133	94 575
<i>Indeksi</i>	100	100	94	102
Vapaiden markkinoiden kulutus	1 185 465	1 202 625	1 153 549	1 124 691
<i>Indeksi</i>	100	101	97	95

Lähde: CUTFA ja Eurostat.

- (191) Kulutus unionin vapailla markkinoilla väheni tarkastelujaksolla 5 prosenttia. Tarkemmasta analyysistä käy ilmi, että unionin markkinat kasvoivat vuosien 2018 ja 2019 välillä yhden prosentin noin 1,19 miljoonasta tonnista 1,20 miljoonaan tonniin ja supistuivat vuonna 2020 neljä prosenttia noin 1,15 miljoonaan tonniin. Vapaiden markkinoiden kulutus laski tutkimusajanjaksolla vielä 2,5 prosenttia 1,12 miljoonaan tonniin.
- (192) Vaihtelu ja yleinen lasku tarkastelujaksolla johtuivat tiettyjen käyttäjäsektoreiden, kuten kodinhoidon, kehityksestä, joka liittyi etenkin covid-19-pandemiaan vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla. Tästä väliaikaisesta ilmiöstä huolimatta unionin tuottajat katsoivat, että rasvahappojen kysyntä unionin markkinoilla oli yleisesti ottaen vakaata.
- (193) Kokonaismarkkinoiden suuntaukset ja kehitys (mukaan lukien kytkösmarkkinat) olivat hyvin samanlaisia kuin vapailla markkinoilla.
- (194) Kytkösmarkkinoiden kehitys esitetään ja sitä analysoidaan jäljempänä taulukossa 5.

4.3 Tuonti asianomaisesta maasta

4.3.1 Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ja markkinaosuus

- (195) Komissio vahvisti tuonnin määrän vireillepanoilmoituksessa mainituista CN-koodeista ja Taric-koodeista kerättyjen Eurostatin lukujen perusteella. Tarkasteltavana olevaa tuotetta koskevien luotettavien tuontitietojen saamiseksi käytettävissä olevia tuontilukuja oikaistiin, koska kaikki koodit eivät liittyneet täysin tarkasteltavana olevaan tuotteeseen. Tarkasteltavana olevaan tuotteeseen osittain liittyvien tuontikoodien osalta prosenttiosuus saatiin vireillepanoilmoituksessa vahvistetuista Taric-koodeista. Tiedot kattoivat joulukuun 2021 ja huhtikuun 2022 välisen ajan. Tällaisten koodien osalta laskettiin prosenttiosuus sekä Indonesiasta että kolmansista maista tulevasta tuonnista. Kaikkien maiden osalta tuontimääriin tehtiin vielä kahden prosentin vähennys sellaisen tuonnin huomioon ottamiseksi, joka kirjattiin asianomaisilla koodeilla mutta jonka pilkkoutumisaste oli alle 97 prosenttia. Kyseinen kahden prosentin vähennys laskettiin yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien otantalomakkeessa antamien vastausten perusteella. Nämä tuottajat tarkistivat otantalomakkeen vastauksiaan sen jälkeen, kun komissio oli selvittänyt tuotteen määritelmää, kuten 71 kappaleessa selostettiin.
- (196) Edellä esitetty tuonnin laskentamenetelmä kuvailtiin 2 päivänä kesäkuuta 2022 päivätyssä asiakirja-aineistoon liitettyssä muistiossa, ja asianomaisille osapuolille annettiin mahdollisuus esittää huomautuksia siitä. Tuontimäärä ei sisällä rasvahappoja, jotka jätettiin tutkimuksen tuotemääritelmän ulkopuolelle.

- (197) Useat asianomaiset osapuolet kommentoivat muistiota, mutta eivät vastustaneet menetelmää sinänsä eivätkä ehdottaneet vaihtoehtoista menetelmää tutkimuksen kohteena olevien rasvahappojen tuontimäärien luotettavaksi määrittämiseksi.
- (198) CUTFA katsoi, että kahden prosentin oikaisu ei ollut asianmukainen, koska komission prosenttiosuuksiin perustuvassa menetelmässä otettiin jo huomioon rasvahapot, joiden pilkkoutumisaste oli vähintään 97 prosenttia.
- (199) Komissio totesi, että pilkkoutumisasteen peruste ei ainakaan huhtikuun 2022 loppuun mennessä sisältynyt valituksessa lueteltujen koodien kuvaukseen. Näin ollen kahden prosentin oikaisusta luopumista koskeva ehdotus ei ollut perusteltu eikä sitä voitu hyväksyä.
- (200) Kaikista kolmansista maista tulevan tuonnin markkinaosuus määritettiin maakohtaisen kokonaistuonnin perusteella, ja sitä verrattiin taulukossa 1 esitettyyn vapaiden markkinoiden kulutukseen.
- (201) Tuonti asianomaisesta maasta unioniin kehittyi seuraavasti:

Taulukko 2

Tuontimäärä (tonnia) ja markkinaosuus

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Tuonti asianomaisesta maasta (tonnia)	202 755	228 139	231 243	228 156
<i>Indeksi</i>	100	113	114	113
Vapaille markkinoille suuntautuvan myynnin markkinaosuus (%)	17,1	19,0	20,0	20,3
<i>Indeksi</i>	100	111	117	119

Lähde: Eurostat ja CUTFA.

- (202) Asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä kasvoi tarkastelujaksolla noin 203 000 tonnista noin 228 000 tonniin eli kaikkiaan 13 prosenttia. Tuontimäärät kasvoivat 11 prosenttia vuonna 2019, mutta pysyivät sen jälkeen vakaina noin 230 000 tonnissa. Tutkimuksen aikana kerättyjen tietojen mukaan joillakin vientiä harjoittavilla tuottajilla oli covid-19-pandemiaan liittyviä ongelmia muun muassa toimitusketjujen osalta (ks. erityisesti 266 kappale).
- (203) Kyseisen tuonnin markkinaosuus kasvoi kuitenkin jokaisena vuonna ja koko tarkastelujakson aikana 17,1 prosentista 20,3 prosenttiin, mikä merkitsee 3,2 prosenttiyksikön tai 19 prosentin kasvua.

4.3.2 Asianomaisesta maasta tulevan tuonnin hinnat ja hinnan alittavuus / hinnankorotusten estyminen

- (204) Komissio määrittä tuonnin hinnat Eurostatin lukujen perusteella. Asianomainen tuonti määritettiin 195 kappalessa selitetyn menetelmän mukaisesti. Näitä lukuja verrattiin otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien lukuihin, joiden osalta suuntaus oli sama.
- (205) Asianomaisesta maasta unioniin tulevan tuonnin painotetut keskimääräiset hinnat kehittyivät seuraavasti:

Taulukko 3

Tuontihinnat (euroa/tonni)

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Indonesia	912	765	805	1 023
<i>Indeksi</i>	100	84	88	112

Lähde: Eurostat.

- (206) Indonesiasta tulevan tuonnin hinnat nousivat tarkastelujaksolla 912 eurosta 1 023 euroon/tonni eli 12 prosenttia. Hinnat laskivat 12 prosenttia vuodesta 2018 vuoteen 2020, mutta nousivat sitten 27 prosenttia vuoden 2020 ja tutkimusajanjakson välillä. Tätä kehitystä tarkasteltaessa olisi otettava huomioon kyseisenä ajanjaksona tapahtunut raaka-aineiden maailmanlaajuinen hinnannousu, joka on tärkein syy kustannusten nousuun. Kuten taulukosta 7 käy ilmi, raaka-aineiden hinnannousu oli tärkein syy unionin hintojen nousuun. Indonesialaisten viejien tuotannon yksikkökustannukset nousivat niin ikään tutkimusajanjaksolla raaka-aineiden hintojen nousun vuoksi verrattuna vuoteen 2020.
- (207) Komissio määrittäi hinnan alittavuuden tutkimusajanjakson aikana vertaamalla seuraavia hintoja:
- i) otokseen valittujen unionin tuottajien etuyhteydettömiltä asiakkailta unionin markkinoilla veloittamat tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset myyntihinnat, jotka on oikaistu noudettuna lähettäjältä -tasolle;
 - ii) vastaavat otokseen kuuluvien indonesialaisten vientiä harjoittavien tuottajien ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta unionin markkinoilla veloittamat tuotelajikohtaiset painotetut keskimääräiset hinnat, jotka on määritetty CIF-tasolla (kulut, vakuutus ja rahti maksettuina) ja oikaistu asianmukaisesti tullien ja tuonnin jälkeisten kustannusten huomioon ottamiseksi.
- (208) Jos myynti otokseen valituilta indonesialaisilta vientiä harjoittavilta tuottajilta ensimmäiselle riippumattomalle asiakkaalle unionin markkinoilla tapahtui unioniin sijoittautuneen etuyhteydessä olevan myyntiyrityksen välityksellä, tuontihinta määritettiin CIF-tasolla oikaisemalla ensimmäiseltä riippumattomalta asiakkaalta veloittettua myyntihintaa. Kaikki tuonnin ja jälleenmyynnin välillä aiheutuneet kustannukset, mukaan lukien etuyhteydessä olevan tuojan myynti-, yleis- ja hallintokustannukset sekä 143 kappaleessa vahvistettu voittomarginaali, joka määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 9 nojalla, otettiin huomioon.
- (209) Hintoja, jotka oikaistiin tarvittaessa ja joista oli vähennetty alennukset ja hyvitykset, verrattiin tuotelajeittain samassa kaupan portaassa tapahtuneiden liiketoimien osalta. Vertailun tulos ilmaistiin prosentteina otokseen valittujen unionin tuottajien liikevaihdosta tutkimusajanjaksolla. Tulos osoitti painotetun keskimääräisen hinnan alittavuuden marginaalin olevan yli 20 prosenttia. Tosiasiallisia laskettuja lukuja ei ilmoiteta tässä luottamuksellisuussyistä (koska ne perustuvat vain kahteen yritykseen), mutta ne on ilmoitettu asianomaisille yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille. Lukujen vaihteluväli on 11–29 prosenttia. Otokseen valittujen unionin tuottajien koko myynti tapahtui suoraan riippumattomille asiakkaille ilman etuyhteydessä olevia myyntiyrityksiä. Yksi otokseen valittu vientiä harjoittava tuottaja myi tuotetta myös suoraan riippumattomille asiakkaille unionissa ilman, että siihen etuyhteydessä olevat unionissa toimivat myyntiyritykset osallistuivat myyntiin. Toisen vientiä harjoittavan tuottajan myynnistä suurin osa tapahtui unionissa sijaitsevan etuyhteydessä olevan myyntiyrityksen kautta. Yksikään asianomainen osapuoli ei kiistänyt merkittävää hinnan alittavuutta.
- (210) Komissio tarkasteli myös muita hintavaikutuksia, erityisesti merkittävää hinnankorotusten estymistä. Jo tarkastelujakson alussa unionin tuotannonalan myyntihinnat ja kannattavuus olivat alhaiset (ks. taulukossa 10 esitetyt kannattavuusluvut). Vuonna 2019 unionin tuotannonalan oli pakko laskea hintojaan edelleen, mikä aiheutti tappioita. Ilman polkumyynnillä tapahtunutta tuontia, joka kasvoi eniten vuonna 2019 ja pysyi korkealla tasolla vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla, unionin tuotannonala olisi kuitenkin todennäköisesti pystynyt säilyttämään hintansa vähintään tasolla, jolla myynti ei olisi ollut tappiollista vuosina 2019 ja 2020. Vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla unionin myyntihinnat nousivat (samanaikaisesti tuotantokustannusten nousun kanssa), mutta tasolle, joka edelleen johti tappioihin vuonna 2020 ja vain marginaaliseen kannattavuuteen tutkimusajanjaksolla. Näin ollen unionin tuottajat menettivät jatkuvasti merkittävästi markkinaosuuttaan vuoden 2019 ja tutkimusajanjakson välillä. Polkumyynnillä tapahtunut tuonti loi merkittävää hintapainetta unionin myyntiin ja esti unionin tuottajia korottamasta hintoja kustannusten nousun huomioon ottamiseksi siten, että ne olisivat voineet saada kohtuullisen voiton.

4.4 Unionin tuotannonalan taloudellinen tilanne

4.4.1 Yleiset huomautukset

- (211) Tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta unionin tuotannonalaan arvioitiin perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikki taloudelliset indikaattorit, jotka vaikuttivat unionin tuotannonalan tilanteeseen tarkastelujakson aikana.
- (212) Vahingon määrittämiseksi komissio teki eron makro- ja mikrotaloudellisten vahinkoindikaattorien välillä. Komissio arvioi makrotaloudelliset indikaattorit CUTFAn toimittamaan makrotaloudelliseen kyselylomakkeeseen sisältyvien tietojen perusteella. Tiedot koskevat kaikkia unionin tuottajia. Komissio arvioi mikrotaloudelliset indikaattorit otokseen valituilta neljältä unionin tuottajalta saatuihin kyselyvastauksiin sisältyvien tietojen perusteella. Molempien tietokokonaisuuksien todettiin edustavan unionin tuotannonalan taloudellista tilannetta.

- (213) CUTFA laati makrotaloudelliset indikaattorit LMC International Ltd:n raportin perusteella, jäljempänä 'raportin tiedot'. LMC International Ltd on riippumaton yritys, joka tekee maatalouden ja maatalousteollisuuden alojen markkinatutkimuksia myös öljykemian tuotteista, kuten rasvahapoista ⁽³⁶⁾. Raportin tiedot kattavat laajemman alan kuin vain tämän tutkimuksen kattamat rasvahapot, ja öljykemianteollisuus käyttää tietoja laajalti. Erottaakseen samankaltaisen tuotteen muista tuotteista CUTFA käytti lisätietoja käytettyjen raaka-aineiden määrästä, koska samankaltainen tuote tuotettiin ainoastaan tietyistä raaka-aineista, kuten palmuöljystä, palmuydinöljystä tai talista. Tutkimuksen ulkopuolelle jääviin tuotteisiin käytetään muita raaka-aineita, kuten rapsiöljyä tai soijaöljyä. Tällä menetelmällä voitiin määrittää sekä tutkimuksen kohteena olevan tuotteen että muiden tuotteiden tuotanto- ja myyntimäärät. Raportin tiedot koskivat vuosia 2018–2020. Tutkimusajanjaksoa koskevat tiedot arvioitiin suhteutettuna niiden yritysten tuotannon ja myynnin kehityksen perusteella, jotka asettivat tietonsa suoraan CUTFAn saataville. Myös muita jäljempänä mainittuja indikaattoreita koskevat tiedot määritettiin samojen yritystietojen avulla. CUTFAn tekemät laskelmat tarkastettiin ja makrotietoja verrattiin tietoihin, jotka komissio oli kerännyt otokseen valituilta unionin tuottajilta. Näiden osuus unionin kokonaistuotannosta on 61 prosenttia.
- (214) Wilmar tiedusteli, miksi CUTFAn toimittamia makrotietoja oli vähemmän kuin raportin tietoja, jotka olivat laajasti öljykemianteollisuuden saatavilla.
- (215) Tämä johtui CUTFAn tekemistä 213 kappaleessa selitetyistä tarpeellisista oikaisuksista, joiden tarkoituksena oli jättää tuotteita tuotteen määritelmän ulkopuolelle.
- (216) Makrotaloudellisia indikaattoreita ovat tuotanto, tuotantokapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä, markkinaosuus, kasvu, työllisyys, tuottavuus, polkumyymintimarginaalin merkittävyys ja toipuminen aiemman polkumyynnin vaikutuksista.
- (217) Mikrotaloudellisten indikaattoreiden tietojen lähteenä olivat otokseen valitut neljä tuottajaa.
- (218) Mikrotaloudellisia indikaattoreita ovat keskimääräiset yksikköhinnat, yksikkökohtaiset tuotantokustannukset, työvoimakustannukset, varastot, kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti.

4.4.2 Makrotaloudelliset indikaattorit

4.4.2.1 Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

- (219) Unionin kokonaistuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 4

Tuotanto, tuotantokapasiteetti ja kapasiteetin käyttöaste

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Tuotantomäärä (tonnia)	936 063	924 837	862 055	872 185
<i>Indeksi</i>	100	99	92	93
Tuotantokapasiteetti (tonnia)	1 161 964	1 134 616	1 097 798	1 118 314
<i>Indeksi</i>	100	98	94	96
Kapasiteetin käyttöaste (%)	80,6	81,5	78,5	78,0
<i>Indeksi</i>	100	101	97	97

Lähde: CUTFA.

- (220) Tehokkuussyistä tutkimuksen kohteena olevan tuotteen unionin tuotannon suunnitellaan olevan ympärivuorokautista lukuun ottamatta tavanomaisia huoltojaksoja. Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että muita tuotteita voidaan joissakin tapauksissa ja tietyssä määrin tuottaa samoissa tuotantolaitoksissa. Tuotanto perustuu tilauksiin. Taulukosta 4 ilmenee, että käyttämätön kapasiteetti on noin 20 prosenttia vuodessa.

⁽³⁶⁾ <https://www.lmc.co.uk/oleochemicals/>

- (221) Unionin tuotannonalan tuotantomäärä pieneni tarkastelujaksolla 7 prosenttia. Yksityiskohtainen analyysi osoittaa, että tämä tuotannon väheneminen tapahtui pääasiassa vuonna 2020.
- (222) Unionin tuotantokapasiteetti laskettiin pitkällä aikavälillä saavutettavissa olevan enimmäistuotannon perusteella ottaen huomioon huolto. Unionin tuotantokapasiteetti pieneni tarkastelujaksolla 4 prosenttia. Tämä pieneneminen kuvastaa kapasiteetin uudelleen jakamista muille tuotteille, koska rasvahappojen tilaukset ovat vähentyneet. Unionin tuotannonala ei pystynyt kuitenkaan täysin korvaamaan rasvahappojen tuotantoa muilla tuotteilla.
- (223) Vaikka tuotantokapasiteetti pieneni 4 prosenttia, unionin kapasiteetin käyttöaste laski 3 prosenttia tarkastelujaksolla.

4.4.2.2 Myyntimäärä ja markkinaosuus

- (224) Unionin tuotannonalan myyntimäärä ja markkinaosuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 5

Myyntimäärä ja markkinaosuus

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Kokonaismyyntimäärä unionin markkinoilla mukaan lukien kytkösmarkkinat (tonnia)	947 561	943 413	875 893	862 863
<i>Indeksi</i>	100	100	92	91
Markkinaosuus (mukaan lukien kytkösmarkkinat) (%)	74,1	72,8	70,6	70,8
<i>Indeksi</i>	100	98	95	95
Käyttö kytkösmarkkinoilla	92 607	92 409	87 133	94 575
<i>Indeksi</i>	100	100	94	102
Kytkösmarkkinoiden prosenttiosuus markkinoiden kokonaisymynnistä	9,8	9,8	9,9	11,0
<i>Indeksi</i>	100	100	102	112
Myynti vapaille markkinoilla	854 953	851 004	788 760	768 288
<i>Indeksi</i>	100	100	92	90
Vapaille markkinoille suuntautuvan myynnin markkinaosuus (%)	72,1	70,8	68,4	68,3
<i>Indeksi</i>	100	98	95	95

Lähde: CUTFA.

- (225) Unionin tuotannonalan myynnin kehitys (kytkösmarkkinat mukaan luettuna) oli samanlaista kuin tuotannon kehitys tarkastelujaksolla. Tämä johtuu siitä, että tämän alan tuotanto perustuu myyntitilauksiin. Varastotilaa on yleensä rajallisesti, ja valmiiden tuotteiden varastot voivat ajan mittaan huonontua laadullisesti tai muuttua niin, että ne eivät vastaa vaatimuksia. Tästä syystä varastot pidetään yleensä hyvin pieninä.

- (226) Unionin tuotannonalan kokonaismyyntimäärä unionissa pieneni tarkastelujaksolla 9 prosenttia.
- (227) Unionin myyntimäärä vapailla markkinoilla pieneni tarkastelujaksolla 10 prosenttia. Unionin myyntimäärät pysyivät vakaina vuosina 2018–2019. Vuoden 2019 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana nämä määrät kuitenkin vähenivät 10 prosenttia.
- (228) Unionin tuotannonalan kytkösmarkkinoiden osuus (ilmaistuna prosentteina tuotannonalan kokonaismyynnistä unionissa, kytkösmarkkinat mukaan luettuna) oli noin 10–11 prosenttia koko tarkastelujakson ajan.
- (229) Unionin myynnin markkinaosuus vapailla markkinoilla pieneni 72,1 prosentista 68,3 prosenttiin tarkastelujaksolla, mikä merkitsee 3,9 prosenttiyksikön tai 5 prosentin vähennystä.

Kasvu

- (230) Kun otetaan huomioon, että unionin tuotannonala menetti 5 prosenttia markkinaosuudesta tarkastelujaksolla ja sen myynti vapailla markkinoilla väheni 10 prosenttia, on selvää, että kasvua ei tapahtunut vaan unionin tuotannonala supistui sekä absoluuttisesti että suhteessa vapaiden markkinoiden kulutukseen.

4.4.2.3 Työllisyys ja tuottavuus

- (231) Työllisyys ja tuottavuus kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 6
Työllisyys ja tuottavuus

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Työntekijöiden lukumäärä (koko-aikavastaavana)	945	914	952	898
<i>Indeksi</i>	100	97	101	95
Tuottavuus (tonnia/työntekijä)	990	1 012	906	971
<i>Indeksi</i>	100	102	91	98

Lähde: CUTFA.

- (232) Unionin tuotannonalan työllisyys laski 5 prosenttia tarkastelujaksolla kokoaikaiseksi muutettuna.
- (233) Tuottavuus (tonnia työntekijää kohti) laski vuonna 2020, mutta pysyi kaiken kaikkiaan jokseenkin vakaana tarkastelujaksolla.

4.4.2.4 Polkumyymintimarginaalin suuruus ja toipuminen aiemmasta polkumyynnistä

- (234) Kaikki polkumyymintimarginaalit olivat merkittävästi vähimmäistasoa (*de minimis*) suuremmat. Tosiasiallisten polkumyymintimarginaalien vaikutusta unionin tuotannonalaan pidettiin merkittävänä, kun otetaan huomioon asianomaisesta maasta tulevan tuonnin määrä ja hinnat.
- (235) Tämä on ensimmäinen rasvahappoa koskeva polkumyymintutkimus. Käytävissä ei näin ollen ollut tietoja, joiden pohjalta olisi voitu arvioida mahdollisen aiemman polkumyynnin vaikutuksia.

4.4.3 Mikrotaloudelliset indikaattorit

4.4.3.1 Hinnat ja niihin vaikuttavat tekijät

- (236) Otokseen valittujen unionin tuottajien painotetut keskimääräiset yksikkömyyntihinnat etuyhteydettömille asiakkaille unionissa kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 7

Myyntihinnat ja tuotannon yksikkökustannukset unionissa

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Keskimääräinen yksikkömyyntihinta vapailla markkinoilla (euroa/tonni)	879	770	861	1 101
<i>Indeksi</i>	100	88	98	125
Yksikkökohtaiset tuotantokustannukset (euroa/tonni)	856	764	861	1 056
<i>Indeksi</i>	100	89	101	123

Lähde: Otokseen valitut unionin tuottajat.

- (237) Unionin markkinoilla etuyhteydettömille asiakkaille suuntautuvaa myyntiä tapahtui sekä itsenäisille kauppiaille että useiden käyttäjäsektorien loppukäyttäjille. Hinnat molemmille asiakastyypeille ja eri toimialoille määritettiin samalla tavalla ja samalla tasolla.
- (238) Myyntihinnat unionin markkinoilla etuyhteydettömille osapuolille (vapailla markkinoilla) nousivat tarkastelujaksolla 879 eurosta 1 101 euroon tonnia kohti eli 25 prosenttia. Nämä myyntihinnat laskivat 12 prosenttia vuonna 2019 mutta nousivat 12 prosenttia vuonna 2020 ja 28 prosenttia tutkimusajanjaksolla.
- (239) Tätä päällisin puolin myönteistä suuntausta tarkasteltaessa olisi otettava huomioon raaka-ainekustannusten merkittävä nousu. Tutkimusajanjaksolla näiden kustannusten osuus tuotannon yksikkökustannuksista oli yli 70 prosenttia. Tuotannon yksikkökustannukset nousivat tarkastelujaksolla 23 prosenttia eli yhtä paljon kuin keskimääräiset myyntihinnat unionin vapailla markkinoilla.

4.4.3.2 Työvoimakustannukset

- (240) Otokseen valittujen unionin tuottajien keskimääräiset työvoimakustannukset kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 8

Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohti (euroa)	81 344	85 487	89 010	87 188
<i>Indeksi</i>	100	105	109	108

Lähde: Otokseen valitut unionin tuottajat.

- (241) Keskimääräiset työvoimakustannukset työntekijää kohden kasvoivat tarkastelujaksolla 8 prosenttia. Palkkojen kehityksestä neuvoteltiin ammattiliittojen kanssa, ja kansalliset hallintoviranomaiset vahvistivat muut työntekijöihin liittyvät kustannukset.

4.4.3.3 Varastot

- (242) Otokseen valittujen unionin tuottajien varastojen tasot kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 9

Varastot

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Loppuvarastot (tonnia)	21 784	23 066	23 708	19 013
<i>Indeksi</i>	100	106	109	87
Loppuvarastot prosentteina tuotannosta	3,8	4,1	4,5	3,6
<i>Indeksi</i>	100	108	116	93

Lähde: Otokseen valitut unionin tuottajat.

- (243) Otokseen valittujen unionin tuottajien varastot vähenivät tarkastelujaksolla 23 prosenttia. Loppuvarastot prosentteina tuotannosta olivat kuitenkin alhaiset koko jakson ajan. Kuten edellä 225 kappaleessa todetaan, tämä johtuu siitä, että rasvahappojen tuotannonalalla tuotanto perustuu yleensä tilauksiin ja varastot pidetään alhaisella tasolla, koska tuotteiden laatu voi heikentyä tai ne voivat muuttua niin, että ne eivät vastaa vaatimuksia. Tällä indikaattorilla on sen vuoksi vähäisempi merkitys yleisessä vahinkoanalyysissä.

4.4.3.4 Kannattavuus, kassavirta, investoinnit, investointien tuotto ja pääoman saanti

- (244) Otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto kehittyivät tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 10

Kannattavuus, kassavirta, investoinnit ja investointien tuotto

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Riippumattomille asiakkaille unionissa tapahtuneen myynnin kannattavuus (% liikevaihdosta)	1,9	- 0,5	- 2,1	2,5
<i>Indeksi</i>	100	- 27	- 108	128
Kassavirta (euroa)	27 037 404	12 370 885	- 1 239 176	22 774 816
<i>Indeksi</i>	100	46	- 5	84
Investoinnit (euroa)	7 394 509	11 769 077	10 473 680	8 531 863
<i>Indeksi</i>	100	159	142	115
Investointien tuotto (%)	9,0	0,6	- 4,4	12,1
<i>Indeksi</i>	100	7	- 48	134

Lähde: Otokseen valitut unionin tuottajat.

- (245) Komissio määrittäi otokseen valittujen unionin tuottajien kannattavuuden ilmaisemalla samankaltaisen tuotteen myynnistä etuyhteydettömille asiakkaille unionissa saadun nettovoiton ennen veroja prosentteina tämän myynnin liikevaihdosta. Otokseen valittujen tuottajien kannattavuus pysyi alhaisena eli alle 3 prosentissa koko tarkastelujakson ajan ja jopa laski 1,9 prosentista - 2,1 prosenttiin vuosina 2018-2020. Tutkimusajanjaksolla kannattavuus elpyi 2,5 prosenttia mutta pysyi alhaisella tasolla. Hienoinen elpyminen tutkimusajanjaksolla johtui siitä, että unionin markkinoiden asiakkaat hyväksyivät unionin tuottajien hinnankorotukset helpommin, koska vientiä harjoittavilla tuottajilla oli toimitusketjuihin liittyviä vaikeuksia covid-19-pandemian vuoksi.

- (246) Kannattavuuden kehitys tarkasteltuna yhdessä myyntihintojen ja tuotantokustannusten (ks. taulukko 7) sekä Indonesiasta tulevan tuonnin alhaisten hintojen kanssa osoittaa merkittävää hinnankorotusten estymistä. Unionin tuotannonala ei pystynyt nostamaan hintojaan riittävästi kustannusten nousun huomioon ottamiseksi eikä myymään kohtuullisen kannattavilla hinnoilla. Tämä tarkoitti sitä, että unionin tuotannonalan kannattavuus pysyi alhaisena koko tarkastelujakson ajan, sillä Indonesiasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin osuus oli suuri jo

alussa (17,1 prosentin markkinaosuus) ja kasvoi määrällisesti 22 prosenttia saavuttaen 20,3 prosentin markkinaosuuden, kuten taulukosta 2 käy ilmi. Lisäksi kyseisen tuonnin keskihinta nousi raaka-aineiden hintojen merkittävästä noususta huolimatta vain 12 prosenttia, kuten taulukosta 3 käy ilmi. Samalla ajanjaksolla unionin tuotannonalan hintojen oli noustava 25 prosenttia pelkästään kustannusten kattamiseksi. Kuten myös 210 kappaleessa todetaan, Indonesiasta tuleva tuonti aiheutti jatkuvaa laskupainetta (sekä suurien määrien että alhaisten hintojen vuoksi) jo tarkastelujakson alusta lähtien. Indonesian hinnat olivat jatkuvasti alemmat kuin unionin tuotannonalan hinnat vuodesta 2019 ja mahdollisesti sitä ennen (ks. 302 kappale). Tämä johti siihen, että voitotasot olivat alhaiset ja riittämättömät koko tarkastelujakson ajan ja erityisesti tutkimusajanjaksolla.

- (247) Wilmar esitti huomautuksia hinnankorotusten estymisestä, mutta sen päätelmät perustuivat indeksoituun kehitykseen eivätkä unionin tuottajien tosiasialliseen kannattavuuteen.
- (248) Komissio totesi, että Wilmarin päätelmät olivat virheelliset, koska se ei ottanut huomioon polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrää koko tarkastelujaksolla ja siitä johtuvaa unionin tuotannonalan alhaista kannattavuutta. Näin ollen väite hylättiin.
- (249) Musim Mas -ryhmä toimitti kahden unionin tuottajan vuosikertomukset ja väitti, että niiden sisältämät tiedot, erityisesti kannattavuutta tutkimusajanjaksolla koskevat indikaattorit, osoittavat, että näille yrityksille ei aiheutunut vahinkoa.
- (250) Komissio toteaa tältä osin, että näiden kertomusten kattama ala on huomattavasti laajempi kuin tutkimuksen kohteena olevaan tuotteeseen liittyvien kahden unionin tuottajan liiketoiminta. Näin ollen väite hylättiin.
- (251) Nettokassavirta kuvastaa unionin tuottajien kykyä rahoittaa toimintaansa itse. Nettokassavirta kehittyi liikevaihdon tuottoa vastaavalla tavalla, eli se laski vuosina 2019 ja 2020 ja kasvoi hieman tutkimusajanjaksolla. Kaiken kaikkiaan kassavirta kehittyi negatiivisesti tarkastelujaksolla ja laski 16 prosenttia.
- (252) Investointien tuotto on voitto prosentteina investointien nettokirjanpitoarvosta. Myös investointien tuotto kehittyi liikevaihdon tuottoa vastaavalla tavalla eli se laski vuosina 2019 ja 2020 ja kasvoi hieman tutkimusajanjaksolla.
- (253) Otokseen kuuluvat unionin tuottajat jatkoivat investointeja tarkastelujaksolla, kuten edellä esitetyt investointiluvut osoittavat. Investoinnit olivat 7–12 miljoonaa euroa vuodessa, ja ne tehtiin pääasiassa tehokkuuden parantamiseksi ja olemassa olevien laitosten ylläpitämiseksi. Unionin tuotannonala palvelee monipuolista asiakaskuntaa, jonka vaatimukset muuttuvat jatkuvasti. Unionin tuotannonalan on säilytettävä joustavuutensa markkinoille valmistamiensa tuotteiden valikoiman ja määrän suhteen. Pääoman saannin heikentyminen uhkaa tällaisia investointeja.
- (254) Tutkimuksessa kävi ilmi myös, että muut investoinnit kapasiteetin lisäämiseksi eivät olleet toteutuneet suunnitellusti tarkastelujaksolla. Vaikka nämä investoinnit ovat välttämättömiä tuotannonalan jatkuvuuden varmistamiseksi, kaikkien otokseen valittujen yritysten, myös suurempiin ryhmiin kuuluvien yritysten, oli lykättävä investointeja kyseisellä ajanjaksolla. Investointien riittämätön tuotto vaarantaa myös unionin tuotannonalan pääoman saannin tulevaisuudessa ja siten sen olemassaolon keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä.

4.4.4 Vahinkoa koskevat päätelmät

- (255) Varastojen ja kytkösmarkkinoiden kehitys parantui hieman tarkastelujaksolla. Kytkösmarkkinoiden kulutuksen kasvu jäi 2 prosenttiin ja varastojen määrä väheni. Tutkimus osoitti, että polkumyynnillä tapahtunut tuonti ei vaikuta suoraan kytkösmarkkinoihin ja että varastoilla on vähemmän merkitystä rasvahapon tuotannonalalle, joka toimii pääasiassa tilausten perusteella. Tästä syystä nämä tekijät eivät ole keskeisiä tekijöitä vahinkoanalyysissä.
- (256) Eräät muut indikaattorit, kuten myyntihinnat, kannattavuus, investointien tuotto ja investoinnit, kehittyivät päällisin puolin myönteisesti tarkastelujaksolla. Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että myyntihintojen myönteinen kehitys liittyi raaka-aineiden hintojen merkittävään nousuun kyseisellä ajanjaksolla. Myöskään kannattavuuden ja investointien tuoton vähäinen kohentuminen ei muuttanut sitä tosiseikkaa, että tulos pysyi tarkastelujakson ajan tasolla, joka ei riittänyt varmistamaan unionin tuotannonalan elinkelpoisuutta keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä (ks. myös 266–269 kappale).
- (257) Alhainen kannattavuus yhdessä myyntihintojen ja tuotantokustannusten kehityksen kanssa on itse asiassa selkeä osoitus hinnankorotusten estymisestä. Koko tarkastelujakson ajan polkumyynnillä tapahtunut tuonti pysyi korkealla tasolla alhaisin hinnoin eikä unionin tuotannonala pystynyt nostamaan hintoja tasolle, joka mahdollistaisi sen kustannusten kattamisen ja tavoitevoittomarginaalin (6 %) saavuttamisen.

- (258) Vaikka investoinnit pidettiin mahdollisimman suurina tehokkuuden säilyttämiseksi, unionin tuotannonala ei selvästikään tuottanut riittävästi voittoja voidakseen houkutelua investointeja liiketoimintansa kehittämiseen tarkastelujaksolla eikä etenkin tutkimusajanjaksolla. Unionin tuotannonalan taloudellisen tilanteen heikkeneminen tapahtui markkinoilla, joilla kulutus oli suhteellisen vakaata (kulutuksen lasku vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla oli suurelta osin väliaikaista covid-19-pandemian vaikutusten vuoksi). Unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni 5 prosenttia tarkastelujaksolla, sillä vuonna 2018 se oli 72,1 prosenttia ja tutkimusajanjaksolla 68,3 prosenttia.
- (259) Vaikka tässä tutkimuksessa vahinko koostui pääasiassa hinta- ja tulosindikaattoreista, kuten kannattavuudesta ja pääoman saannista, unionin tuotannonala kärsi myös tarkasteltujen määrän indikaattoreiden laskusta. Niin tuotanto, kapasiteetti, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärä kuin markkinaosuus unionin markkinoilla laskivat tarkastelujaksolla. Myös työllisyys ja tuottavuus laskivat, mikä liittyi alhaisempiin tuotanto- ja myyntimääriin.

Päätelmien jälkeen esitetyt huomautukset

- (260) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Indonesian viranomaiset kommentoivat tiettyjä vahinkoindikaattoreita ja päättelivät, että unionin tuotannonalalle ei aiheutunut vahinkoa tarkastelujaksolla. Tämä lausunto perustui seuraaviin seikkoihin: 1) taulukosta 4 käy ilmi tuotannon ja kapasiteetin lisääntyminen vuoden 2020 ja tutkimusajanjakson välillä, 2) taulukosta 5 markkinaosuuden lisääntyminen, myös kytkösmarkkinoilla, vuoden 2020 ja tutkimusajanjakson välillä, 3) taulukosta 7 myyntihinnan nousu tarkastelujaksolla ja sen seurauksena voiton kasvu vuoden 2020 ja tutkimusajanjakson välillä – 2,1 prosentista 2,5 prosenttiin, 4) taulukosta 9 varastojen pieneneminen tarkastelujaksolla ja 5) taulukosta 10 kannattavuuden, kassavirran ja investointien tuoton kasvu vuoden 2020 ja tutkimusajanjakson välillä. Indonesian viranomaiset väittivät myös, että komissio käytti mielivaltaisesti 6 prosentin tavoitevoittoa ilman perusteita ja että unionin tuotannonalan voiton kasvu – 2,1 prosentista vuonna 2020 tutkimusajanjakson 2,5 prosenttiin oli merkittävä ja ennennäkemätön ja että se saavutettiin covid-19-pandemian aikana. Wilmar väitti, että komissio ei analysoinut taulukkoa 10 asianmukaisesti vaan että kannattavuus kasvoi tarkastelujaksolla ja oli korkea tutkimusajanjaksolla.
- (261) Komissio oli eri mieltä väitteestä, jonka mukaan asiaa koskevat tiedot eivät osoittaneet merkittävää vahinkoa. Kuten 202 kappaleessa mainitaan, Indonesiasta tulevan tuonnin määrä kasvoi tarkastelujaksolla 13 prosenttia, vaikka kulutus laski 5 prosenttia. Indonesiasta tuleva tuonti onnistui myös kasvattamaan markkinaosuuttaan tällaisessa tilanteessa. Kuten lisäksi 192 kappaleessa selitetään, unionin kulutus on yleisesti ottaen vakaata⁽³⁷⁾ ja sen odotetaan elyvän vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla covid-19-pandemiaan liittyvien tekijöiden vuoksi tapahtuneen tilapäisen vähenemisen jälkeen⁽³⁸⁾.
- (262) Vastaavasti myös unionin tuotannonalan markkinaosuus kasvoi 70,6 prosentista 70,8 prosenttiin, kun mukaan otetaan käyttö kytkösmarkkinoilla. Sen sijaan unionin tuotannonalan markkinaosuus vapailla markkinoilla – mikä on tässä yhteydessä olennainen indikaattori – laski 68,4 prosentista vuonna 2020 tutkimusajanjakson 68,3 prosenttiin. Unionin tuotannonalan myynnin markkinaosuus vapailla markkinoilla pieneni koko tarkastelujakson ajan: vuosien 2018 ja 2019 välillä 72,1 prosentista 70,8 prosenttiin, 68,4 prosenttiin vuonna 2020 ja 68,3 prosenttiin tutkimusajanjaksolla. Sen sijaan Indonesiasta tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi samaan aikaan jatkuvasti: vuosien 2018 ja 2019 välillä 17,1 prosentista 19,0 prosenttiin, 20 prosenttiin vuonna 2020 ja 20,3 prosenttiin tutkimusajanjaksolla.
- (263) Myös keskimääräisen myyntihinnan nousua koskevaa väitettä on tarkasteltava ottaen huomioon raaka-ainekustannusten merkittävä nousu, kuten 256 kappaleessa selitetään. Lisäksi kuten 243 kappaleessa selitetään, loppuvarastojen prosenttiosuus tuotannosta pysyi varsin vakaana tarkastelujaksolla ja tuotannonalan tuotanto perustui tilauksiin, joten varastot pidettiin vähäisinä.
- (264) Taulukon 10 tulosindikaattoreita koskevassa väitteessä ei otettu huomioon koko asiayhteyttä. Esimerkiksi kassavirta laski tarkastelujaksolla koko ajan vuodesta 2018 vuoteen 2020 ja kääntyi negatiiviseksi vuonna 2020. Tutkimusajanjaksolla kassavirta kasvoi ja muuttui positiiviseksi, kun unionin tuotannonala onnistui kasvattamaan voittojaan, kuten 251 ja 266 kappaleessa selitetään. Tutkimusajanjakson kassavirta oli kuitenkin edelleen huomattavasti vuoden 2018 kassavirran tason alapuolella. Kaiken kaikkiaan kassavirta väheni 16 prosenttia.

⁽³⁷⁾ IHS Markit chemical economics handbook, julkaistu kesäkuussa 2021: ”Kiina, Länsi-Eurooppa ja Pohjois-Amerikka ovat suurimmat kulutusmarkkinat. Rasvahappojen kulutuksen kasvu on historiallisesti vastannut BKT:n kasvua kulutusalueilla” (<https://ihsmarkit.com/products/natural-fatty-acids-chemical-economics-handbook.html>).

⁽³⁸⁾ Industry ARC Fatty Acid Market Forecast (2021–2026): ”Lisäksi covid-19-pandemian vuoksi rasvahappojen tuotanto, kulutus, tuonti ja vienti estyivät. Nämä covid-19-pandemian monet seuraukset aiheuttivat ongelmia rasvahappojen markkinoilla vielä vuonna 2020. Rasvahappojen kysyntä kuitenkin kohenee vuoden 2021 loppuun mennessä henkilökohtaiseen hygieniaan ja kodinhoitoon liittyvien sektoreiden kukoistuksen ansiosta.” (<http://www.industryarc.com/Report/15848/fatty-acid-market.html>).

- (265) Tavoitevoiton osalta komissio katsoi, että 6 prosentin vähimmäisvoiton käyttäminen oli asianmukaista. Perusasetuksen 7 artiklan 2 c kohdassa todetaan, että vahinkomarginaalin laskemiseksi 6 prosentin vähimmäiskannattavuus on kannattavuustaso, jollaista voidaan odottaa tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa. Tämä taso määritettiin unionin tuotannonalojen pitkän aikavälin kannattavuuslukujen perusteella. Näyttää siltä, että tällainen taso olisi ilmeisen soveltumaton kyseiselle tuotannonalalle (ks. 268 kappale), ei esitetty. Sen vuoksi väite voidaan hylätä jo tällä perusteella.
- (266) Komissio kuitenkin huomautti, että unionin tuotannonalan voitto oli hieman yli kannattavuusrajan vain vuonna 2018 (1,9 %) ja tutkimusajanjaksolla (2,5 %) ja negatiivinen vuosina 2019 (-0,5 %) ja 2020 (-2,1 %). Lisäksi vuonna 2021, joka kattaa yhdeksän kuukautta tutkimusajanjaksosta, saavutettua myönteistä tasoa on tarkasteltava ottaen huomioon markkinoiden merkittävät toimitusketjun häiriöt, jotka johtuivat covid-19-pandemiasta ja vaikuttivat vakavasti Indonesian unioniin suuntautuvaan vientiin. Rasvahappojen toimituksia unioniin haittasivat Aasiasta peräisin olevien alusten viivästykset, jotka johtuivat covid-19-pandemian aiheuttamasta rahtialusten, säiliöalusten ja työntekijöiden pulasta⁽³⁹⁾. Nämä väliaikaiset markkinahäiriöt vaikuttivat paitsi tuotannonalan hintoihin maailmanlaajuisesti myös Indonesiasta tulevaan tuontiin, joka väheni absoluuttisesti tarkasteltuna vuoden 2020 ja tutkimusajanjakson välillä. Unionin tuotannonala totesi pystyneensä hyötymään näistä väliaikaisista markkinahäiriöistä ja nostamaan hinnat kannattavalle tasolle unionin markkinoilla ilman että sen markkinaosuus kärsi. Kaiken kaikkiaan unionin tuotannonalan kannattavuus heilui kuitenkin kannattavuusrajalta koko tarkastelujakson ajan ja Indonesiasta tuleva tuonti lisääntyi merkittävästi 17,1 prosentista 20,3 prosenttiin, vaikka kulutus väheni jonkin verran. Kaikki tekijät osoittavat selvästi, että Indonesiasta tuleva tuonti vaikutti kielteisesti unionin tuotannonalan kannattavuuteen koko tarkastelujakson ajan ja että 2,5 prosentin kannattavuuden huippu tutkimusajanjaksolla saavutettiin, kun indonesialaisilla viejillä oli lähinnä covid-19-pandemian jälkimainingeista johtuvia toimitusongelmia.
- (267) Taulukossa 10 esitetty kannattavuus laskettiin unionin tuotannonalan tuottamien ja unionin markkinoilla etuyhteydettömille asiakkaille myymien rasvahappotuotteiden kustannusten perusteella. Vaikka unionin tuotannonala tuottaa yleensä tilausten mukaisesti, sillä on myös pienet varastot, kuten taulukosta 9 käy ilmi. Sellaisen tuotannonalan, joka pitää pieniä varastoja, tuotannon yksikkökustannusten ja myytyjen tuotteiden yksikkökustannusten välinen ero on pieni. Tästä seuraa, että vaikka vuosina 2019 ja 2020 unionin tuotannonalan keskimääräinen yksikkömyyntihinta oli korkeampi tai yhtä suuri kuin tuotannon yksikkökustannukset, unionin tuotannonalalle aiheutui tappioita, kuten taulukossa 10 esitetään.
- (268) Tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa saavutettavan voiton tason osalta Indonesian viranomaiset eivät selittäneet, miksi tuotannonalan tutkimusajanjaksolla saaman 2,5 prosentin voiton väitettiin olevan riittävä. Kritisoidessaan komission käyttämää 6 prosentin kynnyksarvoa Indonesian viranomaiset eivät kuitenkaan pystyneet perustelemaan, mitä voiton tasoa olisi käytettävä, eivätkä selittämään covid-19-pandemian väitettyä vaikutusta kannattavuuteen. Komissio totesi, että asiakirja-aineistossa ei ole rasvahappoteollisuuden aiemmasta kannattavuustasosta (ilman Indonesian polkumyynnillä tapahtuvaa polkumyyntiä) muuta näyttöä, joka tukisi Indonesian viranomaisten väitettä 2,5 prosentin kannattavuuden riittävydestä tai kyseenalaistaisi 6 prosentin voittotason valinnan. Päinvastoin, julkisesti saatavilla olevat tiedot ja avoimessa asiakirja-aineistossa olevat tiedot tukevat komission havainnot. Komissio totesi, että Euroopan kemianteollisuuden järjestön CEFICin laatiman, muun muassa laajemman Euroopan kemianteollisuuden kannattavuutta vuonna 2020 koskevan raportin mukaan kemianteollisuuden bruttotoimintaylijäämä⁽⁴⁰⁾ prosenttiosuutena liikevaihdosta on noin 11 prosenttia. Lisäksi yrityksen CSIMarket⁽⁴¹⁾ keräämien tilastojen perusteella kemianteollisuuden voittomarginaalit ennen veroja olivat noin 13 prosenttia vuonna 2021. Lopullisia päätelmiä koskevissa huomautuksissaan Greven-ryhmä totesi lisäksi, että Euroopan kemianteollisuuden EBIT-marginaalit (earnings before interest and taxes – tulos ennen korkoja ja veroja) olivat noin 7 prosenttia vuonna 2020 (ks. tarkempia tietoja 294 kappaleessa). Näin ollen komissio katsoi käytettävissä olevan tiedon perusteella, että unionin tuotannonala ei saavuttanut tavanomaisten markkinaolosuhteiden mukaista kannattavuustasoa koko tarkastelujakson aikana.

⁽³⁹⁾ OFI Magazine, Strong demand forecast for oleochemicals, 9.7.2021, <https://www.ofimagazine.com/news/strong-demand-forecast-for-oleochemicals>

⁽⁴⁰⁾ Bruttotoimintaylijäämä, tai voitto, määritellään arvonlisäyksenä, josta vähennetään henkilöstökustannukset. Se tarkoittaa operatiivisen toiminnan tuottamaa ylijäämää sen jälkeen, kun työpanos on otettu huomioon. Kemian alalla bruttotoimintaylijäämä on 11 prosenttia liikevaihdosta: <https://www.francechimie.fr/media/52b/the-european-chemical-industry-facts-and-figures-2020.pdf>

⁽⁴¹⁾ CSIMarket, Chemical Manufacturing Industry Profitability, https://csimarket.com/Industry/industry_Profitability_Ratios.php?ind=101&hist=4

- (269) Komissio huomautti, kuten 253 ja 254 kappaleessa selitetään, että unionin tuotannonalan investoinnit olivat tarkastelujaksolla vähäisiä ja niissä keskityttiin tehokkuushyötyihin ja nykyisten laitosten moitteettoman toiminnan ylläpitämiseen. Negatiivisen tai alhaisen kannattavuustason vuoksi unionin tuotannonala ei pystynyt tarkastelujaksolla tekemään investointeja lisätäkseen innovointia ja parantaakseen tehokkuutta ja tuottavuutta ja voidakseen siten kilpailla markkinoilla. Unionin tuotannonala palvelee monipuolista asiakaskuntaa, jonka tarpeet muuttuvat jatkuvasti. Tarkastelujaksolla poistokustannukset olivat vain noin 2 prosenttia tuotantokustannuksista. Investointien noustessa 4 prosenttiin tuotantokustannuksista poistokustannukset kasvavat, jolloin unionin tuotannonala olisi kannattavuusrajalla siinä tapauksessa, että se voi pitää tarkastelujakson korkeat hinnat, mikä on kuitenkin erittäin epätodennäköistä, kun otetaan huomioon syyt, joiden vuoksi hinnat nousivat tutkimusajanjaksoilla. Sen vuoksi tuotannonalan tarkastelujaksolla saavuttama voittotaso ei ole riittävä alalla tarvittavien investointien tekemiseksi. Kaikki nämä seikat ovat täysin ristiriidassa Indonesian viranomaisten unionin tuotannonalasta tekemien perusteettomien väitteiden kanssa.
- (270) Lopuksi komissio huomautti, että sen analyysi oli kokonaisvaltainen ja kattava, koska se kattoi kaikki neljä vuotta ja kaikki perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa edellytetyt vahinkoindikaattorit. Lisäksi komissio käytti analyysissään kaikkia tietoja riippumatta siitä, oliko kehitys myönteistä vai kielteistä. Sen vuoksi komissio katsoi, että sen päätelmä merkittävästä vahingosta oli oikeudellisesti ja taloudellisesti perusteltu. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.
- (271) Indonesian viranomaiset väittivät myös, että vahinkoa koskeva päätelmä oli ristiriidassa 19 päivänä elokuuta 2022 päivätyn KLK:n kirjeen kanssa, jossa kommentoitiin KLK:n ja indonesialaisten vientiä harjoittavien tuottajien välistä kilpailua sekä KLK:n kannattavuutta.
- (272) Komissio hylkäsi tämän väitteen, koska kirje on peräisin yhdeltä ainoalta unionin tuottajalta, eikä siinä arvioida vahinkoa kattavasti. Tällaisella toteamuksella ei näin ollen voida kumota komission päätelmiä merkittävästä vahingosta.
- (273) Indonesian viranomaiset väittivät myös, että vaikka biodieselin tuotannossa käytetty rasvahappo jätettiin tuotteen määritelmän ulkopuolelle, komissio ei mukauttanut tuontitilastoja vastaavasti.
- (274) Komissio hylkäsi tämän väitteen ja vahvisti, että tuontitilastoihin ei sisälly jätteistä tuotettujen rasvahappojen eikä biodieselin tuotannossa käytettyjen rasvahappojen tuontimääriä.
- (275) Wilmar väitti, että taulukossa 4 esitetty tuotannon ja kapasiteetin käyttöasteen kehitys ei ollut vahingollista.
- (276) Komissio totesi, että tuotanto laski 7 prosenttia tarkastelujaksolla ja kapasiteetin käyttöaste 3 prosenttia, kuten taulukosta 4 käy ilmi. Wilmar ei arvioinut näitä suuntauksia oikeassa asiayhteydessä. Tarkastelujaksolla tilanteessa, jossa kulutus laski 5 prosenttia, tuonti Indonesiasta kasvoi 13 prosenttia ja sen markkinaosuus 17,1 prosentista vuonna 2018 tutkimusajanjakson 20,3 prosenttiin. Sen vuoksi komissio hylkäsi väitteet, jotka koskivat tuotantoa ja kapasiteetin käyttöastetta.
- (277) Wilmar väitti, että komissio oli väärässä todetessaan, että taulukossa 9 esitetyillä varastoilla oli vähemmän merkitystä kuin vahinkoanalyysillä, ja että varastojen vähäisyys oli merkki myynnin kasvusta.
- (278) Komissio totesi, että myyntimäärät vähenivät koko tarkastelujakson ajan, kuten taulukosta 5 käy ilmi. Lisäksi kun otetaan huomioon loppuvarastojen alhainen taso, joka oli alle 4,5 prosenttia tuotantomäärästä koko ajanjakson ajan, komissio pysyi kannassaan yleisen vahinkoanalyysin varastoihin liittyvistä seikoista.
- (279) Wilmar väitti, että taulukossa 10 esitetty investointien ja tuoton kehitys ei ollut vahingollista.
- (280) Investointien osalta väitettä käsitellään 269 kappaleessa. Investointien tuotto on tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kokonaisvoiton arvo jaettuna tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotantoon käytettyjen kiinteiden varojen kokonaismäärällä. Tarkastelujaksolla kiinteiden varojen kokonaisarvo oli suhteellisen vakaa. Sen vuoksi investointien tuoton kehitys seuraa kannattavuuden kehitystä. Näin ollen investointien tuotto pieneni vuosina 2018–2020. Tutkimusajanjaksoilla investointien tuotto kasvoi, kun unionin tuotannonalan kannattavuus parani

edellisiin vuosiin verrattuna. Kuten 266 kappaleessa selitetään, kannattavuuden kasvu tutkimusajanjaksolla oli kuitenkin vain väliaikaista. Sen vuoksi komissio piti voimassa päätelmänsä, jonka mukaan investointitaso ei riitä unionin tuotannonalan selviytymiseen tulevaisuudessa (ks. 253, 254 ja 269 kappale), ja väite hylättiin.

- (281) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Musim Mas -ryhmä väitti, että unionin tuotannonalalle ei aiheutunut vahinkoa tutkimusajanjaksolla. Kyseinen ryhmä pyysi komissiota keskittymään vahinkoanalyysissä tutkimusajanjaksoon ja väitti, että kyseisenä vuonna tuotanto, tuotantokapasiteetti, markkinaosuus, keskimääräiset hinnat, investointien tuotto, kassavirta, kannattavuus ja varastot kehittyivät positiivisesti. Etenkin Musim Mas -ryhmä huomautti, että kannattavuus oli korkeimmillaan (2,5 %) tutkimusajanjaksolla.
- (282) Komission on tehtävä vahinkoa koskeva arviointi koko tarkastelujaksolta eikä ainoastaan tutkimusajanjaksolta. Musim Mas -ryhmän ehdottama menetelmä, kuten edellä mainittu Indonesian viranomaisten ja Wilmarin arviointi, ei tuottaisi tarkkaa analyysiä unionin tuotannonalan vahinkotilanteesta, mitä perusasetuksen 3 artiklassa edellytetään. Tuotantomäärän (1,2 %) ja tuotantokapasiteetin (1,9 %) pieni kasvu ja varastojen väheneminen johtuivat kannattavuuden tilapäisestä paranemisesta, kuten 266 kappaleessa selitetään. Kassavirta ja investointien tuotto seurasivat kannattavuuden kehitystä. Unionin tuotannonalan markkinaosuus vapailla markkinoilla pieneni tutkimusajanjakson ja vuoden 2020 välillä 68,4 prosentista 68,3 prosenttiin. Unionin tuotannonalan myyntihinnan nousu raaka-aineiden hintojen noususta johtuvan tuotantokustannusten nousun mukaisesti tutkimusajanjaksolla oli tilapäisten toimitushäiriöiden ja covid-19-pandemian vaikutusta. Sen vuoksi väite hylättiin.
- (283) Musim Mas -ryhmä myös kyseenalaisti Indonesiasta tulevaa tuontia koskevat hinnan alittavuutta koskevat laskelmat (joihin Musim Mas -ryhmä viittasi virheellisesti viitehinnan alittavuutta koskevinä laskelmina) ja väitti, että taulukoissa 3 ja 7 esitettyjen keskimääräisten yksikköarvojen osalta päätelmät sisältävässä asiakirjassa viitataan paljon vähäisempään unionin tuotannonalan hintoihin kohdistuvaan vaikutukseen eli 4 prosentin ylihintaan vuonna 2018 ja vähäiseen 7 prosentin hinnan alittavuuteen tutkimusajanjaksolla.
- (284) Kyseinen vientiä harjoittava tuottaja teki hinnan alittavuutta koskevan päätelmänsä vertaamalla suoraan indonesialaisten tuottajien unioniin suuntautuvan tuonnin keskimääräistä hintaa unionin tuotannonalan keskimääräiseen hintaan eikä ottanut huomioon, että viejien ja unionin tuottajien tuotevalikoimat voivat poiketa toisistaan huomattavasti. Luotettavampien hinnan alittavuuden marginaalien laskemiseksi hintoja olisi vertailtava vertailukelpoisten tuotelajien osalta vientiä harjoittavien tuottajien tasolla, jos tiedot ovat saatavilla. Kyseinen viejä väitti, että tutkimusajanjaksolla hinnan alittavuus oli keskimäärin 7 prosenttia, kun taas tuotelajien vertailu osoitti hinnan alittavuuden marginaalin olevan yli 20 prosenttia. Hinnan alittavuuden marginaalia koskevat viejän huomautukset hylättiin.
- (285) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa CUTFA oli samaa mieltä komission vahinkoa koskevista päätelmistä ja totesi, että myyntihintoja, hinnan alittavuutta, viitehinnan alittavuutta, hintapainetta, yksikkökustannuksia ja tulosindikaattoreita, kuten liikevaihdon tuottoa, koskeva analyysi osoitti, että unionin tuotannonalalle oli aiheutunut vahinkoa tarkastelujaksolla. CUTFA huomautti myös, että määrällisiä indikaattoreita, kuten tuotantoa, kapasiteettia, kapasiteetin käyttöastetta, myyntimääriä ja markkinaosuutta, koskeva komission analyysi osoitti, että unionin tuotannonalalle aiheutui vahinkoa myös määrällisten indikaattoreiden tasolla. Lisäksi CUTFA vahvisti, että kannattavuuden hienoinen paraneminen tutkimusajanjaksolla ei luonut kestävää ja kilpailukykyistä tilannetta tuotannonalalle unionin markkinoilla.
- (286) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että unionin tuotannonalalle on aiheutunut perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa tutkimusajanjaksolla.

5. SYY-YHTEYS

- (287) Perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti komissio tutki, oliko asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheuttanut merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Perusasetuksen 3 artiklan 7 kohdan mukaisesti komissio tutki myös, olisivatko muut tiedossa olleet tekijät voineet samaan aikaan aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle. Komissio varmisti, ettei mitään muiden tekijöiden kuin asianomaisesta maasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttamaa mahdollista vahinkoa pidetä polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista johtuvana. Näitä tekijöitä ovat muista lähteistä kuin Indonesiasta tuleva tuonti, unionin tuotannonalan vientitulos, kytkösmarkkinoiden kehitys, kulutuksen kehitys, raaka-aineongelmat ja unionin tuotannonalan väitetty tehottomuus.

5.1 Polkumyöntituonnin vaikutukset

- (288) Kuten taulukosta 2 käy ilmi, Indonesiasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä kasvoi noin 203 000 tonnista vuonna 2018 noin 228 000 tonniin tutkimusajanjaksolla, eli 13 prosenttia. Sen markkinaosuus kasvoi samana ajanjaksona 17,1 prosentista 20,3 prosenttiin, eli 19 prosenttia. Samanaikaisesti tämän kehityksen kanssa unionin tuotannonalan myynti väheni vapailla markkinoilla 10 prosenttia ja sen markkinaosuus pieneni 72,1 prosentista 68,3 prosenttiin, eli 5 prosenttia. Kyseisellä ajanjaksolla myynti pienillä kytkösmarkkinoilla oli vakaata. Tutkimus osoitti, että myös polkumyynnillä tapahtunut tuonti kasvoi tasaisesti vuodesta toiseen määrän ja markkinaosuuden osalta. Absoluuttisesti mitattuna tuontimäärien kasvu vuonna 2019 ei jatkunut yhtä nopeana vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla covid-19-pandemiaan liittyvien ongelmien vuoksi. Vaikka kulutus laski 5 prosenttia tarkastelujaksolla, on ilmeistä, että nimenomaan Indonesiasta tulevan tuonnin markkinatilanne parani, vaikka viejillä oli toimitusvaikeuksia, kuten 202 kappaleessa todetaan.
- (289) Kuten 210 kappaleessa selitetään, Indonesiasta tuleva tuonti oli aiheuttanut unionin tuotannonalan hintojen laskua jo tarkastelujakson alussa. Raaka-ainekustannusten huomattavan maailmanlaajuisen vaihtelun vuoksi unionin tuottajat eivät myöskään pystyneet mukauttamaan hintojaan siten, että ne saavuttaisivat kohtuullisen voiton tai pysyisivät edes kannattavina.
- (290) Indonesiasta tulevan tuonnin tarkastelujaksolla saavuttama markkinaosuus oli mahdollinen, koska tutkimuksen kohteena oleva tuote on hyödyke ja hinnalla on suuri merkitys asiakkaiden päätöksenteossa. Unionin tuotannonalan taloudellisen tilanteen heikkenemisen ja Indonesiasta polkumyynnillä tapahtuneen merkittävän tuonnin, joka alitti unionin tuotannonalan hinnat ja esti EU:n markkinahintojen korotukset, välinen ajallinen yhteys vahvistaa, että näiden kahden tekijän välillä on syy-yhteys.
- (291) Kuten edellä selitetään, vientiä harjoittavien tuottajien toimitusongelmat vähensivät tilapäisesti unionin tuotannonalaan kohdistuvaa painetta tutkimusajanjaksolla. Tämän avulla unionin tuotannonala pystyi nostamaan hintoja tasolle, jolla voitiin tehdä jonkin verran voittoa, mutta ei kuitenkaan tasolle, joka takaisi kohtuullisen voiton tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa.
- (292) Lisäksi komissio totesi, että kun kulutus vapailla markkinoilla väheni 3 prosenttia vuosina 2018–2020, tuonti Indonesiasta kasvoi 14 prosenttia ja hinnat laskivat 12 prosenttia. Samalla ajanjaksolla unionin tuotannonalan myyntimäärä laski 8 prosenttia ja sen hinnat laskivat 2 prosenttia. Tämä aiheutti taloudellisia tappioita, jotka vaikuttivat myös unionin tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen tutkimusajanjaksolla, jonka aikana polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttama paine jatkui.
- (293) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa CUTFA oli samaa mieltä syy-yhteyttä koskevasta komission analyysistä, kun otetaan huomioon edellä vahvistetut vahinkoindikaattorit ja hintavertailut sekä Indonesiasta tulevan tuonnin määrät, markkinaosuus ja hinnat. CUTFA huomautti, että Indonesiasta tulevan tuonnin aiheuttama hintapaine oli estänyt riittävät hinnankorotukset, jotka olisi pitänyt tehdä raaka-aineiden hintojen nousun vuoksi. Lisäksi CUTFA totesi, että Indonesiasta tulevan tuonnin kasvu oli vaikuttanut aiheutuneeseen vahinkoon.
- (294) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Greven-ryhmä kommentoi unionin tuotannonalan kannattavuutta ja väitti sen noudattavan Euroopan kemian teollisuuden yleistä suuntausta tarkastelujaksolla. Tämän väitteen tueksi Greven-ryhmä esitti Euroopan kemianteollisuuden EBIT-marginaaleista (tulot ennen korkoja ja veroja) kaavion, jonka mukaan ne olivat laskeneet 33,9 prosenttia, eli 3,4 prosenttiyksikköä, 10,4 prosentista (vuonna 2018) 7,0 prosenttiin (vuonna 2020). Näiden tietojen perusteella Greven-ryhmä päätteli, että unionin tuotannonalan kannattavuuden heikkenemistä on tarkasteltava Euroopan kemianteollisuuden keskiarvona ja sen vuoksi sillä ei ole merkitystä ja sen voidaan katsoa johtuvan muista tekijöistä kuin Indonesiasta polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista.
- (295) Komissio totesi, että Greven-ryhmä käytti vertailussa ajanjaksoa 2018–2020. Jos lähtökohdaksi otetaan unionin tuotannonalan tosiasiallinen 1,9 prosentin kannattavuus vuonna 2018, kannattavuuden heikkeneminen 33,9 prosentilla tarkoittaisi sen laskua 1,26 prosenttiin vuonna 2020. Unionin tuotannonalan kannattavuus tippui kuitenkin negatiiviselle tasolle (– 2,1 %) vuonna 2020. Tällaista heikkenemistä ei voida pitää merkityksettömänä eikä olevan edes lähellä Euroopan (laajemman) kemianteollisuuden kehitystä. Sitä paitsi Greven-ryhmän väitteet perustuvat kannattavuuden suhteellisten muutosten kehitykseen, eikä niissä oteta lainkaan huomioon kemianteollisuuden kannattavuuden tosiasiallista absoluuttista tasoa. Prosenttiyksikköjen muutoksella 10,4 prosentista 7,0 prosenttiin on myös erilainen vaikutus sellaisen yrityksen toimintaan, jonka voitto laskee 1,9 prosentista – 1,5 prosenttiin. Ensimmäisessä skenaariossa yritys yksinkertaisesti tekee vähemmän voittoa, kun taas toisessa

skenaariossa yhtiöstä tulee tappiollinen, mikä vaarantaa sen tulevaisuuden. On kiistatonta, että rasvahappoteollisuuden negatiiviset tai alhaiset kannattavuustasot ovat Euroopan kemianteollisuuden tavanomaisia keskimääräisiä voittoja alhaisemmat. Kuten 266 ja 269 kappaleessa selitetään, negatiivinen tai erittäin alhainen kannattavuustaso tarkastelujaksolla ei ollut riittävä, jotta unionin tuotannonala olisi voinut jatkaa liiketoimintaansa tavanomaisissa olosuhteissa, sillä tuotannonala ei voinut nostaa hintojaan tasolle, joka kattaisi kohonneet raaka-ainekustannukset ja tuottaisi voittoa. Tuotannonala ei voinut myöskään tehdä tarvittavia investointeja voidakseen innovoida ja pysyä asiakkaidensa tiettyjen tuotteiden kysynnän tasalla (ks. 253, 254 ja 269 kappale). Greven-ryhmä ei osoittanut, miten tällainen rasvahappoteollisuuden negatiivinen tai erittäin alhainen kannattavuus absoluuttisesti mitattuna olisi perusteltua tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa, eikä se perustellut, mitkä muut tekijät kuin Indonesiasta polkumyynnillä tuleva tuonti vaikuttivat unionin tuotannonalan kannattavuuteen muuten kuin viittaamalla yleisesti kemianteollisuuden kannattavuuskehitykseen. Kaikkien näiden seikkojen perusteella komissio päätteli, että väite siitä, että alhainen kannattavuus johtui muista tekijöistä kuin Indonesiasta polkumyynnillä tapahtuvasta rasvahapon tuonnista, ei ole pelkästään perustelematon vaan myös perusteeton, kuten edellä esitetyt väitteet osoittavat, ja sen vuoksi väite on hylättävä.

- (296) Wilmar väitti, että Indonesiasta tulevan tuonnin kasvulla ei ollut vaikutusta unionin tuotannonalan myyntimääriin. Wilmar väitti erityisesti, että taulukon 2 mukaan tuonti ei ollut lisääntynyt merkittävästi perusasetuksen 3 artiklan 3 kohdassa tarkoitetulla tavalla. Se väitti, että tuonti Indonesiasta oli vakaata lukuun ottamatta vuotta 2019, jolloin tuonti kasvoi 25 384 tonnia, mikä oli merkityksetöntä verrattuna 1 295 034 tonnin kokonaiskulutukseen. Sen jälkeen tuonnin määrä pysyi suhteellisen vakaana kasvaen 1 prosentin vuonna 2020 ja laskien 1 prosentin tutkimusajanjaksolla, mikä Wilmarin mukaan vastasi tavanomaisia markkinaheilahteluja. Lisäksi Wilmar väitti, että tuonnin kokonaiskasvu tarkastelujaksolla oli 13 prosenttia ja kasvua esiintyi ainoastaan vuonna 2019 eli sen jälkeisinä vuosina tuonti ei kasvanut väitetystä polkumyynnistä huolimatta. Sen sijaan esimerkiksi tuonti Malesiasta kasvoi tasaisesti vuosina 2018–2020. Wilmar väitti, että vuonna 2019 tapahtunut tuonnin kasvu ei vaikuttanut kyseisenä vuonna unionin tuotannonalan myyntiin absoluuttisesti tarkasteluna. Wilmar väitti lisäksi, että unionin tuotannonalan myynnin merkittävä väheneminen tapahtui vuonna 2020 ja tutkimusajanjaksolla, jolloin tuonti Indonesiasta ei kasvanut. Wilmar lisäsi, että Indonesiasta tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi 1,9 prosenttia vuonna 2019 ja edelleen 1 prosenttia vuoden 2020. Kokonaiskasvu vuoden 2018 ja tutkimusajanjakson välillä oli 3,2 prosenttia. Kasvu tapahtui tilanteessa, jossa unionin kulutus väheni vuonna 2020 ja edelleen tutkimusajanjaksolla covid-19-pandemian, talouden yleisen hidastumisen ja tiettyjen teollisuudenalojen (esim. autoteollisuus) taantuman vuoksi.
- (297) Komissio totesi, että tarkastelujaksolla Indonesiasta tuleva tuonti lisääntyi 13 prosenttia ja sen markkinaosuus 19 prosenttia. Lisäksi vuosien 2018 ja 2019 välillä melko vakailla markkinoilla – kulutuksen pienentyessä 1 prosenttia – tuonti Indonesiasta kasvoi 13 prosenttia mutta unionin tuotannonalan myynti pysyi lähes vakaana. Tämän perusteella Indonesiasta tulevan tuonnin markkinaosuus kasvoi 17,1 prosentista 19,0 prosenttiin, kun taas unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni 72,1 prosentista 70,8 prosenttiin. Absoluuttisesti tarkasteltuna unionin tuotannonalan myynti ei laskenut vuoden 2020 ja 2019 välillä, mutta unionin tuotannonalan markkinaosuus pieneni, eikä unionin tuotannonala pystynyt pitämään hintoja kannattavalla tasolla vuosien 2018 ja 2019 välillä. Tästä seuraa, että kyseisellä ajanjaksolla Indonesiasta tulevan tuonnin kasvu, päinvastoin kuin Wilmar väitti, vaikutti unionin tuotannonalaan, jonka markkinaosuus pieneni ja jonka toiminta muuttui tappiolliseksi.
- (298) Vuosien 2019 ja 2020 välillä markkinoilla, joilla kulutus väheni (4 prosenttia), Indonesiasta tulevan tuonnin määrä kasvoi edelleen – joskin vähäisemmässä määrin – 1,4 prosenttia ja kasvatti markkinaosuuttaan vielä yhden prosenttiyksikön verran. Toisaalta unionin tuotannonala menetti vielä enemmän markkinaosuutta eli 2,4 prosenttiyksikköä ja sen oli laskettava hintojaan vieläkin enemmän ollakseen menettämättä lisää markkinaosuudestaan, minkä vuoksi sille aiheutui enemmän tappiota (– 2,1 %) kuin vuonna 2019. Näin ollen vuosien 2019 ja 2020 välillä Indonesian vienti kasvatti edelleen markkinaosuuttaan, kun taas unionin tuotannonala menetti lisää markkinaosuudestaan ja sille aiheutui enemmän tappiota kuin vuonna 2019.
- (299) Komissio totesi lisäksi, että tarkastelujakson alusta alkaen Indonesiasta tulevan tuonnin markkinaosuus on ollut merkittävä eli 17,1 prosenttia. Sen vuoksi ei ole yllättävää, että ajanjaksolla, jolla kulutus väheni jonkin verran, Indonesiasta tuleva tuonti ei vähentynyt vuodesta 2019 lähtien yhtä jyrkästi kuin vuosina 2018–2019. Unionin tuotannonala päätti säilyttää markkinaosuutensa, minkä vuoksi Indonesiasta tulevan tuonnin aiheuttama hintapaine aiheutti sille tappioita. Jos unionin tuotannonala olisi päättänyt pitää hinnat korkeampina ja uhrata

suuremman markkinaosuuden, indonesialaiset rasvahappojen viejät olisivat lisänneet vientiään entisestään ja vahvistaneet asemansa unionin tärkeimpien asiakkaiden toimittajina. Sen vuoksi tarkasteltaessa Indonesiasta tulevan tuonnin hitaampaa kasvua vuosien 2019 ja 2020 välillä verrattuna vuosiin 2018–2019 on pidettävä mielessä unionin tuotannonalan toimet, joilla se pyrkii suojaamaan markkinaosuuttaan.

- (300) Vuoden 2020 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana unionin markkinaosuus muuttui hiukan covid-19-pandemian vuoksi. Kulutus väheni 2,5 prosenttia, Indonesiasta tulevan tuonnin määrä laski 2,3 prosenttia ja unionin tuotannonalan myynti laski 2,6 prosenttia. Myös tänä aikana, jolloin covid-19-pandemia häiritsi toimitusketjuja ja korotti hintoja maailmanlaajuisesti, kuten 266 kappaleessa selitetään, Indonesiasta tuleva tuonti kasvatti markkinaosuuttaan hieman (0,3 prosenttiyksikköä), kun taas unionin tuotannonalan markkinaosuus supistui 0,1 prosenttiyksikköä. Ilman toimitusketjuun liittyviä ongelmia Indonesiasta tuleva tuonti olisi todennäköisesti kasvanut vielä enemmän. On huomattava, kuten 259 kappaleessa todetaan, että tässä tapauksessa vahinko liittyy pääasiassa hintavaikutuksiin, vaikka myös määrällistä vahinkoa esiintyi. Tämän vahvistavat tutkimuksen aikana havaitut merkittävä hinnan alittavuuden taso ja hintojen aleneminen (ks. 209 ja 210 kappale) sekä Indonesiasta tulevan tuonnin määrän ja markkinaosuuden muutos tarkastelujaksolla. Sen vuoksi hylätään väite, jonka mukaan Indonesiasta tulevan tuonnin kasvulla ei ollut vaikutusta unionin tuotannonalan myyntimääriin.
- (301) Wilmar väitti myös, että Indonesiasta tulevan tuonnin hintavaikutukset eivät vaikuttaneet unionin tuotannonalaan. Wilmar käytti näyttönä taulukoissa 3 ja 7 esitettyjä tietoja keskimääräisistä hinnoista ja unionin tuotannonalan tekemiä hinnankorotuksia. Se väitti myös, että Indonesiasta tuleva tuonti ei kilpaillut unionin tuotannonalan kanssa eikä se sen vuoksi voinut aiheuttaa hintapainetta. Wilmar väitti lisäksi, että komissio käytti hintapäätelmänsä tekemiseen yksinomaan ”päästä päähän” ulottuvia tietoja (eli hintavertailuja vuodesta 2018 tutkimusajanjakson loppuun).
- (302) Indonesiasta tulevan tuonnin hintojen osalta komissio vahvisti tämän tuonnin määrän ja hinnat 195 ja 199 kappaleessa kuvatulla menetelmällä. Menetelmä on erittäin tarkka tuonnin määrän osalta, mutta osapuolilta saatujen huomautusten jälkeen komissio katsoo, että taulukossa 3 esitettyjä hintoja on tarpeen verrata Wilmarin ilmoittamiin vientihintoihin erityisesti vuoden 2018 osalta. Koska vuonna 2018 suurin osa Indonesiasta tulevasta kokonaistuonnista oli peräisin Wilmarilta, sen vientihinta on kohtuullinen vertailuarvo vuoden 2018 tuontihinnalle. Wilmarin keskimääräinen yksikkövientihinta vuonna 2018 oli alhaisempi kuin taulukossa 3 esitetty tuontihinta ja alhaisempi kuin taulukossa 7 esitetty unionin tuotannonalan yksikkömyyntihinta.
- (303) Lisäksi olisi muistettava, että hintakehitystä ja hintapainetta koskeva komission analyysi osoitti tässä tapauksessa, että myös raaka-aineiden hintojen nousu on otettava huomioon. Sen vuoksi komission analyysissä otettiin huomioon unionin tuotannonalan yksikkökustannukset, kannattavuus ja sekä unionin tuotannonalan että Indonesiasta tulevan tuonnin hinnat. Unionin tuotannonalan hinnankorotukset tutkimusajanjaksolla olivat juuri riittävät kompensoimaan tuotantokustannusten nousua, joka johtui raaka-aineiden hintojen noususta. Lisäksi tuotannonala onnistui nostamaan hintoja tutkimusajanjaksolla covid-19-pandemiasta indonesialaisille viejille aiheutuneiden toimitusketjuongelmien vuoksi, kuten 266 kappaleessa selitetään. Kuten otokseen valitut unionin tuottajat totesivat, ilman covid-19-pandemian aiheuttamaa väliaikaista tilannetta markkinoilla tuotannonala ei olisi pystynyt nostamaan hintoja tutkimusajanjaksolla korkeampien tuotantokustannusten mukaisesti ja sille aiheutunut vahinko olisi ollut vieläkin merkittävämpi. Lisäksi se, että toimitusketjuun liittyvistä ongelmista huolimatta indonesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat pystyivät jatkamaan vientiä ja lisäämään markkinaosuuttaan, osoittaa, että niiden harjoittaman polkumyynnituonnin vahingolliset vaikutukset voivat aiheuttaa ja todennäköisesti aiheuttavat vahinkoa unionin tuotannonalalle.
- (304) Lisäksi tutkimusajanjaksosta tehtiin hinnan alittavuutta koskeva analyysi tuotelajeittain. Se osoitti, että unionin tuotannonalan ja Indonesiasta tulevan tuonnin välinen kilpailu oli kovaa ja suurin osa tuoduista tuotelajeista kilpaili unionin tuotannonalan myymien samankaltaisten tuotelajien kanssa. Kun otetaan huomioon myös se, että rasvahapot ovat hyödykkeitä, joita myydään pääasiassa hinnan perusteella, katsottiin, että hintapaine unionin markkinoilla oli erittäin suuri. Se tosiseikka, että hinnankorotukset tapahtuivat tarkastelujaksolla raaka-ainekustannusten kohotessa, ei ole merkki terveestä kehityksestä, jos – kuten tässä tapauksessa – korotukset ovat tasolla,

joka pelkästään kattaa kustannukset eikä tuota tarvittavaa voittoa. Tämä käy ilmi siitä, että tarkastelujaksolla unionin tuotannonalan kasvu ja myynti polkivat paikallaan, koska riittämättömällä hinnoilla ei saavutettu riittävää voiton tasoa. Sen vuoksi nämä väitteet hylättiin.

- (305) Wilmar väitti myös, ettei kassavirran kehitys ollut vahingollinen ja että kassavirtaongelmat johtuivat joko siitä, että unionin tuotannonalan asiakkaat maksoivat laskuja myöhässä, tai suurista investointihankkeista.
- (306) Väitteet ovat perusteettomia ja spekulatiivisia. Niiden tueksi ei esitetty mitään näyttöä. Päinvastoin, tuotannonalan alhainen ja laskeva kassavirta on johdonmukainen liikevaihdon tuoton ja muiden indikaattorien kanssa, joiden arvot johtuivat pääasiassa alhaisista myyntihinnoista ja alhaisesta kannattavuudesta. Sen vuoksi komissio hylkäsi nämä väitteet.
- (307) Wilmar väitti myös, että työllisyyden ja tuottavuuden kehitys ei korreloi Indonesiasta tulevan tuontimäärien suuntauksen kanssa.
- (308) Ensinnäkin olisi huomattava, että kaikkien vahinkoindikaattoreiden ei tarvitse olla suoraan yhteydessä Indonesiasta tulevan tuonnin kanssa perusasetuksen 3 artiklan mukaisen vahingon määrittämiseksi. Sekä työllisyystaso että tuottavuus laskivat tarkastelujaksolla ja komissio otti nämä tekijät asianmukaisesti huomioon jaksossa ”Vahinkoa koskevat päätelmät”. Kuten 259 kappaleessa todetaan, polkumyynnillä tapahtunut tuonti vaikutti kuitenkin negatiivisesti unionin tuotannonalan hintoihin ja sille aiheutui merkittävää vahinkoa, koska se ei voinut nostaa hintojaan tasolle, joka mahdollistaisi kohtuullisen voiton. Sen vuoksi komissio hylkäsi työllisyyttä ja tuottavuutta koskevat väitteet.
- (309) Wilmar vertasi myös unionin markkinoiden hintoja unionin tuotannonalan vientihintoihin tarkastelujaksolla ja piti niitä hyvin samankaltaisina. Olettamalla, että unionin tuotannonalan vientihinnat olivat globaalien markkinahintojen mukaisia, Wilmar päätteli, että Indonesiasta tuleva tuonti ei aiheuttanut hintapainetta unionin tuotannonalan hinnoille vaan että ne olivat globaalien markkinahintojen tasolla.
- (310) Komissio huomautti, että oletusta siitä, että unionin tuotannonalan vientihinnat olivat globaalien markkinahintojen mukaisia, ei selitetty eikä perusteltu. Komissio vertasi suoraan unionin tuotannonalan myyntihintoja ja Wilmarin vientihintoja tuotevalvontakoodien tasolla, ja vertailu osoitti, että Wilmarin hinnat alittivat merkittävästi unionin tuotannonalan hinnat. Näin ollen komissio hylkäsi tämän väitteen.
- (311) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämässään huomautuksessa Musim Mas -ryhmä esitti huomautuksia ja analyysin Indonesiasta tulevan tuonnin määrästä ja keskimääräisistä hinnoista ja vertasi niitä unionin tuotannonalan keskimääräisiin hintoihin ja kannattavuuteen osoittaakseen, että Indonesiasta tuleva tuonti ei ollut syytä unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon.
- (312) Koska vertailut ja tehdyt päätelmät perustuvat keskimääräisiin hintoihin, ne eivät kuitenkaan ole yhtä tarkkoja kuin erityisten hinnan alittavuutta koskevien laskelmien perusteella tehdyt päätelmät, joiden mukaan hintapainetta esiintyi selvästi. Lisäksi huomautuksessa, jonka mukaan kannattavuus oli korkeimmillaan tutkimusajanjaksolla, ei oteta huomioon sitä, että myöskään kyseisenä vuonna kannattavuus ei ollut riittävä tuotannonalan elinkelpoisuuden varmistamiseksi, kuten 266 ja 269 kappaleessa selitetään. Päinvastoin kuin osapuoli väittää, olosuhteet osoittavat nimenomaan syy-yhteyden Indonesiasta polkumyynnillä tapahtuvan viennin ja EU:n tuotannonalalle aiheutuneen vahingon välillä. Unionin tuotannonala elpyi hieman, koska Indonesiasta tuleva tuonti väheni väliaikaisesti ja Indonesian vientitoimitusten saapuminen unionin markkinoille oli epävarmaa, minkä vuoksi käyttäjät ostivat rasvahappoa unionin tuottajilta eivätkä indonesialaisilta viejiltä, kuten 266 kappaleessa selitetään. Näin ollen nämä huomautukset hylättiin.
- (313) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että Indonesiasta polkumyynnillä tapahtunut tuonti aiheutti merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle.

5.2 Muiden tekijöiden vaikutukset

5.2.1 Tuonti kolmansista maista

- (314) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä kehittyi 195 kappaleessa esitettyä laskentamenetelmää soveltaen tarkastelujaksolla seuraavasti:

Taulukko 11

Tuonti kolmansista maista

Maa		2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Malesia	Määrä (tonnia)	88 322	90 583	95 453	88 183
	<i>Indeksi</i>	100	103	108	100
	Markkinaosuus (%)	7,5	7,5	8,3	7,8
	<i>Indeksi</i>	100	101	111	105
	Keskihinta	1 110	849	925	1 161
	<i>Indeksi</i>	100	76	83	105
Muut kolmannet maat	Määrä (tonnia)	39 435	32 899	38 092	40 064
	<i>Indeksi</i>	100	83	97	102
	Markkinaosuus (%)	3,3	2,7	3,3	3,6
	<i>Indeksi</i>	100	82	99	107
	Keskihinta	1 331	1 522	1 329	1 443
	<i>Indeksi</i>	100	114	100	108
Kaikki kolmannet maat yhteensä Indonesiaa lukuun ottamatta	Määrä (tonnia)	127 757	123 482	133 545	128 247
	<i>Indeksi</i>	100	97	105	100
	Markkinaosuus (%)	10,8	10,3	11,6	11,4
	<i>Indeksi</i>	100	95	107	106
	Keskihinta	1 178	1 028	1 040	1 249
	<i>Indeksi</i>	100	87	88	106

Lähde: Eurostat.

- (315) Malesiasta tulevan tuonnin määrä pysyi suhteellisen vakaana tarkastelujaksolla. Sen määrä oli tutkimusajanjaksolla samalla tasolla kuin vuonna 2018 eli noin 88 000 tonnia. Tämän tuonnin markkinaosuus oli tarkastelujaksolla 7,5–8,3 prosenttia, vaikka kokonaisuutena markkinaosuus kasvoi 5 prosenttia kulutuksen laskun vuoksi.
- (316) Tuonti Malesiasta tuli unionin markkinoille pääasiassa CN-koodeilla 3823 11 00, 3823 12 00 ja 3823 19 10. Nämä olivat myös pääasialliset Indonesiasta tulevassa tuonnissa käytetyt koodit. Käytettävissä olevien

tietojen mukaan näistä kahdesta maasta tulleen tuonnin tuotevalikoima pysyi vakaana tarkastelujaksolla. Malesiasta tulleen tuonnin keskimääräiset hinnat olivat jatkuvasti korkeammat kuin Indonesian hinnat (yli 10 prosenttia kunakin vuonna) ja unionin tuotannonalan hinnat.

- (317) Muista kolmansista maista tulevan tuonnin määrä kasvoi kaksi prosenttia tarkastelujaksolla. Tämä tuonti pysyi koko ajanjakson ajan vakaana noin 40 000 tonnissa, ja sen yhteenlaskettu markkinaosuus oli alle 4 prosenttia.
- (318) Tuonti muista maista tapahtui myös pääasiassa CN-koodeilla 3823 11 00, 3823 12 00 ja 3823 19 10, mikä viittaa samankaltaiseen tuotevalikoimaan. Näistä muista kolmansista maista tulleen tuonnin keskimääräiset hinnat olivat jatkuvasti korkeammat kuin sekä Indonesian että unionin tuotannonalan hinnat.
- (319) Wilmar väitti, että Argentiinasta tulevan tuonnin hinnat aiheuttivat vahinkoa unionin tuottajille.
- (320) Koska tällainen tuonti oli kuitenkin hyvin vähäistä, vain noin 4 000 tonnia tutkimusajanjaksolla, mikä vastasi 0,4 prosentin markkinaosuutta, väite hylättiin.
- (321) Näin ollen komissio päätteli, että tuonti kolmansista maista ei aiheuttanut merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle eikä heikentänyt syy-yhteyttä Indonesiasta tulevan tuonnin osalta.

5.2.2 Unionin tuotannonalan vientitoiminta

- (322) Unionin tuottajien keskimääräiset vientimäärät kehittyivät tarkastelujaksolla taulukon 12 mukaisesti: Tämä luku saatiin käyttämällä otokseen valittujen unionin tuottajien vientiä ja ekstrapoloimalla luku niin, että se edustaa koko unionin tuotannonalaa ⁽⁴²⁾.

Taulukko 12

Otokseen valittujen unionin tuottajien vientitoiminta

	2018	2019	2020	Tutkimusajanjakso
Vientimäärä (tonnia)	91 577	82 260	79 319	86 173
<i>Indeksi</i>	100	90	87	94
Keskimääräinen hinta etuyhteydettömille osapuolille (euroa/tonni)	929	804	857	1 105
<i>Indeksi</i>	100	87	92	119

Lähde: Otokseen valitut unionin tuottajat.

- (323) Unionin tuotannonalan viennin määrä väheni kuusi prosenttia tarkastelujakson aikana. Tämän viennin myyntihinnat nousivat 19 prosenttia samalla ajanjaksolla, kun otetaan huomioon, että myös taulukossa 7 esitetty kustannusten kehitys vaikutti kyseisiin hintoihin.
- (324) Kun otetaan huomioon, että vientimäärien osuus unionin myyntimääristä oli vain noin 10 prosenttia ja että myyntimäärien ja hintojen kehitys oli samanlaista kuin unionin tuotannonalan myynnissä unionin vapailla markkinoilla havaittu kehitys, on selvää, että unionin tuotannonalan vientitoiminta ei ole keskeinen tekijä unionin tuotannonalan taloudellisen tilanteen kokonaisarvioinnissa.
- (325) Sen vuoksi komissio päätteli, että unionin tuotannonalan vientitoiminta ei aiheuttanut merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle tai että se pystyi heikentämään syy-yhteyttä Indonesiasta tulevan tuonnin osalta.

5.2.3 Kulutus

- (326) Kulutus väheni tarkastelujakson aikana 5 prosenttia unionin vapailla markkinoilla, kuten taulukosta 1 käy ilmi. Kun huomioon otetaan myös kytkösmarkkinat, myös unionin kokonaismarkkinoiden kulutus väheni 5 prosenttia. Tutkimus osoitti, että kulutuksen väheneminen johtui pääasiassa covid-19-pandemiaan liittyvistä tekijöistä ja sen vaikutuksesta unionin käyttäjäsektoreihin, kuten kodinhoitotuotteisiin, kuten 191 kappaleessa todetaan.
- (327) Wilmarin ja P&G:n mukaan kulutuksen väheneminen johtui osittain autoteollisuuden kehityksestä covid-19-pandemian aikana. Lisäksi ne väittivät, että 3-monoklooripropaanidiolin (3-MCPD) enimmäismääriä koskevan lainsäädännön käyttöönotto oli vaikuttanut myös elintarvikealan myyntiin.

⁽⁴²⁾ Otokseen valittujen unionin tuottajien osuus unionin tuotannosta ja myynnistä on noin 60 prosenttia.

- (328) Komissio katsoi, että kulutuksen väliaikainen väheneminen covid-19-pandemian aikana ei voinut selittää unionin tuotannonalalle aiheutunutta merkittävää vahinkoa. Autoteollisuudessa ja elintarvikealalla tapahtuneella kehityksellä ei ollut suurta merkitystä kokonaiskulutuksessa, joka väheni vain 5 prosenttia. Vahinkoanalyysi osoitti, että unionin tuotannonalalle aiheutunut merkittävä vahinko liittyi hintakysymyksiin, kuten alihinnoitteluun ja hinnan- korostusten estymiseen, jotka estivät unionia nostamasta hintaa kustannusten mukaisesti tasolle, jolla olisi saatu riittävä voitto.
- (329) Tutkimus osoitti, että unionin tuotannonalan tuotanto- ja myyntimäärät vähenivät tarkastelujaksolla enemmän kuin kulutus. Kulutuksen supistumisesta huolimatta markkinakehityksestä hyötyi eniten Indonesiasta polkumyynnillä tapahtuva tuonti, jonka markkinaosuus kasvoi 19 prosenttia tarkastelujaksolla, kuten taulukosta 2 käy ilmi.
- (330) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että kulutuksen kehitys ei aiheuttanut merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle.

5.2.4 Raaka-aineisiin liittyvät kysymykset

- (331) Tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tärkeimmät raaka-aineet ovat tali, eläinrasvasta saatava materiaali ja/tai kasviöljyt, kuten raaka palmuöljy. Niiden osuus rasvahappojen tuotannon kokonaiskustannuksista on noin 70 prosenttia.
- (332) Unionin tuottajat käyttivät raaka-aineena pääasiassa talia, mutta ne käyttivät myös suuria määriä kasviöljyä, joka on peräisin unionista tai Kaakkois-Aasiasta, Indonesia mukaan luettuna. Talia on saatavilla paikallisesti, ja se soveltuu useimpien rasvahappojen käyttäjäsegmenttien tuotantoon. Indonesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat käyttivät tuotannossaan pääasiassa raakaa palmuöljyä ja raakaa palmuydinöljyä sekä pieniä määriä muita paikallisesti saatavilla olevia kasviöljyjä, kuten kookosöljyä. Tutkimuksessa kävi ilmi, että yleisesti ottaen rasvahapon laatu ja vaatimukset ovat riippuvaisia raaka-ainepanoksesta, joskin tali ja raakaan palmuydinöljyyn perustuvat tuotteet ovat pitkälti vaihdettavissa keskenään. Lisäksi valmistettuja tuotteita voidaan hydraamalla ja jakotislamalla jalostaa tai kehittää edelleen ominaisuuksiltaan erilaisiksi tuotteiksi tiettyjen asiakkaiden erityisvaatimusten täyttämiseksi.
- (333) Wilmar ja P&G väittivät, että unionin tuotannonalan riippuvuus talista raaka-aineena raa'an palmuöljyn sijasta vaikutti negatiivisesti sen kustannuksiin ja kannattavuuteen. Se väitti, että unionin talimarkkinoiden kehitys oli lisännyt kilpailua talista ja nostanut talin hintoja. Greven-ryhmä väitti, että renderoitujen eläinrasvojen lisääntyvä käyttö biopoltoaineiden tuotannossa vaikutti haitallisesti öljykemianteollisuuden mahdollisuuksiin saada talia ja että tämä niukkuus oli aiheuttanut huomattavia hinnankorotuksia.
- (334) Komissio totesi, että vahingon syy oli Indonesiasta tulevan tuonnin halvat hinnat. Vahinkoanalyysin kannalta ei ole merkittävää, että mahdollisuus hankkia halpoja raaka-aineita ⁽⁴³⁾ mahdollistaa halvat hinnat, koska tutkimuksessa todettiin, että indonesialaiset viejät ovat harjoittaneet polkumyyntiä.
- (335) Lisäksi komissio huomautti, että unionin tuotannonalan raaka-ainekustannukset osoittavat, että sekä talin että raa'an palmuöljyn kustannukset nousivat tarkastelujaksolla jopa 40 prosenttia. Lisäksi sekä talin että raa'an palmuöljyn keskimääräiset ostohinnat olivat hyvin samanlaiset, koska raakaa palmuöljyä oli tuotava Kaakkois-Aasiasta. Tuontituotteiden kuljetuskustannukset olivat nousseet erityisesti pandemian aikana, jolloin toimitusongelmat olivat vaikuttaneet logistiikkakustannuksiin. Unionin tuotannonalan talin käyttö (muun tyyppisten raaka-aineiden yhdistelmän lisäksi) oli näin ollen järkevään liiketoimintalogiikkaan perustuva järkiperäinen ja tehokas valinta, eikä sen voitu katsoa tarkoittavan, että vahinko oli itse aiheutettu. Tästä syystä väitteet hylättiin.
- (336) Wilmar väitti myös, että tutkimuksen kohteena olevan tuotteen käyttötarkoitukset olivat rajoitetut, jos raaka-aineena käytettiin talia, koska tällaisia tuotteita ei voitu käyttää halal- ja kosher-markkinoilla. Lisäksi talista valmistettuja rasvahappoja ei voitu käyttää eläinten rehuna.
- (337) Tutkimuksessa kävi kuitenkin ilmi, että kodinhoitotuotteiden ala oli selvästi suurin tällaisten rasvahappojen ostaja, jonka osuus unionin kulutuksesta oli yli 50 prosenttia. Lisäksi unionin tuottajat pystyivät varmistamaan esimerkiksi kosher- ja halal-vaatimusten noudattamisen siten, että osa niiden tuotantolaitoksista tuotti yksinomaan rasvahappoja, joiden raaka-aineena on kasviöljyä. Näin ollen väite hylättiin.
- (338) Wilmar väitti myös, että talin saatavuuden puute rajoitti unionin tuotannonalan tuotantoa ja myyntiä.

⁽⁴³⁾ Komissio totesi myös, että raaka-aineiden halvat hinnat ovat seurausta Indonesian markkinoiden vääristymistä. Ks. johdanto-osan 392–400 kappale.

- (339) Wilmar ei toimittanut huomautustensa ei-luottamuksellisessa versiossa mitään näyttöä näkemyksensä tueksi. Itse asiassa toimitetun luottamuksellisen näytön mukaan talin kulutuksen osuus rasvahapon tuotannosta kasvoi tarkastelujaksolla. Näin ollen väite hylättiin.
- (340) Koska tali- ja kasviöljyraaka-aineiden hinnat olivat vertailukelpoisia erityisesti tutkimusajanjaksolla, taliin ja raakaan palmuöljyyn perustuvien tuotteiden keskinäinen vaihdettavuus on suuri ja talipohjaisten rasvahappojen käyttöä koskevia rajoituksia oli vähän, komissio katsoi, että talin käyttö raaka-aineena ei aiheuttanut merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle.
- (341) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Greven-ryhmä, Wilmar, Musim Mas -ryhmä ja Schill + Seilacher -ryhmä kommentoivat raaka-aineena käytetyn talin hinnankehitykseen liittyviä seikkoja, sillä sen käyttö muussa teollisuudessa on lisääntynyt ja unionin tuotannonalan on ollut vaikeampi saada raaka-aineita. Kyseiset osapuolet toivat esiin etenkin, että lopullisissa päätelmissä komissio ei antanut riittävästi painoarvoa talin saatavuuden heikkenemiselle, joka johti talin kustannusten nousuun verrattuna palmuöljyyn rasvahappotuotannon raaka-aineena. Näkemyksensä tueksi Greven-ryhmä toimitti tilastoja ja analyyseja, joista kävi ilmi talin ja palmuöljyn hintojen välisen suhteen kehitys vuosina 2008–2022. Lisäksi Greven-ryhmä väitti, että talin hinnat nousevat myös tulevaisuudessa ja että unionin tuotannonala ei tehnyt merkittäviä investointeja, jotka olisivat olleet tarpeen niiden tuotannon muuttamiseksi niin, että tärkein raaka-aine olisi raaka palmuöljy.
- (342) Komissio ei kiistä sitä, että talin saatavuus unionissa on vähentynyt vuosien mittaan, että talin hinnat ovat nousseet tämän seurauksena tai että talin hintojen kilpailukyvyssä on tapahtunut historiallinen muutos verrattuna raaka-aineena käytettävän kasviöljyn hintoihin. Kuten kaikilla teollisuudenaloilla ja varsinkin sellaisilla teollisuudenaloilla, joilla voitot ovat alhaiset, raaka-ainehintojen nousu on voitava siirtää jossain vaiheessa asiakkaille, jotta ala säilyisi elinkelpoisena. Tarkastelujaksolla unionin tuotannonalan raaka-ainekustannukset nousivat noin 40 prosenttia sekä palmuöljyn että talin osalta. Raaka-ainekustannusten osuus kokonaiskustannuksista on noin 70 prosenttia, eikä unionin tuotannonala pystynyt nostamaan rasvahapon hintoja riittävästi vastaamaan kustannusten nousua ja siten saavuttamaan riittävän kannattavuuden tason. Otokseen valittujen unionin tuottajien tarkastettujen tietojen perusteella talin kustannukset olivat tarkastelujaksolla samankaltaiset kuin raa'an palmuöljyn kustannukset (mukaan lukien logistiikkakustannukset). Raaka-ainekustannuksia ei siirretty riittävästi asiakkaille, koska Indonesiasta polkumyyntihinnoilla tuleva tuonti aiheutti samankaltaiseen tuotteeseen kohdistuvaa hintapainetta. Joka tapauksessa raa'an palmuöljyn ja talin tuotantopanos hinnat (mukaan lukien kuljetuskustannukset) olivat hyvin samanlaiset rasvahapon tuottajille unionissa.
- (343) Unionin tuottajien kyvystä siirtyä tuotannossaan yhdestä raaka-ainetyypistä toiseen komissio totesi, että kaikki neljä otokseen valittua unionin tuottajaa käyttävät erityyppisiä raaka-aineita, myös talia ja palmuöljyä, markkinaolosuhteiden mukaan. Odotukset markkinoiden tulevasta kehityksestä, kuten talin hinnoista, eivät kuitenkaan ole olennaisia vahingon ja syy-yhteyden arvioimiseksi tarkastelujaksolla.
- (344) Näin ollen unionin hinnat nousivat raaka-ainehintojen nousun vuoksi, mutta unionin tuotannonala ei kyennyt asettamaan hintojaan kohtuulliselle tasolle alhaisilla polkumyyntihinnoilla tulevan tuonnin vuoksi. Tämän vuoksi väitettä ei voida hyväksyä.

5.2.5 Unionin tuotannonalan väitetty tehottomuus

- (345) Wilmar ja P&G väittivät, että indonesialaiset viejät olivat vertikaalisesti integroituneita, koska ne omistivat palmuöljyviljelmiä, ja että niillä oli tästä syystä kilpailuetuja tehotomaan unionin tuotannonalaan nähden.
- (346) Komissio katsoo, että väitetty kilpailuetu ei voi oikeuttaa indonesialaisten viejien harjoittamaa vahingollista polkumyyntiä unionin markkinoilla. Kuten jaksossa "Polkumyynti" selitetään, komissio vertasi asianomaisten viejien EU:hun sijoittautuneilta asiakkailta veloittamaa hintaa niiden normaaliarvoon Indonesiassa ja totesi, että merkittävä polkumyynti tapahtui. Tämä tarkoittaa sitä, että todettu polkumyynti johtui yksinomaan indonesialaisten vientiä harjoittavien tuottajien kaupallisesta toiminnasta, sillä ne päättivät viedä tuotetta kotimarkkinoiden myyntihinnoistaan tai kustannuksistaan alemmilla hinnoilla. Tutkimus osoitti, että tämä toiminta aiheutti merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle.
- (347) Wilmar väitti myös, että unionin tuotannonala kärsi investointien puutteesta, mikä selittäisi todetun vahingon.

- (348) Kuten edellä mainittiin, unionin tuotannonala teki investointeja pääasiassa olemassa olevan kapasiteetin säilyttämiseen ja tehokkuuden parantamiseen. Tutkimuksessa pääteltiin, että riittämätön kannattavuus ja polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttama pääoman saannin heikentyminen vähensivät investointien määrää. Väitetty investointien puute ei siis ollut Indonesiasta polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin aiheuttaman merkittävän vahingon syy vaan pikemminkin sen seuraus. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin laajamittaisuus unionin markkinoilla vaikutti kielteisesti unionin tuotannonalan kannattavuuteen ja pääoman saantiin, eikä tiettyjä rakenteellisia investointeja voitu toteuttaa suunnitellulla tavalla erityisesti tutkimusajanjaksolla.
- (349) Wilmar väitti, että tietyt unionin tuottajat, myös KLK, olivat tuoneet rasvahappoja Indonesiasta tarkastelujaksolla. Wilmar väitti, että mahdollinen vahinko on katsottava ainakin osittain itse aiheutetuksi.
- (350) Tutkimuksessa kävi ilmi, että otokseen valittujen unionin tuottajien, myös KLK:n, Indonesiasta tekemät ostot olivat vähäisiä eli alle 3 prosenttia niiden tuotantomääristä kunakin vuonna ja koko tarkastelujakson ajan. Näin ollen väite hylättiin.
- (351) Wilmar väitti myös, että unionin tuotannonala kärsi huonosta maantieteellisestä sijainnista eli tuotantopaikoista, joissa ei ollut mahdollista käyttää syväsatamia raaka-aineiden hankintaa ja valmiiden tuotteiden myyntiä varten.
- (352) Komissio hylkäsi tämän väitteen, koska tutkimus osoitti, että ainakin kaikilla neljällä otokseen valitulla unionin tuottajalla, joiden osuus unionin tuotannosta oli 61 prosenttia, kuten 36 kappaleessa todetaan, oli tarkastelujaksolla mahdollisuus käyttää meren rannikolla tai jokien varrella sijaitsevia syväsatamia. Vaikka joillakin pienillä unionin tuottajilla ei ehkä ole mahdollisuutta käyttää syväsatamia, tämä ei koske koko unionin tuotannonalaa eikä se näin ollen selittäisi merkittävää vahinkoa.
- (353) Wilmar väitti myös, että se, että KLK-ryhmä osti Düsseldorfissa sijaitsevan tuotantolaitoksen, lisäsi unionin tuotannonalan tehottomuutta. Väite perustuu siihen, että tämä tuotantolaitos käyttää raaka-aineena talia.
- (354) Kuten 331–340 kappaleessa todetaan, talin hinta vastaa kuitenkin tasoltaan muiden raaka-aineiden hintaa, ja tali soveltuu teknisesti useimpia käyttäjäsegmenttejä varten tarkoitettuun tuotantoon. Tästä syystä väitteen katsottiin olevan perusteeton.
- (355) P&G ja Wilmar väittivät, että unionin tuotannonala oli tehoton ja työllisti suuren määrän työntekijöitä ja kärsi siten korkeista työvoimakustannuksista.
- (356) Kun otetaan huomioon, että unionin tuotannonalan työvoimakustannukset (palkat ja kaikki muut työntekijöihin liittyvät kustannukset) olivat tarkastelujaksolla vain 7,2 prosenttia kokonaiskustannuksista, näiden kustannusten ei katsottu voivan aiheuttaa merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Näin ollen väite hylättiin.
- (357) Wilmar väitti, että unionin tuotannonala oli tehoton toimitusaikojen noudattamisen ja unionin markkinoiden vaatimien asiaankuuluvien määrien toimituksen varmistamisen suhteen. Väitteen tueksi ei esitetty mitään näyttöä.
- (358) Edellä olevasta taulukosta 4 käy kuitenkin ilmi, että unionin tuotannonalalla on yli 200 000 tonnia käyttämätöntä kapasiteettia, jota se voisi käyttää välittömästi, jos se saisi riittävästi tilauksia. Koska ei esitetty näyttöä siitä, että unionin tuotannonala ei pystynyt tai ei ollut halukas toimittamaan tuotteita, väite hylättiin.
- (359) Edellä esitettyjen tosiseikkojen ja huomioiden perusteella komissio päätteli, että väitetyt tehokkuus- ja raaka-aineongelmat eivät aiheuttaneet merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle eivätkä heikentäneet syy-yhteyttä Indonesiasta tulevan tuonnin osalta.
- (360) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämässään huomautuksessa Wilmar väitti, että syynä unionin tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon oli covid-19-pandemian aiheuttama logistiikka- ja työvoimakustannusten kasvu. Se väitti, että nämä seikat tekivät unionin tuotannonalasta kilpailukyvyttömän verrattuna indonesialaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin.
- (361) Logistiikkakustannukset ovat suhteellisen pieni osa kokonaiskustannuksista (alle 5 prosenttia). Myös työvoimakustannukset nousivat vain 8 prosenttia tarkastelujakson neljän vuoden aikana työmarkkinajärjestöjen ja kansallisten viranomaisten neuvottelujen mukaisesti. Työvoimakustannusten osuus kokonaiskustannuksista oli vain noin 7,2 prosenttia. Sen vuoksi komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan lisääntyneet logistiikka- ja työvoimakustannukset aiheuttivat vahinkoa.
- (362) Wilmar väitti myös, että vuosina 2019 ja 2020 tapahtuneen kannattamattoman myynnin syynä olivat myynti-, yleis- ja hallintokustannukset sekä rahoituskustannukset.

- (363) Väite perustui kuitenkin siihen, että Wilmar oli tulkinnut väärin taulukossa 7 esitettyjä tuotantokustannuksia. Kyseisessä taulukossa tuotantokustannuksilla tarkoitetaan unionin tuottajien kokonaiskustannuksia, myös myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia sekä rahoituskustannuksia. Itse asiassa myynti-, yleis- ja hallintokustannukset sekä rahoituskustannukset pysyivät suhteellisen vakaina tarkastelujaksolla. Sen vuoksi komissio hylkäsi väitteen, jonka mukaan lisääntyneet myynti-, yleis- ja hallintokustannukset sekä rahoituskustannukset aiheuttivat vahinkoa.
- (364) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämässään huomautuksissa Greven-ryhmä kyseenalaisti unionin tuottajien kapasiteetin korvata Indonesiasta tuleva tuonti, vaikka teoriassa 20 prosentin markkinaosuus voidaan kattaa unionin tuotannonalan 20 prosentin käyttämättömällä kapasiteetilla. Väitteensä tueksi Greven-ryhmä toimitti tietoja, jotka osoittavat, että unionin rasvahappoteollisuuden tämänhetkinen kapasiteetin käyttöaste (80 prosenttia) on jo laajemman Euroopan kemianteollisuuden pitkän aikavälin keskimääräisen käyttöasteen tasolla. Tämä huomioon ottaen Greven-ryhmä väitti, että 100 prosentin käyttöaste ei ollut kestävä eikä saavutettavissa pitkällä aikavälillä. Lisäksi Greven-ryhmä viittasi omaan kysyntäänsä, jota unionin tuottajat eivät ole pystyneet täyttämään vuodesta 2020 alkaen riittämättömän kapasiteetin tai riittämättömän raaka-aineen tarjonnan vuoksi. Etenkin lääke-, rehu ja elintarvikealojen osalta Greven-ryhmä väitti, että unionin tuottajilla ei ole riittävästi tuotantokapasiteettia, sillä näiden alojen käyttöön tarkoitettua rasvahappoa voidaan tuottaa ainoastaan kasvi- tai palmuperäisestä materiaalista ja niiden on oltava RSPO- (Roundtable on Sustainable Palm Oil) ja ainetasejärjestelmän sekä kosher- ja halal-vaatimusten mukaisia.
- (365) Komissio muistutti, että unionin rasvahapon tuotantokapasiteetti oli laskettu saavutettavissa olevan pitkän aikavälin enimmäistuotannon perusteella ottaen huomioon huoltotoimet. Sen vuoksi se, että laajemman kemianteollisuuden keskimääräinen pitkän aikavälin käyttöaste on 80 prosenttia, ei kyseenalaista unionin rasvahappoteollisuuden kykyä hyödyntää komission tässä tapauksessa laskemaa käyttämätöntä kapasiteettiaan kokonaisuudessaan. Lisäksi Greven-ryhmä ei myöskään toimittanut näyttöä siitä, että unionin tuotannonalan väitetty kyvyttömyys tyydyttää sen kysyntäänsä olisi johtunut pikemminkin järjestelmällisistä kuin olosuhteista riippuvista tekijöistä ja jatkuisi pitkällä aikavälillä. Lääke-, rehu ja elintarvikealojen käyttöön tarkoitettujen rasvahappojen osalta komissio katsoi, että tasapuoliset toimintaedellytykset unionin rasvahappomarkkinoilla (mikä saavutetaan kannattavuuden palauttamisella) mahdollistaisivat unionin tuotannonalan investoinnit, joita tarvitaan tiettyihin tuotteisiin liittyvien kapasiteettivajeiden korjaamiseksi, ja kannustaisivat unionin tuotannonalaa toteuttamaan ne. Edellä esitetyn perusteella nämä väitteet hylättiin.

5.2.6 Käyttö kytkösmarkkinoilla

- (366) Käyttö kytkösmarkkinoilla kasvoi tarkastelujaksolla absoluuttisesti mitattuna noin 2 prosenttia ja sen osuus markkinoiden kokonaiskulutuksesta oli noin 10 prosenttia tarkastelujakson kunakin vuonna, kuten taulukossa 5 esitetään. Sen vuoksi komissio katsoi, että kytkösmarkkinakäytön kehitys oli vakaata tai hieman myönteistä unionin tuotannonalan kannalta.
- (367) Kytkösmarkkinakäytön kehitys ei näin ollen olisi voinut aiheuttaa merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle eikä heikentää syy-yhteyttä indonesialaisen tuonnin osalta.

5.3 Syy-yhteyttä koskevat päätelmät

- (368) Unionissa oli tutkimusajanjaksolla 15 rasvahappojen tuottajaa, ja ne myivät tuotteita hyvin erilaisille monilla käyttäjäsektoreilla toimiville asiakkaille. Tutkimus osoitti, että Indonesiasta polkumyynnillä tapahtunut tuonti painoi hintoja alas unionin markkinoilla tarkastelujaksolla. Tästä syystä unionin tuotannonalan hintataso ei voinut kattaa raaka-aineiden hintojen nousua koko tarkastelujakson aikana. Näin ollen unionin tuotannonalan myynnin kannattavuus oli alhainen tai jopa negatiivinen koko tarkastelujakson ajan. Tällainen kannattavuus on pienempi kuin voittotaso, joka unionin tuotannonalan pitäisi saavuttaa tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa, eikä se selvästikään riitä varmistamaan tuotannonalan elinkelpoisuutta pitkällä aikavälillä. Unionin tuotannonalan oli investoitava olemassa olevien laitosten säilyttämiseen, mutta pääoman saannin heikentyminen muodosti uhan investointien määrälle.
- (369) Unionin vapailla markkinoilla oli merkittäviä määriä Indonesiasta polkumyynnillä alhaiseen hintaan tuotuja tuotteita. Vaikka nämä markkinat supistuivat 5 prosenttia tarkastelujaksolla, Indonesiasta tulevan tuonnin määrä kasvoi 13 prosenttia ja markkinaosuus 18 prosenttia. Tämän seurauksena sen osuus kaikesta tuonnista unionin markkinoille tutkimusajanjaksolla oli noin kaksi kolmasosaa. Tutkimus osoitti, että tällä markkinaosuudella oli kielteisiä vaikutuksia myös unionin tuotannonalaan, erityisesti tuotanto- ja myyntimääriin, jotka laskivat tarkastelujaksolla 7 prosenttia ja 10 prosenttia. Tämä käy ilmi taulukoista 4 ja 5.
- (370) Muita tarkasteltuja tekijöitä olivat tuonti muista lähteistä, unionin tuotannonalan vientitoiminta, kytkösmarkkinoiden kehitys, kulutuksen kehitys ja unionin tuotannonalan väitetty tehottomuus.

- (371) Näin ollen komissio erotti polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vahingollisista vaikutuksista kaikkien sellaisten tiedossa olleiden tekijöiden vaikutukset, jotka ovat vaikuttaneet unionin tuotannonalan tilanteeseen. Yhdenkään näistä tekijöistä ei yksin tai yhdessä havaittu vaikuttaneen unionin tuotannonalan tilanteeseen riittävästi, jotta ne olisivat kyseenalaistaneet päätelmän, jonka mukaan Indonesiasta tapahtuva tuonti aiheutti merkittävää vahinkoa.
- (372) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että asianomaisesta maasta polkumyynnillä tuleva tuonti aiheutti merkittävää vahinkoa unionin tuotannonalalle. Vahinko koostuu pääasiassa hinnankorotusten estymisestä, riittämättömästä kannattavuudesta, investointien tuotosta, kassavirrasta, pääoman saannista, markkinaosuuden menetyksestä sekä tuotannon, tuottavuuden, myyntimäärän ja työllisyyden laskusta.

6. TOIMENPITEIDEN TASO

- (373) Määrittääkseen toimenpiteiden tason komissio tutki, olisiko polkumyynnimarginaalia alempi toimenpiteiden taso riittävä polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi.
- (374) Valituksen tekijä väitti, että perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettuja raaka-aineisiin liittyviä vääristymiä esiintyi. Voidakseen arvioida toimenpiteiden asianmukaisen tason komissio määrittä ensin tullin tason, joka oli tarpeen unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseksi ilman perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan mukaisia vääristymiä. Tämän jälkeen se tutki, olisiko otokseen valittujen vientiä harjoittavien tuottajien polkumyynnimarginaali korkeampi kuin niiden vahinkomarginaali (ks. jäljempänä oleva 6.2 jakso).

6.1 Viitehinnan alittavuuden marginaali

- (375) Vahinko poistuisi, jos unionin tuotannonala voisi saavuttaa tavoitevoiton myymällä tavoitehinnalla perusasetuksen 7 artiklan 2 c ja 2 d kohdan mukaisesti.
- (376) Tavoitevoiton määrittämiseksi komissio otti perusasetuksen 7 artiklan 2 c kohdan mukaisesti huomioon seuraavat tekijät: kannattavuustaso ennen tutkimuksen kohteena olevasta maasta tulevan tuonnin kasvua, kannattavuustaso, joka tarvitaan kustannusten ja investointien, tutkimuksen ja kehittämisen (T&K) ja innovoinnin kattamiseen kokonaan, sekä kannattavuustaso, jollaista voidaan odottaa tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa. Tällainen voitto-marginaali ei saa olla matalampi kuin 6 prosenttia.
- (377) Tavanomaisen voiton määrittämistä koskevat tiedot sisällytettiin otokseen valituille unionin tuottajille lähetettyihin kyselylomakkeisiin. Tähän sisältyi samankaltaisen tuotteen kannattavuus tutkimusajanjaksoa edeltäneiltä kymmeneltä vuodelta. Unionin tuottajat eivät kuitenkaan pystyneet toimittamaan täydellisiä tietoja kirjanpitojärjestelmissä ja organisaatioissa tapahtuneiden muutosten vuoksi. Lisäksi samankaltaisen tuotteen kannattavuus tarkastelujaksolla oli alle 6 prosenttia, kuten taulukosta 10 käy ilmi.
- (378) Eräät otokseen valitut unionin tuottajat väittivät, että niiden investointien, tutkimus- ja kehitystoiminnan ja innovoinnin taso tarkastelujaksolla olisi ollut korkeampi tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa.
- (379) Tuottajat eivät kuitenkaan kyenneet yksilöimään näitä väitteitä määrällisesti. Sen vuoksi pääteltiin, että tavoitevoitoksi olisi asetettava kuusi prosenttia perusasetuksen 7 artiklan 2 c kohdan mukaisesti.
- (380) Perusasetuksen 7 artiklan 2 d kohdan mukaisesti komissio arvioi unionin tuotannonalalle 11 artiklan 2 kohdan mukaisena toimenpiteen soveltamisaikana koituvat kustannukset, jotka johtuvat monenvälisistä ympäristösopimuksista ja niihin liitetyistä pöytäkirjoista, joissa unioni on osapuolena, sekä perusasetuksen liitteessä I a luetelluista ILO:n yleissopimuksista. Komissio vahvisti lisäkustannuksiksi 0,1 prosenttia, joka lisättiin vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Muistio, jossa selitetään, miten komissio vahvisti nämä lisäkustannukset, on saatavilla asianomaisten osapuolten tarkasteltavaksi tarkoitettussa asiakirja-aineistossa.
- (381) Näihin kustannuksiin kuuluivat tulevat lisäkustannukset, joilla varmistetaan EU:n päästökauppajärjestelmän noudattaminen. EU:n päästökauppajärjestelmä on monenvälisten ympäristösopimusten noudattamista koskevan EU:n politiikan kulmakivi. Tällaiset lisäkustannukset laskettiin keskimääräisten arvioitujen lisäpäästöoikeuksien pohjalta, jotka on ostettava toimenpiteiden soveltamisaikana (vuosina 2022–2026). Laskelmissa käytetyistä päästöoikeuksista vähennettiin maksutta saadut päästöoikeudet, ja niitä oikaistiin sen varmistamiseksi, että ne liittyivät yksinomaan tutkimuksen kohteena olevaan tuotteeseen. Päästöoikeuksien kustannukset on ekstrapoloitu toimenpiteiden voimassaolon aikana odotettavissa olevan hintojen vaihtelun huomioon ottamiseksi. Näiden hintaennusteiden lähde on 23 päivänä kesäkuuta 2022 tehty haku Bloomberg-tietokannasta. Päästöoikeuksien keskimääräinen ennustettu hinta (mukaan lukien Bloomberg New Energy Finance) kyseisellä kaudella on 91,8 euroa hiilidioksidipäästötonnilta.

- (382) Tällä perusteella komissio laski unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen vahinkoa aiheuttamattoman hinnan soveltamalla edellä 378 kappaleessa mainittua tavoitevoittomarginaalia otokseen valittujen unionin tuottajien tuotantokustannuksiin tutkimusajanjaksolla ja lisäsi sitten 7 artiklan 2 d kohdan mukaiset oikaisut tuotelaiteittain.
- (383) Seuraavaksi komissio määrittä viitehinnan alittavuuden marginaalin tason vertaamalla hinnan alittavuuden laskeamisessa määritettyä otokseen valittujen yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien indonesialaisten tuottajien painotettua keskimääräistä tuontihintaa otokseen valittujen unionin tuottajien markkinoilla tutkimusajanjaksolla myymän samankaltaisen tuotteen painotettuun keskimääräiseen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Vertailun tuloksena saatu hintaero ilmaistaan prosentteina painotetusta keskimääräisestä CIF-tuontiarvosta.
- (384) WETBV myynti-, yleis- ja hallintokustannusten tarkistusten vuoksi (ks. 161 ja 162 kappale) komissio tarkisti vastaavasti laskennallisen CIF-hinnan laskelmia.
- (385) Muiden otokseen kuulumattomien yhteistyössä toimineiden yritysten osalta komissio käytti kahden otokseen valitun vientiä harjoittavan tuottajan painotettuja keskimääräisiä marginaaleja.

Yritys	Lopullinen polkumyymintamarginaali	Viitehinnan alittavuuden marginaali
P.T. Musim Mas	46,4 %	30,5 %
P.T. Wilmar Nabati Indonesia	15,2 %	38,7 %
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	26,6 %	35,9 %

- (386) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Wilmar väitti, että vahinkomarginaalia ei olisi pitänyt oikaista myynti-, yleis- ja hallintokustannusten ja voiton huomioon ottamiseksi WETBV:n myynnin osalta, koska kyseinen vertailu tehtiin kaupan eri portaassa unionin hintoihin nähden.
- (387) Komissio huomautti kuitenkin, että unionin tuotannonalan samankaltaisen tuotteen vahinkoa aiheuttamaton hinta sisälsi ainoastaan otokseen valittujen unionin tuottajien tuotantokustannukset eikä mitään etuyhteydessä olevien myyntiyrityksiköiden myyntiin liittyviä myynti-, yleis- ja hallintokustannuksia, sillä otokseen valittujen unionin tuottajien koko myynti tapahtui suoraan kuluttajille (ks. 209 kappale). Näin ollen komissio katsoi, että minkäänlaista kaupan portaan epätasapainoa ei esiintynyt. Sen vuoksi tämä väite hylättiin.

6.2 Unionin tuotannonalalle aiheutuneen vahingon poistamiseen riittävän marginaalin tarkastelu

- (388) Valituksen tekijä esitti valituksessa riittävästi näyttöä, jonka mukaan Indonesiassa esiintyy perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettuja raaka-aineisiin liittyviä vääristymiä tarkasteltavana olevan tuotteen osalta. Valituksessa esitetyn näytön mukaan raakaan palmuöljyyn ja raakaan palmuydinöljyyn, joiden osuus tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokustannuksista oli yli 70 prosenttia, sovellettiin Indonesiassa vientiveroa, vientimaksua ja kotimarkkinoiden enimmäishintaa.
- (389) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että on tarpeen arvioida, esiintyykö tutkimuksen kohteena olevan tuotteen osalta perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettuja vääristymiä, joiden vuoksi polkumyymintamarginaalia alempi tulli ei riittäisi poistamaan tutkimuksen kohteena olevan tuotteen polkumyymintuonnista aiheutunutta vahinkoa, ja että arviointi on tehtävä vain vientiä harjoittavan Musim Masin osalta, koska Wilmarin polkumyymintamarginaali oli pienempi kuin vahinkomarginaali.
- (390) Komissio määrittä ensin Musim Masin tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa käyttämät tärkeimmät raaka-aineet. Tärkeimmiksi raaka-aineiksi katsottiin ne, jotka todennäköisesti kattavat vähintään 17 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokustannuksista. Komissio totesi, että Musim Mas käytti raakaa palmuöljyä ja raakaa palmuydinöljyä tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa. Raaka palmuöljy muodosti yli 30 prosenttia ja raaka palmuydinöljy yli 40 prosenttia kaikista valmistuskustannuksista.
- (391) Tämän jälkeen komissio tutki, vaikuttiko jokin seuraavista perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdassa tarkoitetuista toimenpiteistä vääristävästi johonkin tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa käytetyistä tärkeimmistä raaka-aineista: kaksoishintatärjestykset, vientitullit, viennin lisäverot, vientikiintiöt, vientikiellot, vientiverot, lupavaatimukset,

vähimmäisvientihinnat, arvonlisäveron palautusten pienennykset tai poistamiset, viejien tulliselvityspaikkoja koskevat rajoitukset, hyväksytyjen viejien luettelot, kotimarkkinoita koskevat vaatimukset ja raaka-aineen louhiminen kytköskäyttöön. Komissio tukeutui tätä tutkiessaan asiaan liittyvään Indonesian lainsäädäntöön.

- (392) Tutkimuksessa kävi ilmi, että sekä raakaan palmuöljyyn että raakaan palmuydinöljyyn sovellettiin vientiveroa ja -maksua. Raa'an palmuöljyn ja raa'an palmuydinöljyn vientivero muodostetaan progressiivisen tariffitaulukon avulla (asetus nro 166/PMK.010/2020 ⁽⁴⁴⁾). Lisäksi raa'asta palmuöljystä ja raa'asta palmuydinöljystä perittiin progressiivinen vientimaksu (asetus nro 57/PMK.05/2020 ⁽⁴⁵⁾), sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella nro 76/PMN.05/2021) ⁽⁴⁶⁾.
- (393) Komissio totesi, että Musim Mas hyötyi vientiverosta ja -maksusta.
- (394) Komissio vertasi raa'an palmuöljyn ja raa'an palmuydinöljyn kotimarkkinahintaa kansainväliseen vertailuarvoon.
- (395) Raa'an palmuöljyn ja raa'an palmuydinöljyn kotimarkkinahinnan osalta tutkimuksessa kävi ilmi, että valtion omistama yritys Kharisma Pemasaran Bersama Nusantara (KPBN) järjestää päivittäisiä tarjouskilpailuja ⁽⁴⁷⁾, joissa valtion omistamat PTPN-yhtiöt myyvät raakaa palmuöljyä ja raakaa palmuydinöljyä. Raa'an palmuöljyn osalta järjestetään yksi tarjouskilpailu päivässä ja raa'an palmuydinöljyn osalta yksi tarjouskilpailu viikossa, ja näillä öljyillä on vain yksi vakiolaatu, mistä syystä raa'alla palmuöljyllä on vain yksi päivittäinen hinta ja raa'alla palmuydinöljyllä vain yksi viikoittainen hinta. Hinta on FOB-hinta Dumaisissa tai Belawanissa (kaksi merkittävää merisatamaa Indonesiassa). PTPN vahvistaa hinnan, ja yritykset joko hyväksyvät sen tai odottavat seuraavaan päivään. Myös yksityisten yritysten välisissä sopimuksissa käytetään PTPN:n vahvistamaa hintaa. Tarjoushinta on julkinen hinta, ja se on markkinoiden kaikkien toimijoiden tiedossa. Tutkimuksessa kävi myös ilmi, että myös etuyhteydessä olevien osapuolten väliset sopimukset perustuvat PTPN:n vahvistamaan hintaan. Näin ollen kaikki Indonesiassa toimivat ostajat ostavat raakaa palmuöljyä ja raakaa palmuydinöljyä PTPN:n vahvistamaan päivittäiseen hintaan. Lisäksi tutkimuksessa kävi ilmi, että pienet erot tarjoushinnan ja otokseen valittujen viejien todellisen ostohinnan välillä johtuivat pääasiassa kuljetuskustannuksista. Tästä syystä komissio käytti raa'an palmuöljyn ja raa'an palmuydinöljyn kotimarkkinahintana yhden otokseen valitun viennin harjoittavan tuottajan toimittamia PTPN:n tutkimusajanjaksolla vahvistamia päivittäisiä tarjoushintoja.
- (396) Raa'an palmuöljyn ja raa'an palmuydinöljyn kansainvälisen vertailuarvon osalta komissio käytti useita vertailuarvoja: 1) Indonesian FOB-vientihinnat (Global Trade Atlas) ⁽⁴⁸⁾, jäljempänä 'GTA', 2) Malesian kotimarkkinahinnat ⁽⁴⁹⁾, 3) Malesian FOB-vientihinnat (GTA) ja 4) CIF-spot-hinnat Rotterdammassa ⁽⁵⁰⁾ ⁽⁵¹⁾.
- (397) Vertailu osoitti, että raa'an palmuöljyn Indonesian kotimarkkinahinta oli 20 prosenttia alhaisempi kuin Indonesian FOB-vientihinnat, 23 prosenttia alhaisempi kuin Malesian kotimarkkinahinnat, 29 prosenttia alhaisempi kuin Malesian FOB-vientihinnat ja 24 prosenttia alhaisempi kuin Rotterdamin CIF-spot-hinnat (oikaistuna FOB-hintojen tasolle).
- (398) Vertailu osoitti, että raa'an palmuydinöljyn Indonesian kotimarkkinahinta oli 18 prosenttia alhaisempi kuin Indonesian vientihinta, 19 prosenttia alhaisempi kuin Malesian kotimarkkinahinta, 6 prosenttia alhaisempi kuin Malesian vientihinta ja 22 prosenttia alhaisempi kuin Rotterdamin CIF-spot-hinnat (oikaistuna FOB-hintojen tasolle).
- (399) Lopuksi komissio tutki, onko raa'an palmuöljyn tai raa'an palmuydinöljyn osuus erikseen tarkasteltuna vähintään 17 prosenttia tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantokustannuksista. Tässä laskelmassa käytettiin Indonesiasta tapahtuneen viennin jälkeen määritettyä ja GTA:sta saatua raaka-aineen vääristymätöntä hintaa. Komissio totesi, että raa'an palmuöljyn osuus oli yli 40 prosenttia ja raa'an palmuydinöljyn osuus yli 50 prosenttia Musim Masin kaikista valmistuskustannuksista.

⁽⁴⁴⁾ <https://www.ssas.co.id/wp-content/uploads/2020/10/166-PMK.010-2020.pdf> (vain indonesiaksi, sivustolla käyty viimeksi 10.7.2022).

⁽⁴⁵⁾ <https://jdih.kemenkeu.go.id/FullText/2020/57~PMK.05~2020Per.pdf> (vain indonesiaksi, sivustolla käyty viimeksi 10.7.2022).

⁽⁴⁶⁾ <https://jdih.kemenkeu.go.id/download/30a94928-f217-48ee-934e-c2be549f350f/76~PMK.05~2021Per.pdf> (vain indonesiaksi, sivustolla käyty viimeksi 10.7.2022).

⁽⁴⁷⁾ <https://kpbn.co.id/home.html?lang=1>

⁽⁴⁸⁾ <https://www.gtis.com/gta/>

⁽⁴⁹⁾ Malaysian Palm Oil Board https://bepi.mpob.gov.my/admin2/price_local_daily_view_cpo_msia.php?more=Y&jenis=1Y&tahun=2020 ja https://bepi.mpob.gov.my/index.php/en/?option=com_content&view=article&id=1033&Itemid=136

⁽⁵⁰⁾ CRUDE PALM OIL – CIF ROTTERDAM Spot Historische Prijzen - Investing.com <https://nl.investing.com/commodities/crude-palm-oil-cif-rotterdam-futures-historical-data>

⁽⁵¹⁾ <https://gapki.id/en/news/19196/october-1-2020-commodity-price-position-at-the-closing-of-physical-exchange-market>

- (400) Näin ollen komissio päätteli, että raan palmuöljyn ja raan palmuydinöljyn hintoihin kohdistui vääristymiä ja että ne olivat huomattavasti alempia kuin edustavilla kansainvälisillä markkinoilla perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan mukaisesti.

7. UNIONIN ETU

7.1 Unionin etu perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohdan mukaisesti

- (401) Perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohdan mukaisesti komissio tutki, voisiko se selkeästi todeta, että on unionin edun mukaista määrittää lopullisten tullien määrä perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan mukaisesti ainoastaan Musim Masin osalta. Wilmarin polkumyöntitulli asetettaisiin joka tapauksessa polkumyöntimarginaalin tasolle, koska viitehinnan alittavuus määritettiin korkeammalle tasolle. Unionin edun määrittäminen perustui kaikkien tämän tutkimuksen kannalta merkityksellisten tietojen arviointiin, mukaan lukien viejamaan käyttämätön kapasiteetti, kilpailu raaka-aineista ja vaikutus unionin yritysten toimitusketjuihin.

7.2 Viejamaan käyttämätön kapasiteetti

- (402) Indonesian viranomaisten toimittamien tietojen mukaan tutkimuksen kohteena olevan tuotteen kokonaistuotantokapasiteetti Indonesiassa oli tutkimusajanjaksolla noin 3 600 000 tonnia ja tosiasiallinen tuotanto noin 2 600 000 tonnia. Ne totesivat, että molemmat arviot perustuivat Indonesian öljykemian alan tuottajajärjestön (APOLIN) raporttiin.
- (403) Komissio toteaa, että Indonesian viranomaiset ovat muuttaneet alkuperäisiä arvioita enintään +/- 30 prosenttia luottamuksellisuuden suojaamiseksi ja että näin saatu arvio, jonka mukaan käyttämätöntä kapasiteettia on 1 000 000 tonnia, on huomattavasti pienempi kuin todellinen arvo. Näin saatu arvio, jonka mukaan kapasiteetin käyttöaste on 72 prosenttia, on vastaavasti huomattavasti korkeampi kuin todellinen arvo. Lisäksi komissio toteaa, että myös 1 000 000 tonnin arvion perusteella Indonesian käyttämätön kapasiteetti on suurempi kuin koko unionin tuotanto, joka tutkimusajanjaksolla oli noin 872 000 tonnia, ja voisi näin ollen korvata sen. Se on myös neljä kertaa suurempi kuin Indonesiasta tulevan tuonnin määrä, joka oli noin 228 000 tonnia.
- (404) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, että indonesialaisilla tuottajilla on merkittävästi käyttämätöntä kapasiteettia ja että jos sitä käytetään, se voi lisätä tutkimuksen kohteena olevan tuotteen maailmanlaajuisia tarjontaa, painaa hintoja alas ja siten heikentää toimenpiteen tehokkuutta, jos sitä ei aseteta polkumyynnin tasolle.

7.3 Kilpailu raaka-aineista

- (405) Tutkimuksen kohteena olevan tuotteen tuotannossa käytettävä pääasiallinen raaka-aine on joko tali tai kasviöljy, kuten raaka palmuöljy ja raaka palmuydinöljy.
- (406) Kuten 397 ja 398 kappaleessa todetaan, raan palmuöljyn ja raan palmuydinöljyn hinnat olivat huomattavasti alemmat Indonesiassa kuin edustavilla kansainvälisillä markkinoilla. Tämä aiheuttaa epäoikeudenmukaisen edun indonesialaisille vientiä harjoittaville tuottajille verrattuna unionin tuotannonalaan. Näin ollen komissio päätteli, että vaikka raakaa palmuöljyä ja raakaa palmuydinöljyä oli unionin tuotannonalan saatavilla, se saa niitä korkeampaan hintaan kuin indonesialaiset tuottajat. Tämän vuoksi unionin tuotannonala oli epäedullisessa asemassa indonesialaisiin vientiä harjoittaviin tuottajiin nähden.

7.4 Vaikutus unionin yritysten toimitusketjuihin

- (407) Kuten edellä olevasta taulukosta 4 käy ilmi, unionin tuotannonalan käyttämätön kapasiteetti oli tutkimusajanjaksolla lähes 250 000 tonnia. Käyttämätön kapasiteetti oli suurempi kuin Indonesiasta saman ajanjakson aikana tulleen tuonnin määrä. Näin ollen unionin tuotannonala pystyy korvaamaan Indonesiasta tulevan tuonnin omalla tuotannollaan ja jopa kattamaan lähes koko tutkimuksen kohteena olevan tuotteen unionin kysynnän.
- (408) Tutkimuksessa kävi lisäksi ilmi, että unionin käyttäjät pystyivät hankkimaan tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta kolmansista maista, kuten Malesiasta. Kolmansista maista tulevan tuonnin kokonaismäärä pysyi tarkastelujaksolla vakaana, kun taas sen markkinaosuus kasvoi 6 prosenttia. Jos Indonesiasta ei tulisi polkumyöntituontia, tuonti kolmansista maista lisääntyisi, koska myyntihinnat unionin markkinoilla olisivat houkuttelevammat.
- (409) Wilmar väitti, että unionin tuottajien, kuten AAK:n, pyyntö jättää tietyt rasvahapot tutkimuksen tuotemääritelmän ulkopuolelle, osoittaa, että tietyt unionin (jatkojalostustuotteiden) tuottajat tarvitsivat kipeästi mahdollisuutta käyttää kaikkia tuontilähteitä.

- (410) Komissio toteaa, että unionin tuotannonalan kyky kattaa unionin kysyntä koskee monenlaisia rasvahappoja. Erityisesti tuotteen määritelmän ulkopuolelle jättämistä koskevien AAK:n pyyntöjen osalta (ks. 108–118 kappale) todetaan, että unionin tuottajat voivat tuottaa tarvittavat rasvahappotyypit ja määrät sen jälkeen, kun tasapuoliset toimintaedellytykset unionin markkinoilla on palautettu, tai ne voidaan hankkia muista maista kuin Indonesiasta.
- (411) Näin ollen käyttäjät saivat riittävästi tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta, vaikka tuonti Indonesiasta vähenisi. Tämän vuoksi unionin käyttäjien arvoketuissa ei odoteta esiintyvän häiriöitä.
- (412) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa useat asianomaiset osapuolet esittivät huomautuksia toimenpiteiden vaikutuksesta unionin toimitusketjuihin.
- (413) Näitä huomautuksia käsitellään tämän asetuksen 7.9.2 jaksossa. Näiden huomautusten ja niiden esittämisen jälkeen tehdyn analyysin perusteella komissio on vakuuttunut, että mahdolliset toimitusketjuongelmat ovat tilapäisiä ja hallittavissa muiden käytettävissä olevien hankintalähteiden, kuten Malesian, ansiosta.

7.5 Johtopäätös unionin edusta perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohdan mukaisesti

- (414) Arvioituaan kaikki tämän tutkimuksen kannalta merkitykselliset tiedot komissio päätteli, että on unionin edun mukaista määrittää Musim Masin osalta lopullisten tullien määrä perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan mukaisesti.
- (415) Edellä esitetyn analyysin perusteella komissio päätteli, että on perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan mukaisesti unionin edun mukaista asettaa lopulliset tullit polkumyynnin tason mukaisesti sen mukaan, mitä jäljempänä 7.6 jaksossa todetaan 21 artiklan nojalla.
- (416) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Musim Mas -ryhmä väitti, että Indonesian viranomaisten raakaa palmuöljyä ja raakaa palmuydinöljyä koskevia toimenpiteitä tutkitaan parhaillaan rinnakkaisessa tukien vastaisessa tutkimuksessa (ks. 3 kappale), minkä vuoksi perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdan soveltaminen käsillä olevassa polkumyöntutkimuksessa samoihin toimenpiteisiin yhdessä tasoitustullien soveltamisen kanssa johtaisi kaksinkertaiseen korjaamiseen.
- (417) Komissio käsittelee mahdollista kaksinkertaista korjaamista tukien vastaisen tutkimuksen yhteydessä.

7.6 Unionin etu perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti

- (418) Arvioituaan unionin edun perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohdan mukaisesti komissio tutki, voitaisiinko päätellä selvästi, että toimenpiteiden käyttöönotto tässä tapauksessa ei ole unionin edun mukaista siitä huolimatta, että vahingollisen polkumyynnin esiintyminen todettiin perusasetuksen 21 artiklan mukaisesti. Unionin etua määritettäessä arvioitiin kaikki asiaan liittyvät etunäkökohdat eli unionin tuotannonalan, tuojien, käyttäjien ja muiden asianomaisten talouden toimijoiden edut. Yksikään etuyhteydetön tuoja ei toiminut yhteistyössä tässä tutkimuksessa.
- (419) Komissio lähetti kyselylomakkeet tiedossa oleville asianomaisille osapuolille. Se sai kyselyvastaukset neljältä käyttäjältä, jotka kuuluivat kahteen yritysryhmään eli Greven-ryhmään ja Schill + Seilacher -ryhmään.

7.7 Unionin tuotannonalan etu

- (420) Unionissa on 15 yritystä, jotka tuottavat rasvahappoa, ja ne työllistävät noin 900 henkeä. Tuottajat ovat sijoittautuneet laajasti eri puolille unionia. Otokseen valittu unionin tuotannonala, jonka osuus koko tuotannosta oli yli 60 prosenttia, toimi yhteistyössä tutkimuksessa.
- (421) Mitä tulee 1.10 jaksossa käsitelyyn valituksen peruuttamiseen, komissio päätti jatkaa tutkimusta ja teki vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevan analyysin koko unionin tuotannonalan osalta riippumatta yksittäisten unionin tuottajien osallistumisesta ja/tai yhteistyöstä, kuten 64, 66, 68 ja 69 kappaleessa selitetään. Tämän asetuksen 4 ja 5 jaksossa esitetystä analyysistä vahvistettiin, että unionin tuotannonalalle aiheutui merkittävää vahinkoa ja että sen aiheutti indonesialaisten vientiä harjoittavien tuottajien harjoittama tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyöntuonti. Komissio lisäsi vielä, että sillä on laaja harkintavalta päättää menettelyn jatkamisesta tai päättämisestä valituksen peruuttamisen jälkeen.

- (422) Valituksen peruuttamista koskevassa kirjeessään valituksen tekijä totesi, että peruuttaminen johtui sidosryhmien painostuksesta⁽⁵²⁾. Tämä vahvistaa sen, että valituksen tekijä ei kyseenalaistanut Indonesiasta tulevasta polkumyynnituonnista aiheutunutta merkittävää vahinkoa koskevaa analyysiä ja päätelmää vaan että valitukseen peruuttamisen ainoa syy oli sidosryhmien painostus. Syy, joka liittyy sidosryhmien vaikutukseen valituksen tekijään, ei tukisi päätelmää siitä, että olisi unionin edun mukaista päättää menettely vain kyseisestä syystä, kun komissio oli jo todennut, että vahingollinen polkumyynti on merkittävää. Komissio huomautti lisäksi, että valitus peruutettiin menettelyn hyvin myöhäisessä vaiheessa, jossa osapuolille oli ilmoitettu päätelmät, joiden mukaan unionin tuotannonalalle oli aiheutunut merkittävää vahinkoa Indonesiasta polkumyynnillä tulevasta tuonnista. Päätelmien ilmoittamisen jälkeen osapuolilta saadut huomautukset eivät muuttaneet tätä päätelmää, mikä tuki sitä, että menettelyn päättäminen ilman toimenpiteiden käyttöönottoa ei missään tapauksessa olisi unionin edun mukaista, vaikka valituksen tekijä olikin peruuttanut valituksen.
- (423) Kun otetaan huomioon 255–259 kappaleessa kuvattu unionin tuotannonalalle aiheutunut merkittävä vahinko, toimenpiteiden käyttöönotto antaisi unionin tuotannonalalle mahdollisuuden parantaa kannattavuuttaan kestäväälle tasolle, lisätä investointeja ja säilyttää siten kilpailuasemansa keskeisillä markkinoillaan. Unionin tuotannonala pystyisi myös saamaan takaisin menettämänsä markkinaosuuden lisäämällä myyntimääriä unionin markkinoilla.
- (424) Toimenpiteiden toteuttamatta jättämisellä olisi todennäköisesti edelleen merkittäviä kielteisiä vaikutuksia unionin tuotannonalan pienempien myynti- ja tuotantomäärien muodossa, ja hinnankorotusten estyminen edelleen heikentäisi sen taloudellista tilannetta entisestään kannattavuuden ja investointien osalta ja vaarantaisi sen tulevaisuuden ja työllisyyden.
- (425) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Musim Mas -ryhmä väitti, että unionin tuotannonala, joka käytti raaka-aineena talia, ei hyötyisi toimenpiteistä ja että viime kädessä niistä hyötyisivät malesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat.
- (426) Kun otetaan huomioon komission huomautukset, joiden mukaan tali ei vaikuta syy-yhteyteen, sekä huomautukset Malesiasta tulevan tuonnin korkeammista hinnoista tarkastelujaksolla, unionin tuotannonalan kyky parantaa kannattavuutta ja lisätä investointeja ja siten tuotantoa ja myyntimääriä, jos toimenpiteet otetaan käyttöön, tämä huomautus hylättiin.
- (427) Indonesialaiseen rasvahappoon sovellettavien toimenpiteiden käyttöönotto on näin ollen selvästi unionin tuotannonalan edun mukaista.

7.8 Etuyhteydettömien tuojien/kauppiaiden etu

- (428) Etuyhteydettömät tuojat/kauppiat eivät osallistuneet yhteistyöhön, kuten 38 kappaleessa todetaan.
- (429) Näin ollen komissiolla ei ollut tietoja, joiden perusteella se olisi voinut määrittää tarkasti toimenpiteiden käyttöönoton vaikutuksen etuyhteydettömien tuojien/kauppiaiden toimintaan. Yhteistyön puuttuminen viittaa siihen, että tuojat eivät katso polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönoton vaikuttavan merkittävästi niiden liiketoimintaan. Vaikka toimenpiteiden kohteena olevien tuotteiden tuonti ja jälleenmyynti saattaa alkuvaiheessa vähentyä, tällainen kielteinen vaikutus liikevaihtoon voitaisiin myöhemmin kompensoida lisäämällä muista lähteistä, kuten Malesiasta, ostettujen tuotteiden jälleenmyyntiä.
- (430) Näin ollen komissio päätteli, että toimenpiteillä ei olisi kohtuutonta vaikutusta tuojiin/kauppiaisiin.

7.9 Käyttäjien etu

- (431) Tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta ostavat useat unionin markkinoiden teollisuudenalat, jotka tuottavat muun muassa elintarvikkeita, rehuja, lääkkeitä, kosmetiikkatuotteita (päivittäiset hygieniatuotteet ja kauneudenhoitoon liittyvät ylellisyustuotteet), kodin puhdistustuotteita ja henkilökohtaisia hygieniatuotteita sekä teollisuuskäyttöön tarkoitettuja pesuaineita.
- (432) Neljä kahteen yritysryhmään kuuluvaa käyttäjää, joiden osuus unionin kokonaiskulutuksesta on noin 4–7 prosenttia, tekivät tutkimuksessa yhteistyötä ja palauttivat käyttäjien kyselylomakkeen.
- (433) Yksi ryhmä käytti rasvahappoja metallisaippuoiden ja emäksisten saippuoiden sekä muovi-, voiteluaine- ja tekstiiliteollisuudessa lisäaineina käytettävien estereiden tuotantoon. Toinen ryhmä tuottaa kemikaaleja käytettäväksi teknisissä tekstiileissä, nahkatuotteissa, kosmetiikassa ja hienokemikaaleissa.

⁽⁵²⁾ Kirje on saatavilla avoimessa asiakirja-aineistossa numerolla t22.004777.

- (434) Tutkimuksessa havaittiin, että nämä käyttäjät yhdessä ostivat tutkimusajanjaksolla [6–9] prosenttia Indonesiasta tulevasta kokonaistuonnista, [4–7] prosenttia unionin tuotannonalan kokonaismyynnistä ja [2–4] prosenttia muista maista tulevasta kokonaistuonnista. Näin ollen komissiolla oli vain vähän tietoja, joiden avulla se pystyi arvioimaan polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönoton kokonaisvaikutusta käyttäjien toimintaan.
- (435) Yhteistyössä toimineiden käyttäjien toimittamien tietojen perusteella ne ostivat tutkimusajanjaksolla noin [23–26] prosenttia tarvitsemastaan rasvahaposta Indonesiasta, [68–72] prosenttia unionin tuottajilta ja [2–5] prosenttia muista lähteistä. Toisen käyttäjäryhmän tuonti oli hyvin vähäistä, mutta toinen ryhmä toi kyseisenä ajanjaksona yli neljänneksen tarvitsemastaan rasvahaposta Indonesiasta.
- (436) Rasvahappoja sisältävien tuotteiden myynti vaihteli käyttäjän mukaan 29 prosentista yli 95 prosenttiin kokonaisliikevaihdosta. Kaiken kaikkiaan mitä tahansa alkuperää olevan rasvahapon osuus yhteistyössä toimineiden käyttäjien kaikista tuotantokustannuksista oli 6–52 prosenttia.
- (437) Kyseisten neljän käyttäjän kokonaisvoittomarginaalit vaihtelivat yksinumeroisista kaksinumeroisiin voittomarginaaleihin.
- (438) Kun otetaan huomioon toimenpiteiden vaikutus yhteistyössä toimineisiin käyttäjiin ja tuotteen rajallinen korvattavuus, komissio katsoi, että toimenpiteiden käyttöönotto saattaa vaikuttaa jonkin verran käyttäjien voittoihin. Vaikutukset eivät olisi suhteettomat, kun otetaan huomioon niiden voittomarginaalit, sillä ainakin osa hinnankorotuksesta voitaisiin siirtää tuotantoketjun loppupäähän.
- (439) Kun otetaan huomioon unionin tuotannonalan riittämätön kannattavuus ja hinnankorotusten estyminen markkinoilla, voidaan kohtuudella olettaa, että hinnat nousevat toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Punnittaessa toimenpiteiden mahdollisia vaikutuksia tiettyihin käyttäjiin olisi kuitenkin otettava huomioon unionin tuotannonalan toiminnan lopettamisen riski, koska nykyinen tilanne ei ole kestävä. Toimenpiteiden käyttöönotosta luopuminen johtaa epäluotettavampiin ja epävakampiin hankintalähteisiin ja nostaa väistämättä hintoja unionin markkinoilla.
- (440) P&G ei toiminut tutkimuksessa täysin yhteistyössä mutta totesi vastustavansa polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönottoa. Sen mukaan toimenpiteiden käyttöönotto vaarantaisi sen mahdollisuuden käyttää luotettavaa rasvahapon hankintalähdettä. P&G väitti, että polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönotolla olisi kaksi keskeistä seurausta. Ensinnäkin toimenpiteet todennäköisesti nostaisivat kulutustavateollisuuden tuotantokustannuksia, jotka viime kädessä siirrettäisiin kuluttajille. Toiseksi toimenpiteiden käyttöönotto todennäköisesti häiritä Indonesiasta tulevia toimitusketjuja aikana, jolloin rasvahapon kysyntä oli suuri ja unionin tuottajat toimivat täydellä kapasiteetilla. Myös Greven-ryhmä väitti, että rasvahapon kysyntää unionin markkinoilla ei voitu täyttää ilman tuontia Indonesiasta.
- (441) Komissio totesi, että P&G ei vastannut käyttäjille lähetettyyn kyselyyn eikä toimittanut yksityiskohtaisia tietoja rasvahapon ostoista ja niiden painoarvosta lopputuotteiden kustannuksissa. Näin ollen komissio ei pystynyt arvioimaan toimenpiteiden käyttöönoton vaikutusta P&G:n toimintaan.
- (442) Lisäksi komissio totesi, että unionin tuotannonalan tuotantokapasiteetti oli riittävä kattamaan lähes koko kuluksen EU:n markkinoilla. Tällä hetkellä unionin tuotannonalalla on noin 20 prosenttia käyttämätöntä kapasiteettia, ja jos terveen kilpailun edellytykset palautetaan, unionin tuottajat voisivat lisätä tuotantoa vastatakseen kysyntään unionissa. Lisäksi Malesiassa on käyttämätöntä rasvahapon tuotantokapasiteettia. Näin ollen komissio päätteli, että polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto ei voisi johtaa rasvahappojen tarjonnan puutteeseen unionin markkinoilla.

7.9.1 Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esitetyt yleiset huomautukset käyttäjien edusta

- (443) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen unionin etua koskevia huomautuksia saatiin Greven-ryhmältä, Schill + Seilacher -ryhmältä, P&G:ltä, Unileveriltä, Henkeliltä, Quaker Houghtonilta, Evonikilta, NYCOLta, Kapachimilta, Omyalta, Stéarinerie Dubois'ilta, Wilmarilta, Musim Mas -ryhmältä, Ecogreenilta ja CUTFAlta. Monet näistä osapuolista olivat käyttäjiä, jotka eivät olleet toimineet tutkimuksessa täysin yhteistyössä eivätkä olleet esittäneet huomautuksia aiemmin. Näin ollen tutkimusta varten saatiin enemmän huomautuksia lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen, mutta tietoja ei ollut toimitettu kyselyvastauksen muodossa, kuten tutkimuksen vireillepanon yhteydessä edellytettiin, eikä kaikkien esitettyjen huomautusten todenperäisyyttä pystytty todentamaan.
- (444) CUTFA totesi, että toimenpiteillä olisi vain vähäinen vaikutus käyttäjiin, koska kustannusten nousu voitaisiin siirtää eteenpäin niiden asiakkaille. Vaikka näin ei olisi, voitot olisivat riittävät hinnankorotusten kattamiseksi ja toimenpiteiden vaikutus ei olisi suhteeton.

(445) Suurimmasta osasta käyttäjien huomautuksia kävi ilmi, että käyttäjät voidaan jakaa kahteen pääluokkaan.

a) **Suuret monikansalliset yritysryhmät**

- (446) Ensimmäiseen luokkaan kuuluvat suuret monikansalliset yritysryhmät, kuten P&G, Unilever, Henkel, Quaker Houghton ja Evonik, jotka valmistivat suuren määrän valmiita tuotteita, joiden tärkeimpänä raaka-aineena käytettiin tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta, kuten kodinhoidossa, pyykinpesussa, kauneudenhoidossa ja henkilökohtaisessa hygieniassa käytettäviä tuotteita. Kuten edellä kuitenkin todetaan, nämä osapuolet eivät toimineet tutkimuksessa täysin yhteistyössä, joten niiden tuotannossa käytetyn rasvahapon määrää tai rasvahapon osuutta edes tärkeimpien rasvahappoa käyttävien tuotteiden tuotantokustannuksista ei ollut mahdollista määrittää. Lisäksi julkisista lähteistä⁽⁵³⁾ saadut P&G:n, Unileverin ja Henkelin tiedot osoittivat, että yritysten liikevaihto ja voitot ovat viime vuosina kasvaneet huomattavasti erityisesti kodinhoitotuotteiden (tärkein rasvahappojen markkina) osalta.
- (447) P&G totesi, että se ei ollut toimittanut vastausta kyselylomakkeeseen, koska P&G:n, kuten muidenkin rasvahappojen käyttäjien, toiminta on hajautunut moniin eri tuotantolaitoksiin.
- (448) P&G ei kuitenkaan täyttänyt edes kyselylomakkeen sitä osiota, joka koski rasvahapon ostoja sen yhteishankintayksikön kautta. Käyttäjäteollisuuden hajanainen luonne ei estänyt kuitenkaan kaikkia käyttäjiä toimittamasta vastausta kyselylomakkeeseen. Lisäksi P&G:n julkisesti saatavilla oleva konsolidoitu vuositilinpäätös osoittaa, että sen eurooppalaisten toimintojen liikevaihto oli erittäin suuri vuonna 2021 (16,7 miljardia yhdysvaltain dollaria⁽⁵⁴⁾). Sen maailmanlaajuinen kannattavuus oli 23 prosenttia⁽⁵⁵⁾. Henkelin liikevaihto Länsi- ja Itä-Euroopassa vuonna 2021 oli 9,1 miljardia euroa ja kannattavuus kyseisillä alueilla 18,9 prosenttia⁽⁵⁶⁾. Tiedot tukivat komission näkemystä siitä, että toimenpiteet eivät vaikuttaisi suhteettomasti rasvahappojen suuriin ostajiin suurimmilla käyttäjäaloilla (kodinhoito, pyykinpesu, kauneus ja henkilökohtainen hygienia).
- (449) Henkel totesi, että käyttäjien yhteistyöhaluttomuus ei tarkoita sitä, että lopullisissa päätelmissä ehdotettujen tasoiset toimenpiteet eivät vaikuttaisi vakavasti niiden toimintaan.
- (450) Kuten jäljempänä todetaan, komissio tarkasteli käyttäjiin kohdistuvaa vaikutusta koskevia alkuperäisiä määräyksiään ja päätelmiään lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen saatujen lisähuomautusten perusteella, mukaan lukien uusien asianomaisten osapuolten huomautukset.
- (451) Henkel, Kapachim, Omya ja Wilmar huomauttivat, että käyttäjien kiinnostusta olisi tarkasteltava äskettäisen, päätelmien ilmoittamista edeltäneen kehityksen eli raaka-aineiden ja energian hintojen nousun, inflaation ja toimitusketjuongelmien puitteissa.
- (452) Komissio totesi, että kyseiset seikat ovat tutkimusajanjakson jälkeistä kehitystä. Huomautuksessa ei perustella, miten kehitys vaikuttaa käyttäjäteollisuuteen. Onko esimerkiksi lisäkustannuksia siirretty asiakkaille, ja mitä vaikutuksia on kohdistunut rasvahappoja sisältävien tuotteiden kannattavuuteen. Ei myöskään ole selvää, onko tällainen kehitys pysyvää. Sen vuoksi näitä väitteitä ei voitu hyväksyä.
- (453) Unilever keskittyi luottamuksellisissa huomautuksissaan tiettyyn tuotteeseen, johon toimenpiteet vaikuttaisivat, ja väitti, että hinnat nousisivat huomattavasti ja että sen olisi ehkä tuotava kyseistä tuotetta, millä olisi vaikutusta sen tuotantoon unionissa ja työllisyyteen. Se väitti myös, että kyseisen tuotteen kuluttajahinnat nousisivat tämän seurauksena. Unilever väitti vielä, että suurin osa tämän tuotteen myynnistä vietiin unionin ulkopuolelle.
- (454) Komissio ei pystynyt tarkistamaan näitä väitteitä, koska useimpien käyttäjien tavoin Unilever ei palauttanut kyselyvastausta. Sen vuoksi komissio ei pystynyt varmentamaan kyseisen tuotteen merkitystä Unileverin unionin toiminnan kannattavuuden ja liikevaihdon osalta. Komissio ei myöskään pystynyt selvittämään rasvahapon kustannusmerkitystä Unileverille kyseisen tai muiden tuotteiden osalta. Komissio ei pystynyt arvioimaan selkeästi, miten tulit vaikuttaisivat Unileverin kannattavuuteen unionin markkinoilla yleisesti. Lisäksi Unileverin julkisesti

⁽⁵³⁾ Katso P&G:n vuosikertomus 2021, Henkelin vuosikertomus 2021 ja Unileverin vuosikertomus 2021: https://assets.ctfassets.net/oggad6svuzkv/4jv0tM2D5D4uo9fpGkFINt/51f922cfc331f8cd887e86f5dca2a59f/2021_annual_report.pdf
<https://www.henkel.com/resource/blob/1616958/8a9ca447fca79ec3ad39d8e5192a1fb6/data/2021-annual-report.pdf>
<https://www.unilever.com/files/92ui5egz/production/e582e46a7f7170fd10be32cf65113b738f19f0c2.pdf>

⁽⁵⁴⁾ Katso P&G:n vuosikertomus 2021, s. 39:

https://assets.ctfassets.net/oggad6svuzkv/4jv0tM2D5D4uo9fpGkFINt/51f922cfc331f8cd887e86f5dca2a59f/2021_annual_report.pdf

⁽⁵⁵⁾ Katso P&G:n vuosikertomus 2021, s. 19.

⁽⁵⁶⁾ Katso Henkelin vuosikertomus 2021, s. 92:

<https://www.henkel.com/resource/blob/1616958/8a9ca447fca79ec3ad39d8e5192a1fb6/data/2021-annual-report.pdf>

saatavilla olevasta konsolidoidusta vuosikertomuksesta käy ilmi, että sen eurooppalaisten toimintojen liikevaihto oli 11,3 miljardia euroa ⁽⁵⁷⁾ ja kannattavuus 1,8 miljardia euroa ⁽⁵⁸⁾ eli yli 16 prosenttia. Näin ollen komissiolle ei annettu mitään tietoja, jotka osoittaisivat, että Indonesiasta peräisin olevaa rasvahappoa koskevat toimenpiteet vaikuttaisivat suhteettomasti Unileverin tämän tuotteen myyntiin tai yleisesti sen unionin toimintoihin. Kyseisen tuotteen kuluttajahintojen nousua ja tuontia koskevaa väitettä ei perusteltu mitenkään, ja on syytä muistaa sen unionin toiminnan yleinen kannattavuus. Lisäksi komissio totesi, että Unilever voi lieventää toimenpiteiden vaikutusta hyödyntämällä mahdollisuutta käyttää jalostusmenettelyä tullivalvonnassa.

b) *Pienemmät yritykset ja yritysryhmät*

- (455) Toiseen luokkaan kuuluvat käyttäjät ovat enimmäkseen pienempiä yrityksiä ja yritysryhmiä, kuten tutkimuksessa täysin yhteistyötä tehneet Greven-ryhmä ja Schill + Seilacher -ryhmä, jotka käyttivät rasvahappoja jatkojalostustuotteiden (esimerkiksi estereiden, amiinien, voiteluaineiden ja saippuoiden) valmistukseen.
- (456) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen myös NYCO, Kapachim, Omya, Ecogreenin tytäryhtiöt ja Stéarinerie Dubois esittivät huomautuksia. Yleensä tähän luokkaan kuuluvat yritykset ostivat pienempiä määriä tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta. Nämä käyttäjät eivät kuitenkaan palauttaneet kyselyvastauksia, mikä olisi mahdollistanut niiden esittämien seikkojen todentamisen. Sen sijaan täysin yhteistyössä toimineiden yritysten toimittamat tiedot osoittivat, että toimenpiteet vaikuttaisivat näihin yhteistyössä toimineisiin yrityksiin todennäköisesti enemmän, koska rasvahapon osuus niiden kokonaiskustannuksista oli suurempi ja asianomaisten jatkojalostustuotteiden myynnin kannattavuus vähäistä. Toimenpiteiden vaikutusta kaikkiin käyttäjiin vähentää kuitenkin se, että käyttäjät eivät myyneet yksinomaan rasvahappoja sisältäviä tuotteita. Lisäksi rasvahappoja hankittiin pääasiassa unionin tuotannonalalta tai kolmansien maiden toimittajilta. Tämä tarkoittaa sitä, että näiden ostojen hinnankorotusten odotetaan olevan pienempiä kuin indonesialaisilta vientiä harjoittavilta tehtyjen ostojen hinnankorotukset. Lopputuotteet, joiden valmistukseen käytetään rasvahappoja, myös viedään usein unionin ulkopuolelle eli niiden osalta voidaan hyödyntää jalostusmenettelyä tullivalvonnassa.
- (457) Ecogreen väitti, että siihen sovellettavat painotetut keskimääräiset tullit olisivat haitallisia kahdelle siihen etuyhteydessä olevalle yritykselle unionissa. Ecogreen väitti myös, että koko sen unioniin suuntautuva myynti oli tarkoitettu kytkösmarkkinoille, minkä vuoksi kyseinen vienti ei voinut aiheuttaa vahinkoa unionin tuotannonalalle.
- (458) Komissio totesi, että koska Ecogreenin tytäryhtiöt DHW and E&S eivät palauttaneet käyttäjille tarkoitettu kyselylomaketta, Ecogreenin vahinkoa koskevia väitteitä ei voitu tarkistaa. Ecogreenin mukaan yksi sen tytäryhtiöistä unionissa ostaa tietyn tyyppisiä rasvahappoja unionin tuotannonalalta. Sen vuoksi ei voida sulkea pois mahdollisuutta, että Ecogreenin tuotteet ja unionin tuotannonalan tuotteet kilpailevat keskenään ainakin tietyillä markkinasegmenteillä, kuten 108 kappaleessa mainitaan. Sen vuoksi Ecogreenin tytäryhtiöitä ja kytkösmarkkinakäyttöä koskevia väitteitä ei voida hyväksyä.
- (459) Sen sijaan asiakirja-aineistossa olevien tietojen perusteella komissio päätteli, että ehdotetut toimenpiteet eivät vaikuttaisi käyttäjiin suhteettomasti.

7.9.2 *Markkinahäiriöitä ja toimituskysymyksiä koskevat huomautukset*

- (460) Greven-ryhmä, Henkel, Unilever, Kapachim, Evonik, Ecogreen, Quaker Houghton, Omya, NYCO, Stéarinerie Dubois, Musim Mas -ryhmä ja Wilmar esittivät väitteitä unionin markkinoiden häiriöistä ja toimitusongelmista, joita toimenpiteiden käyttöönotosta aiheutuisi. Kyseiset asianomaiset osapuolet katsoivat erityisesti, että toimenpiteiden ehdotettu taso oli liian korkea ja vaikuttaisi suhteettomasti unionin jatkojalostusteollisuuden etuihin. Kaikki kyseiset yritykset väittivät myös, että Indonesiasta tuleva tuonti loppuisi tai vähenisi siinä määrin, että unionin markkinoilla esiintyisi yleistä pulaa, joka johtaisi hintojen nousuun. Muut käyttäjät esittivät täsmällisempiä väitteitä, jotka koskivat tietyn tyyppisiä rasvahappoja, joita unionin tuotannonala ei niiden mukaan voinut toimittaa riittävästi. AAK, Unilever ja Greven-ryhmä toimittivat väitteensä tueksi unionin tuottajien kanssa sähköpostiviesteinä käytyä kirjeenvaihtoa toimitusongelmista, joita toimenpiteet pahentaisivat.

⁽⁵⁷⁾ Katso Unileverin vuosikertomus 2021, s. 122:

<https://www.unilever.com/files/92ui5egz/production/e582e46a7f7170fd10be32cf65113b738f19f0c2.pdf>

⁽⁵⁸⁾ Katso Unileverin vuosikertomus 2021, s. 122.

- (461) Unilever, Henkel ja Ecogreen väittivät, että toimenpiteet vaikuttaisivat lyhytketjuisten (C8–C10) rasvahappojen tuontiin unioniin. NYCO väitti, että happoja, joiden hiiliketjun pituus on C8–C10, oli yhä vaikeampi löytää unionin markkinoilta, koska tuottajat ovat lisänneet kytkösmarkkinakäyttöään. Pulan vuoksi hinnat ovat nousseet jyrkästi syyskuun 2021 jälkeen. Lisäksi NYCO väitti, että lyhytketjuisten (C8–C10) rasvahappojen pula vaikuttaisi teollisuudenaloihin (kuten ilmailu- ja puolustusteollisuuteen), joille NYCO toimittaa erikoisvoiteluaineita.
- (462) Kapachim, Evonik ja NYCO väittivät, että ne joutuisivat epäedulliseen asemaan samoja tuotteita unionin ulkopuolella tuottaviin valmistajiin nähden. Useat yritykset väittivät, että ne joutuisivat mahdollisesti siirtämään toimintonsa unionin ulkopuolelle.
- (463) Stéarinerie Dubois väitti, että monia Indonesiasta tuotuja tuotelajeja on vaikea korvata ja niiden tuotantokustannukset nousisivat, mikä vaikuttaa voimakkaasti niiden kannattavuuteen. Stéarinerie Dubois väitti myös, että valituksessa luetellut unionin tuottajat eivät välttämättä tuottaneet sen tarvitsemää samaa rasvahappoa riittävässä määrin. Se huomautti myös, että niiden kahden rasvahapotyyppin osalta, joita se käyttää tuotannossaan, yksikään unionin tuottaja ei pysty täyttämään sen vaatimuksia värin suhteen ja että väri on merkittävä tekijä sen lääketieteellisuuden asiakkaille. Stéarinerie Dubois totesi, että koska ei ole olemassa sellaisia unionin rasvahappomarkkinoita, jotka täyttäisivät REACH-lainsäädännön vaatimukset tai kosher- ja halal-vaatimukset, tällaisten tuotteiden tuonnista ei aiheudu vahinkoa unionin tuotannonalalle.
- (464) CUTFA huomautti, että unionin tuotannonala yhdessä Indonesiasta ja kolmansista maista tulevan tuonnin kanssa varmistaisivat riittävän tarjonnan unionin markkinoilla, jos toimenpiteet otetaan käyttöön. Väitteen tueksi esitettiin pylvädiagrammi, josta käyvät ilmi tärkeimmät hankintalähteet. CUTFA totesi myös, että tuonti Indonesiasta ei loppuisi vaan jatkuisi tasapuolisin toimintaedellytyksin.
- (465) Komissio myöntää, että rasvahappojen tarjonta unionin eri käyttäjäsektoreille on olennaista, koska niitä ei voida riittävästi korvata muilla tuotteilla. Sen vuoksi komissio tarkasteli uudelleen markkinahäiriöitä ja toimitusongelmia saatujen huomautusten pohjalta.
- (466) Ensinnäkin kuten 220 kappaleessa todetaan, 407 kappaleessa mainitut käyttämätöntä kapasiteettia koskevat luvut laskettiin unionin tuotannonalan kestävän eikä teoreettisen kapasiteetin perusteella ottaen huomioon tavanomaiset seisokit, kuten huoltotoimet, ja muiden tuotteiden tuotanto. Tämän perusteella unionin käyttämätön kapasiteetti oli tutkimusajanjaksolla noin 250 000. Unionin tuotannonalan kyselyvastausten tarkastamisella varmistettiin johdonmukainen ja tarkka lähestymistapa kapasiteetilukuihin. Kapasiteettia vähennettiin tarvittaessa ja tarkastetut luvut ilmoitettiin asianomaisille osapuolille.
- (467) Toiseksi on selvää, että unionin tuotannonalan investoinnit olivat vähäisiä tarkastelujaksolla. Otokseen valittujen yritysten investoinnit jatkuivat, mutta ne kohdistuivat olemassa olevien laitosten ja laitteiden ylläpitoon eikä niinkään kapasiteetin lisäämiseen ja tuotannon pullonkaulojen poistamiseen. Toimenpiteiden käyttöönotto vähentäisi tuotannonalaaan kohdistuvaa hintapainetta ja mahdollistaisi hintojen asettamisen tasolle, joka nostaisi myös kannattavuuden kohtuulliselle tasolle. Parempien markkinaolosuhteiden ansiosta tuotantoa ja myyntiä ja siten tarjontaa markkinoilla voitaisiin lisätä. Tuotannonala pystyisi myös hankkimaan pääomaa kapasiteetin lisäämiseksi.
- (468) Kuten sähköpostikirjeenvaihdosta käy ilmi, tarkastelujaksolla oli odotettavissa toimitusongelmia, jos tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa, joka vaikuttaa sen myyntihintoihin, johtaa alhaiseen kannattavuuteen ja vaikeuttaa pääoman saantia investointeja varten. Toimenpiteiden käyttöönotto kuitenkin luo paremmat markkinaolosuhteet unionin tuotannonalalle, ja se pystyy lisäämään tuotantoa ja parantamaan laatua sekä markkinoille toimitettavien rasvahappojen määrää ja valikoimaa.
- (469) Kolmanneksi tällä asetuksella käyttöön otettavien toimenpiteiden ei odoteta estävän tuontia Indonesiasta. On syytä muistaa, että polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä ei pyritä lopettamaan tuontia vaan palauttamaan tasapuoliset toimintaedellytykset markkinoille. Sen vuoksi komissio hylkäsi väitteen siitä, että unionin markkinoille syntyisi yleinen pula, joka johtaisi suhteetomiin hinnankorotuksiin.
- (470) Komissio totesi, että rasvahappojen, joiden hiiliketjun pituus on C8–C10, jyrkkää hinnannousua koskeva väite koskee maailman markkinoita, ei pelkästään unionin markkinoita. Sen vuoksi polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden vaikutus rasvahappojen, joiden hiiliketjun pituus on C8–C10, unionin käyttäjien maailmanlaajuiseen kilpailukykyyn ei olisi erilainen kuin vaikutus muun tyyppisten rasvahappojen käyttäjiin. Lisäksi komissio muistutti, että sen arvioinnissa ei yleensä oteta huomioon markkinoiden kehitystä tutkimusajanjakson jälkeen. Koska NYCO ei perustellut ilmailu- ja puolustusteollisuutta ja häiriöitä koskevia väitteitään, ne hylättiin.

- (471) Lisäksi komissio huomautti, että indonesialaiset tuotteet ja unionin tuotannonalan tuotteet olivat suurelta osin korvattavissa. Se, että tietyt unionin tuottajat eivät pystyneet toimittamaan tiettyjä tuotelajeja tiettyinä aikoina tarkastelujaksolla vallinneissa olosuhteissa, ei tarkoita, että toimitusongelmia esiintyy toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen. Komissio katsoi myös, että toimenpiteiden vaikutusta tämän käyttäjän kustannuksiin ja kannattavuuteen ei perusteltu ja että kyselyvastausten puuttuessa rasvahappokustannusten merkitystä yritykselle ei voitu arvioida prosentiosuutena yrityksen kokonaiskustannuksista tai liikevaihdosta. Näin ollen väitteet hylättiin.
- (472) Todennäköistä vaikutusta kilpailijoihin unionin ulkopuolella ja toimintojen siirtämisen riskiä ei perusteltu. Tekijöitä, joilla voidaan vähentää tullien vaikutusta käyttäjiin, käsitellään 455 kappaleessa.
- (473) Wilmar väitti, että raaka-aineena käytettävän rasvahapon kustannukset unionin markkinoilla kasvaisivat noin 32,9 prosenttia ⁽⁵⁹⁾.
- (474) Tällaiset arviot kuitenkin liioittelevat käyttäjille aiheutuvia hinnankorotuksia. Koska Indonesiasta tulevan tuonnin osuus kysynnästä oli noin 20 prosenttia, niiden käyttäjien, jotka hankkivat tuotetta unionin tuotannonalalta tai muista tuontilähteistä, kustannukset nousevat todennäköisesti huomattavasti vähemmän. Lisäksi tuonti kolmansista maista, kuten Malesiasta, tulee varmasti lisääntymään toimenpiteiden voimassaoloaikana parempien markkinaolosuhteiden ja Indonesian aiheuttaman hintapaineen vähenemisen vuoksi.
- (475) Wilmar huomautti myös, että etenkin Ukrainasta tulevan kasviöljyn tuonnin väheneminen rajoittaisi unionin tuotannonalan mahdollisuuksia hankkia raaka-aineita.
- (476) Komissio huomautti, että nämä väitteet koskivat kehitystä tutkimusajanjakson jälkeen. Ei ole perusteltu, mitä vaikutusta tällä kehityksellä voisi olla unionin markkinoihin tai onko kehitys luonteeltaan kestävä, sillä perusasetuksen 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, että tutkimusajanjakson jälkeistä aikaa koskevia tietoja ei tavallisesti oteta huomioon. Näin ollen väitteet hylättiin.
- (477) Sen vuoksi komissio ei voinut hyväksyä väitteitä, joiden mukaan unionin markkinoilla tulee esiintymään yleistä pulaa rasvahaposta. Tiettyjen tuotteiden toimitusongelmien osalta mahdolliset markkinahäiriöt ovat todennäköisesti tilapäisiä tuottajien ja niiden asiakkaiden sopeutuessa uuteen markkinatilanteeseen.

7.9.3 Käyttäjien etua koskevat päätelmät

- (478) Asianomaisten osapuolten esittämien huomautusten ja asiakirja-aineistossa olevien tietojen perusteella on selvää, että toimenpiteiden käyttöönotolla ei olisi huomattavaa vaikutusta rasvahappojen suurimpiin käyttäjäsektoreihin (kodinhoito, pyykinpesu, kauneus ja henkilökohtainen hygienia), koska nämä alat pystyisivät kattamaan sellaiset kustannusten nousut, joita ei voida siirtää asiakkaille.
- (479) Muiden sektorien osalta on jonkin verran näyttöä siitä, että kustannukset voivat nousta ja vaikuttaa kannattavuuteen. Kuitenkin vain kaksi ryhmää päätti toimia täysin yhteistyössä tutkimuksessa väitteidensä perustelemiseksi.
- (480) On useita seikkoja, jotka lieventävät käyttäjien kannalta kustannusten nousun mahdollisia vaikutuksia, kuten jalostus rasvahappojen tuonnin tullivalvonnassa, mitä voidaan hyödyntää vientituotteiden valmistuksessa. Kaikissa käyttäjien valmistamissa tuotteissa ei käytetä rasvahappoa. Lisäksi noin 80 prosenttia unionin markkinoilla kulutetusta rasvahaposta ei ole peräisin Indonesiasta, eikä siihen sen vuoksi sovelleta toimenpiteitä.
- (481) Polkumyyntitoimenpiteiden tarkoituksena on korottaa unionin tuontihintoja (tulli maksettuna) asianomaisen maan osalta. Kolmansien maiden tuontihinnat ja unionin tuotannonalan hinnat todennäköisesti nousevat myös. Jotta unionin tuotannonala voisi selviytyä, sen on voitava toimia unionin markkinoilla tasapuolisemmin indonesialaisten vientiä harjoittavien tuottajien kanssa. Unionin markkinat tarvitsevat aikaa sopeutuakseen uusiin olosuhteisiin ja tällaisen ajanjakson aikana joihinkin markkinatoimijoihin ja käyttäjäsektoreihin voi kohdistua kielteisiä vaikutuksia. Kuten edellä mainitaan, unionin tuottajien odotetaan lisäävän investointeja kapasiteetin kasvattamiseksi. Osa tällaisista investoinneista antaisi unionin tuotannonalan yrityksille mahdollisuuden toimittaa useammanlaisia rasvahappoja tai lisätä tiettyjen tuotteiden tuotantoa. Pelkästään se seikka, että yksi unionin tuottaja ei pystynyt toimittamaan markkinoille tiettyjä tuotteita silloin vallitsevissa epäterveissä kilpailuolosuhteissa, ei tarkoita sitä, että unionin tuottajilla ei olisi valmiuksia sopeutua toimenpiteiden avulla luotuihin uusiin markkinaolosuhteisiin.

⁽⁵⁹⁾ Lopulliset päätelmät sisältävässä asiakirjassa kaikkiin muihin yhteistyössä toimineisiin yrityksiin sovellettavaksi polkumyyntitulliksi vahvistettiin 32,9 prosenttia.

- (482) Komissio katsoo, että tällainen kustannusten nousu on tarpeen, jotta unionin tuotannonala voi kilpailla tasapuolisesti ja sellaisilla hinnoilla, jotka eivät vaaranna sen elinkelpoisuutta. On selvää, että taulukossa 10 esitetty kannattavuus ei ole kestävä ja on kaikkien käyttäjien edun mukaista, että unionissa tuotetaan jatkossakin monenlaisia rasvahappoja. Kuluttajille aiheutuvaa kustannusten nousua ei pidetä suhteettomana.
- (483) Ottaen huomioon kaikkien ilmoittautuneiden asianomaisten osapuolten näkemykset komissio päätteli, että toimenpiteiden käyttöönotto ei vaikuttaisi suhteettomasti käyttäjiin.

7.10 Toimittajien etu

- (484) Unionin raaka-aineiden toimittajat ovat pääasiassa talin ja kasviöljyn tuottajia. Vaikka nämä raaka-aineiden toimittajat eivät toimineet yhteistyössä tässä tutkimuksessa, on selvää, että toimenpiteiden käyttöönotto hyödyttäisi myös toimittajia pitkällä aikavälillä, koska unionin tuotannonala kuluttaa merkittäviä määriä unionissa tuotettua talia ja kasviöljyjä.

7.11 Unionin etua koskevat päätelmät

- (485) Edellä esitetyn perusteella komissio päätteli, ettei ollut olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella ei olisi unionin edun mukaista ottaa käyttöön toimenpiteitä Indonesiasta tulevan rasvahapon tuonnissa.

8. LOPULLISET POLKUMYNNIN VASTAISET TOIMENPITEET

- (486) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä, toimenpiteiden tasoa ja unionin etua koskevien komission päätelmien perusteella olisi otettava käyttöön lopulliset toimenpiteet, jotta polkumyynnillä tapahtuva tuonti ei aiheuttaisi enempää vahinkoa unionin tuotannonalalle.
- (487) Edellä esitetyn arvioinnin mukaisesti lopulliset polkumyynnitulit vahvistetaan Wilmarin polkumyynnimarginaalin tasolle.
- (488) Musim Masin osalta komissio tutki, riittäisikö polkumyynnimarginaalia alempi tulli poistamaan vahingon. Tutkituun tarkasteltavana olevan tuotteen raaka-aineisiin liittyviä perusasetuksen 7 artiklan 2 a kohdassa tarkoitettuja vääristymiä eli vääristymiä muiden muassa raa'an palmuöljyn ja raa'an palmuydinöljyn vientiverojen ja -maksujen muodossa, komissio päätteli, että olisi perusasetuksen 7 artiklan 2 b kohdassa tarkoitettulla tavalla unionin edun mukaista vahvistaa tullin määrä polkumyynnimarginaalin tasolle, sillä polkumyynnimarginaalia alhaisempi tulli ei riittäisi korjaamaan unionin tuotannonalalle aiheutunutta vahinkoa.
- (489) Muiden yhteistyössä toimineiden otokseen kuulumattomien indonesialaisten yritysten lopullinen tulli perustuu kahdelle otokseen valitulle yritykselle edellä vahvistettuun painotettuun keskimääräiseen polkumyynnimarginaaliin.
- (490) Koska yhteistyössä toimimisen aste (yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien viennin osuus kokonaistuonnista tutkimusajanjaksolla) oli korkea, koko maata koskevan tullin taso perustui kahden otokseen valitun yhteistyössä toimineen viejän korkeimpaan polkumyynnimarginaaliin.
- (491) Edellä esitetyn perusteella lopullisten polkumyynnitulien määrät – ilmaistuina CIF-hintana unionin rajalla tullamattomana – ovat seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyynnimarginaali	Lopullinen vahinkomarginaali	Polkumyynnitulli
P.T. Musim Mas	46,4 %	46,4 %	46,4 %
P.T. Wilmar Nabati Indonesia	15,2 %	38,7 %	15,2 %
Muut yhteistyössä toimineet yritykset	26,6 %	41,5 %	26,6 %
Kaikki muut yritykset	46,4 %	46,4 %	46,4 %

- (492) Tässä asetuksessa yrityksille vahvistetut yksilölliset polkumyyntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat kyseisten yritysten tutkimuksen aikaista tilannetta. Kyseisiä tulleja voidaan soveltaa yksinomaan asianomaisesta maasta peräisin olevan ja nimettyjen oikeushenkilöiden tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin. Jos yritystä ei ole erikseen mainittu tämän asetuksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottaman tarkasteltavana olevan tuotteen tuontiin olisi sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa tullia. Niihin ei saisi soveltaa yksilöllisiä polkumyyntitulleja.
- (493) Polkumyyntitullien moitteettoman täytäntöönpanon varmistamiseksi kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa polkumyyntitullia olisi sovellettava sekä tässä tutkimuksessa yhteistyöhön osallistumattomiin vientiä harjoittaviin tuottajiin että tuottajiin, jotka eivät vieneet tuotteita unioniin tutkimusajanjakson aikana.
- (494) Tullien väliset erot aiheuttavat toimenpiteiden kiertämisen riskin, ja sen minimoimiseksi tarvitaan erityisiä toimenpiteitä, jotta varmistetaan yksilöllisten polkumyyntitullien soveltaminen. Niiden yritysten, joihin sovelletaan yksilöllistä polkumyyntitullia, on esitettävä jäsenvaltioiden tulliviranomaisille pätevä kauppalakku. Laskun on täytettävä tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset. Tuontiin, jonka mukana ei ole tällaista laskua, olisi sovellettava ”kaikkiin muihin yrityksiin” sovellettavaa polkumyyntitullia.
- (495) Tämän laskun esittäminen on välttämätöntä, jotta jäsenvaltioiden viranomaiset voivat soveltaa yksilöllisiä polkumyyntitulleja tuontiin, mutta se ei ole ainoa tekijä, jonka tulliviranomaiset ottavat huomioon. Vaikka jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitettäisiin lasku, joka täyttää kaikki tämän asetuksen 1 artiklan 3 kohdassa esitetyt vaatimukset, tulliviranomaisten on tehtävä tavanomaiset tarkastukset ja ne voivat – kuten kaikissa muissakin tapauksissa – vaatia lisäasiakirjoja (esimerkiksi lähetyksiäsiakirjat) tarkistaakseen vakuutukseen sisältyvien tietojen paikkansapitävyyden ja varmistaakseen, että alemman tullin soveltaminen on perusteltua tullilainsäädännön mukaisesti.
- (496) Jos sellaisen yrityksen, johon sovelletaan alhaisempaa yksilöllistä tullia, vientimäärä kasvaa huomattavasti polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönoton jälkeen, viennin kasvun sellaisenaan voidaan katsoa olevan perusasetuksen 13 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu toimenpiteiden käyttöönotosta johtuva kaupan rakenteen muutos. Tällaisessa tilanteessa, jos asiaa koskevat edellytykset täyttyvät, voidaan käynnistää toimenpiteiden kiertämisen vastainen tutkimus. Tutkimuksessa voidaan tarkastella muun muassa tarvetta poistaa yksilölliset tullit ja ottaa käyttöön maan laajuinen tulli.
- (497) Useat asianomaiset osapuolet väittivät, että toimenpiteet olivat liian korkeantasoisia tai niitä ei ole vahvistettu asianmukaiselle tasolle ja että komission olisi alennettava niitä.
- (498) Toimenpiteet on kuitenkin vahvistettu tässä asetuksessa kuvatulla menetelmällä ja perusasetuksen mukaisesti. Polkumyynti- ja vahinkomarginaalien vahvistamiseen käytetyt laskelmat on annettu tiedoksi asianomaisille osapuolille. Nämä väitteet on hylättävä, koska perusasetuksessa ei säädetä tullien mielivaltaisesta vahvistamisesta.
- (499) Lopullisten päätelmien ilmoittamisen jälkeen esittämissään huomautuksissa Ecogreen pyysi, että komissio harkitsi tullivapaata kiintiötä, jolla tilanne voitaisiin korjata rakentavasti, ja esitti väitteensä tueksi erilaisia oikeusperustoja.
- (500) Ensinnäkin Ecogreen viittasi perusasetuksen 8 artiklaan ja tarjoutui tekemään hintasitoumuksen, joka sisältää kiintiöosion. Tältä osin se muistutti, että kiintiöt olivat osa aurinkopaneelien koskevassa tapauksessa⁽⁶⁰⁾ hyväksytyjä sitoumuksia, ja väitti, että WTO:n paneelin (asia EC – Bed Linen⁽⁶¹⁾) mukaan komissiolla on velvollisuus harkita rakentavien keinojen käyttämistä, kun asiaan liittyy kehitysmaajäseniä.
- (501) Komissio totesi, että perusasetuksen 8 artiklan 1 kohdan mukaisesti on Ecogreenin tehtävä esittää hintasitoumustarjous, jonka komissio voi hyväksyä. Tällainen tarjous olisi tehtävä perusasetuksen 8 artiklan 2 kohdassa mainitussa lakisäateisessä määräajassa. Ecogreenin tarjous olisi pitänyt toimittaa komissiolle viimeistään 5 päivää ennen lopullisten päätelmien ilmoittamisen määräaika. Pyyntö, jossa ehdotettiin hintasitoumusta, tehtiin vasta

⁽⁶⁰⁾ Komission päätös 2013/423/EU, annettu 2 päivänä elokuuta 2013, Kiinan kansantasavallasta peräisin olevien tai sieltä lähetettyjen kiteisestä piistä valmistettujen aurinkosähkömoduulien ja niiden keskeisten komponenttien (kennot ja kiekot) tuontia koskevassa polkumyynnin vastaisessa menettelyssä tarjotun sitoumuksen hyväksymisestä (EUVL L 209, 3.8.2013, s. 26).

⁽⁶¹⁾ Paneelin raportti, EC – Bed Linen, WT/DS141/R, annettu 12.3.2001, sellaisena kuin se on muutettuna valituselimen raportilla WT/DS141/AB/R, DSR 2001:VI, s. 2077, 6.233 kohta.

12 päivänä syyskuuta 2022 eli paljon edellä mainitun lakisäateisen määräajan jälkeen, eikä se sisältänyt konkreettista ehdotusta. Sen vuoksi hintasopimustarjousta, joka voitaisiin ottaa huomioon perusasetuksen mukaisesti, ei ole toimitettu eikä tätä tapausta voida siten rinnastaa oikeudellisesti tapauksiin Solar Panels ja EC – Bed Linen. Tästä syystä väite hylättiin.

- (502) Toiseksi Ecogreen pyysi kiintiöiden rinnalle tullitonta kiintiötä sellaisten kauppavirtojen säilyttämiseksi, joita ei pidetty haitallisina suojatoimenpiteiden (jotka ovat toinen kaupan suojakeino) yhteydessä.
- (503) Tältä osin komissio tyytyi toteamaan, että tässä tutkimuksessa sovelletaan perusasetusta, jossa ei säädetä tullittomista kiintiöistä. Tästä syystä väite hylättiin.
- (504) Kolmanneksi Ecogreen pyysi tariffikiintiötä rakentavana oikeussuojakeinona neuvoston asetuksen (EU) 2021/2283 ⁽⁶²⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna neuvoston asetuksella (EU) 2022/972 ⁽⁶³⁾, mukaisesti, sillä se katsoi, että komissio salli kyseisellä asetuksella kiintiön myöntämisen ja avaamisen maatalous- ja teollisuustuotteille.
- (505) Komissio totesi, että asetusta (EU) 2021/2283, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EU) 2022/972, sovelletaan asetuksen (EU) 2021/2283 liitteessä lueteltuihin maatalous- ja teollisuustuotteisiin, jos tutkimuksen kohteena olevaa tuotetta ei mainita missään sen Taric-koodeista. Näin ollen tämä väite hylättiin.
- (506) Lopuksi Ecogreen huomautti, että unionin tullikoodeksissa säädetään mahdollisuudesta tuonnin tietyn määrän jalostamiseen tullivalvonnassa (sisäinen jalostus). Ecogreen pyysi komissiota tutkimaan, miten tällainen järjestely voitaisiin panna täytäntöön.
- (507) Komissio korosti, että tällaiset säännökset eivät kuulu sen toimivaltaan eivätkä tämän tutkimuksen soveltamisalaan, sillä tähän tutkimukseen sovelletaan perusasetusta. Tästä syystä väite hylättiin.

9. LOPPUSÄÄNNÖKSET

- (508) Asetuksen (EU, Euratom) 2018/1046 ⁽⁶⁴⁾ 109 artikla huomioon ottaen silloin, kun jokin määrä on maksettava takaisin Euroopan unionin tuomioistuimen tuomion tuloksena, maksettava korko on *Euroopan unionin virallisen lehden* C-sarjassa kunkin kuukauden ensimmäisenä kalenteripäivänä julkaistu Euroopan keskuspankin perusrahoitusoperaatioihinsa soveltama korko.
- (509) Kaikille asianomaisille osapuolille ilmoitettiin keskeisistä tosiseikoista ja huomioista, joiden perusteella lopullisten polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönottoa aiottiin suositella. Lisäksi asetettiin määräaika, jonka kuluessa osapuolilla oli mahdollisuus esittää huomautuksia ilmoitettujen tietojen johdosta.
- (510) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat asetuksen (EU) 2016/1036 15 artiklan 1 kohdalla perustetun komitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNYT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyynnitulli sellaisten rasvahappojen tuonnissa, joiden hiiliketjun pituus on C6, C8, C10, C12, C14, C16 tai C18 ja joiden jodiluku on alle 105 g/100 g ja vapaiden rasvahappojen suhde triglyserideihin (pilkkoutumisaste, DoS) vähintään 97 prosenttia, mukaan lukien

— yksittäiset rasvahapot (joista käytetään myös nimitystä ”puhdas rasvahappo”) ja

— seokset, jotka sisältävät hiiliketjun kahden tai useamman pituuden yhdistelmän,

⁽⁶²⁾ Neuvoston asetus (EU) 2021/2283, annettu 20 päivänä joulukuuta 2021, tiettyjä maatalous- ja teollisuustuotteita koskevien unionin autonomisten tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista sekä asetuksen (EU) N:o 1388/2013 kumoamisesta (EUVL L 458, 22.12.2021, s. 33).

⁽⁶³⁾ Neuvoston asetus (EU) 2022/972, annettu 17 päivänä kesäkuuta 2022, tiettyjä maatalous- ja teollisuustuotteita koskevien unionin autonomisten tariffikiintiöiden avaamisesta ja hallinnoinnista annetun asetuksen (EU) 2021/2283 muuttamisesta (EUVL L 167, 24.6.2022, s. 10).

⁽⁶⁴⁾ Euroopan parlamentin ja neuvoston asetus (EU, Euratom) 2018/1046, annettu 18 päivänä heinäkuuta 2018, unionin yleiseen talousarvioon sovellettavista varainhoitosäännöistä, asetusten (EU) N:o 1296/2013, (EU) N:o 1301/2013, (EU) N:o 1303/2013, (EU) N:o 1304/2013, (EU) N:o 1309/2013, (EU) N:o 1316/2013, (EU) N:o 223/2014, (EU) N:o 283/2014 ja päätöksen N:o 541/2014/EU muuttamisesta sekä asetuksen (EU, Euratom) N:o 966/2012 kumoamisesta (EUVL L 193, 30.7.2018, s. 1).

lukuun ottamatta rasvahappoja, jotka on sertifioitu jollakin kestävien biopolttoaineiden, bionesteiden ja biomassapolttoaineiden tuotantoa koskevista vapaaehtoisista järjestelmistä ⁽⁶⁵⁾, jotka Euroopan komissio on tunnustanut direktiivin (EU) 2018/2001 30 artiklan 4 kohdan nojalla, tai jollakin mainitun direktiivin 30 artiklan 6 kohdan nojalla perustetuista kansallisista sertifiointijärjestelmistä, ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin ex 2915 70 40, ex 2915 70 50, ex 2915 90 30, ex 2915 90 70, ex 2916 15 00, ex 3823 11 00, ex 3823 12 00, ex 3823 19 10 ja ex 3823 19 90 (Taric-koodit: 2915 70 40 95, 2915 70 50 10, 2915 90 30 95, 2915 90 70 95, 2916 15 00 10, 3823 11 00 20, 3823 11 00 70, 3823 12 00 20, 3823 12 00 70, 3823 19 10 30, 3823 19 10 70, 3823 19 90 70 ja 3823 19 90 95) ja jotka ovat peräisin Indonesiasta.

2. Vapaasti unionin rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovellettavat lopulliset polkumyynnitullit ovat seuraavien yritysten tuottaman 1 kohdassa kuvatun tuotteen osalta seuraavat:

Yritys	Lopullinen polkumyynnitulli	Taric-lisäkoodi
P.T. Musim Mas	46,4 %	C880
P.T. Wilmar Nabati Indonesia	15,2 %	C881
Muut liitteessä luetellut yhteistyössä toimineet yritykset	26,6 %	Katso liite
Kaikki muut yritykset	46,4 %	C999

3. Edellä 2 kohdassa mainituille yrityksille määritetyn yksilöllisen polkumyynnitullin soveltaminen edellyttää, että jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitetään pätevä kauppalasku, jossa on oltava kauppalaskun laatineen tahon nimellä ja tehtävänimikkeellä yksilöidyn työntekijän päiväämä ja allekirjoittama vakuutus seuraavassa muodossa: "Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitettun, Euroopan unioniin vietäväksi myydyn (tarkasteltavana oleva tuote) (määrä) on valmistanut (yrityksen nimi ja osoite), (Taric-lisäkoodi), [asianomainen maa]. Allekirjoittanut vakuuttaa, että tässä laskussa ilmoitetut tiedot ovat täydelliset ja paikkansapitävät." Jos tällaista kauppalaskua ei esitetä, asianomaiseen yritykseen sovelletaan kaikkiin muihin yrityksiin sovellettavaa tullia.

4. Jos tavarat ovat vahingoittuneet ennen niiden luovutusta vapaaseen liikkeeseen, mistä syystä niistä tosiasialisesti maksettua tai maksettavaa hintaa on suhteutettu tullausarvon määrittämiseksi komission täytäntöönpanoasetuksen (EU) 2015/2447 ⁽⁶⁶⁾ 131 artiklan 2 kohdan mukaisesti, polkumyynnitullia, joka lasketaan edellä vahvistettujen määrien perusteella, alennetaan prosenttimäärällä, joka vastaa tosiasialisesti maksetun tai maksettavan hinnan suhteutusta.

5. Jollei toisin säädetä, sovelletaan tulleja koskevia voimassa olevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

Jos jokin uusi Indonesiassa toimiva vientiä harjoittava tuottaja toimittaa komissiolle riittävää näyttöä, liitettä voidaan muuttaa lisäämällä kyseinen uusi vientiä harjoittava tuottaja niiden yhteistyössä toimineiden yritysten luetteloon, jotka eivät sisällyneet otokseen, ja siihen voidaan soveltaa asianmukaista painotettua keskimääräistä polkumyynnitullia, joka on 26,6 prosenttia. Uuden vientiä harjoittavan tuottajan on toimitettava näyttöä siitä, että

- se ei vienytkään 1 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuja Indonesiasta peräisin olevia tavaroita tutkimusajanjaksolla (1 päivän lokakuuta 2020 ja 30 päivän syyskuuta 2021 välisenä aikana);
- se ei ole etuyhteydessä yhteenkään viejään tai tuottajaan, johon sovelletaan tällä asetuksella käyttöön otettuja toimenpiteitä, ja
- se joko tosiasialisesti vei 1 artiklan 1 kohdassa kuvatut Indonesiasta peräisin olevat tavarat tai sillä on peruuttamaton sopimusvelvoite suuren tuotemäärän viemiseksi unioniin tutkimusajanjakson jälkeen.

⁽⁶⁵⁾ Luettelo komission hyväksymistä vapaaehtoisista järjestelmistä on saatavilla osoitteessa https://energy.ec.europa.eu/topics/renewable-energy/bioenergy/voluntary-schemes_en

⁽⁶⁶⁾ Komission täytäntöönpanoasetus (EU) 2015/2447, annettu 24 päivänä marraskuuta 2015, unionin tullikoodeksista annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) N:o 952/2013 tiettyjen säännösten täytäntöönpanoa koskevista yksityiskohdaisista säännöistä (EUVL L 343, 29.12.2015, s. 558).

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 18 päivänä tammikuuta 2023.

Komission puolesta
Puheenjohtaja
Ursula VON DER LEYEN

LIITE

Yhteistyössä toimineet otoksen ulkopuoliset indonesialaiset vientiä harjoittavat tuottajat

Nimi	Taric-lisäkoodi
P.T. Nubika Jaya	C882
P.T. Permata Hijau Palm Oleo	
P.T. Unilever Oleochemical Indonesia	C883
P.T. Soci Mas	C884
P.T. Energi Sejahtera Mas	
P.T. Ecogreen Oleochemicals	C885
P.T. Apical Kao Chemicals	C886
P.T. Sari Dumai Sejati	
P.T. Kutai Refinery Nusantara	
P.T. Sari Dumai Oleo	
P.T. Padang Raya Cakrawala	
P.T. Asianagro Agung Jaya	
P.T. Domas Agrounti Prima	C887